Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2026 m. kovo 26 d.*

Turinys

I. Teisinis pagrindas ir ginčų aplinkybės . . . 8

A. Sprendimas 2022/329 . . . 9

B. Sprendimas 2014/145, iš dalies pakeistas, be kita ko, Sprendimu 2022/329 . . . 10

C. Reglamentas Nr. 269/2014 . . . 11

D. Ginčijami sprendimas ir reglamentas (bylos C-696/23 P ir C-35/24 P) . . . 12

E. Ginčijami aktai (bylos C-704/23 P, C-711/23 P ir C-111/24 P) . . . 13

1. Pradiniai ginčijami aktai (bylos C-704/23 P, C-711/23 P ir C-111/24 P) . . . 13

2. Pirmieji ginčijami aktai dėl palikimo sąrašuose (bylos C-704/23 P, C-711/23 P ir C-111/24 P) . . . 14

3. Antrieji ginčijami aktai dėl palikimo sąrašuose (bylos C-704/23 P ir C-711/23 P) . . . 14

II. Ieškiniai Bendrajame Teisme ir skundžiami sprendimai . . . 15

A. Ieškinys Bendrajame Teisme ir pirmasis skundžiamas sprendimas (byla C-696/23 P) . . . 15

B. Ieškinys Bendrajame Teisme ir antrasis skundžiamas sprendimas (byla C-704/23 P) . . . 16

C. Ieškinys Bendrajame Teisme ir trečiasis skundžiamas sprendimas (byla C-711/23 P) . . . 17

D. Ieškinys Bendrajame Teisme ir ketvirtasis skundžiamas sprendimas (byla C-35/24 P) . . . 18

E. Ieškinys Bendrajame Teisme ir penktasis skundžiamas sprendimas (byla C-111/24 P) . . . 19

III. Procesas Teisingumo Teisme ir šalių apeliacinėje byloje reikalavimai . . . 20

A. Dėl sujungimo . . . 20

* Proceso kalbos: anglų ir prancūzų.

B. Dėl prašymų įstoti į bylą . . . 21

C. Apeliacinių bylų šalių reikalavimai . . . 21

1. Šalių reikalavimai byloje C-696/23 P . . . 21

2. Šalių reikalavimai byloje C-704/23 P . . . 21

3. Šalių reikalavimai byloje C-711/23 P . . . 22

4. Šalių reikalavimai byloje C-35/24 P . . . 22

5. Šalių reikalavimai byloje C-111/24 P . . . 23

D. Dėl prašymų atnaujinti žodinę proceso dalį . . . 23

1. Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį byloje C-696/23 P . . . 23

2. Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį byloje C-711/23 P . . . 24

IV. Dėl apeliacinių skundų . . . 25

A. Dėl apeliacinių skundų pagrindų, grindžiamų tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė g punkto kriterijų . . . 26

1. Dėl argumentų, grindžiamų tuo, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino frazę „užtikrinantys didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei“, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų . . . 27

a) Dėl antrojo pagrindo ir trečiojo pagrindo pirmos dalies byloje C-711/23 P bei antrojo pagrindo ir trečiojo pagrindo pirmos dalies byloje C-35/24 P . . . 27

1) Šalių argumentai . . . 27

2) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 28

b) Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros dalies antrojo prieštaravimo byloje C-704/23 P, ketvirtojo pagrindo pirmos–trečios dalių byloje C-711/23 P, ketvirtojo pagrindo antros dalies pirmojo prieštaravimo byloje C-35/24 P ir septintojo pagrindo byloje C-111/24 P . . . 33

1) Šalių argumentai . . . 33

2) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 34

2. Dėl apeliacinių skundų pagrindų, grindžiamų tuo, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino sąvoką „įtaka“, kaip ji suprantama pagal g punkto kriterijų . . . 35

a) Šalių argumentai . . . 35

b) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 38

1) Dėl pirmojo pagrindo byloje C-696/23 P priimtinumo . . . 38

2) Dėl esmės . . . 39

i) Dėl pirmojo pagrindo byloje C-696/23 P, pirmojo pagrindo trečios dalies byloje C-704/23 P ir pirmojo pagrindo ketvirtos dalies byloje C-35/24 P . . . 39

ii) Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies pirmojo ir antrojo prieštaravimų byloje C-704/23 P bei antrojo pagrindo ir ketvirtojo pagrindo pirmos dalies byloje C-111/24 P . . . 43

B. Dėl pagrindų, grindžiamų tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė proporcingumo principą ir Chartijos 52 straipsnio 1 dalį, taip pat dėl ketvirtojo pagrindo antros dalies byloje C-111/24 P . . . 45

1. Dėl trečiojo pagrindo byloje C-696/23 P, grindžiamo Chartijos 52 straipsnio 1 dalies pirmojo sakinio pažeidimu . . . 45

a) Šalių argumentai . . . 45

b) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 46

2. Dėl ketvirtojo pagrindo byloje C-696/23 P ir trečiojo pagrindo byloje C-704/23 P, grindžiamų Chartijos 52 straipsnio 1 dalies antro sakinio pažeidimu, taip pat dėl ketvirtojo pagrindo antros dalies byloje C-704/23 P, grindžiamos proporcingumo principo pažeidimu . . . 47

a) Šalių argumentai . . . 47

b) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 48

1) Dėl ketvirtojo pagrindo pirmos, antros ir ketvirtos dalių byloje C-696/23 P priimtinumo . . . 48

2) Dėl esmės . . . 49

i) Įžanginės pastabos . . . 49

ii) Analizė . . . 51

3. Dėl ketvirtojo pagrindo antros dalies byloje C-111/24 P . . . 53

a) Šalių argumentai . . . 53

b) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 53

C. Dėl apeliacinio skundo pagrindų, grindžiamų Bendrojo Teismo teisės klaidomis, padarytomis nagrinėjant g kriterijaus neteisėtumu grindžiamus prieštaravimus . . . 54

1. Dėl trečiojo pagrindo byloje C-111/24 P . . . 54

a) Šalių argumentai . . . 54

b) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 55

2. Dėl trečiojo pagrindo antros dalies bylose C-711/23 P ir C-35/24 P . . . 57

a) Šalių argumentai . . . 57

b) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 58

D. Dėl apeliacinio skundo pagrindų, grindžiamų teisės klaidomis, Bendrojo Teismo padarytomis nagrinėjant vienodo požiūrio principą . . . 60

1. Šalių argumentai . . . 60

2. Teisingumo Teismo vertinimas . . . 61

E. Dėl pagrindų, grindžiamų tuo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų ir iškraipė faktines aplinkybes bei įrodymus, kiek tai susiję su klausimu, ar visi penki apeliantai atitiko g punkto kriterijaus sudedamąsias dalis . . . 62

1. Dėl galimų teisės klaidų ir iškraipymų, kai Bendrasis Teismas analizavo klausimą, ar ekonomikos sektoriai, kuriuose veikia arba veikė antrasis, trečiasis, ketvirtasis ir penktasis apeliantai, užtikrina didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei . . . 63

a) Dėl antrojo pagrindo byloje C-704/23 P ir pirmojo pagrindo pirmos dalies bylose C-711/23 P ir C-35/24 P . . . 63

1) Šalių argumentai . . . 63

2) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 64

i) Dėl antrojo pagrindo byloje C-704/23 P ir pirmojo pagrindo pirmos dalies byloje C-35/24 P priimtinumo . . . 64

ii) Dėl esmės . . . 65

b) Dėl pirmojo pagrindo antros dalies pirmojo prieštaravimo byloje C-704/23 P, pirmojo pagrindo antros dalies ir ketvirtojo pagrindo ketvirtos–šeštos dalių byloje C-711/23 P, pirmojo pagrindo antros ir trečios dalių, ketvirtojo pagrindo pirmos dalies bei antros dalies antrojo prieštaravimo byloje C-35/24 P ir penktojo bei šeštojo pagrindų byloje C-111/24 P . . . 66

1) Dėl pirmojo pagrindo antros dalies pirmojo prieštaravimo byloje C-704/23 P . . . 66

i) Šalių argumentai . . . 66

ii) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 67

2) Dėl pirmojo pagrindo antros dalies ir ketvirtojo pagrindo ketvirtos–šeštos dalių byloje C-711/23 P . . . 68

i) Šalių argumentai . . . 68

ii) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 69

3) Dėl pirmojo pagrindo antros ir trečios dalių, ketvirtojo pagrindo pirmos dalies ir antros dalies antrojo prieštaravimo byloje C-35/24 P . . . 70

i) Šalių argumentai . . . 70

ii) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 71

4) Dėl penktojo ir šeštojo pagrindų byloje C-111/24 P . . . 73

i) Šalių argumentai . . . 73

ii) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 73

2. Dėl Bendrojo Teismo galimai padarytų teisės klaidų ir iškraipymų, susijusių su antrojo apelianto „įtaka“ ir pirmojo bei penktojo apeliantų „veiklos“ vykdymu, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų . . . 74

a) Dėl antrojo pagrindo pirmos dalies byloje C-696/23 P . . . 75

1) Šalių argumentai . . . 75

2) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 75

b) Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies trečiojo prieštaravimo byloje C-704/23 P . . . 75

1) Šalių argumentai . . . 75

2) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 76

c) Byla C-111/24 P . . . 76

1) Šalių argumentai . . . 76

2) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 77

i) Dėl priimtinumo . . . 77

ii) Dėl esmės . . . 78

F. Dėl byloje C-696/23 P nurodyto pirmojo pagrindo antros dalies ir penktojo pagrindo, byloje C-704/23 P pateikto trečiojo reikalavimo, byloje C-35/24 P nurodyto pirmojo pagrindo penktos dalies ir byloje C-111/24 P nurodyto pirmojo pagrindo . . . 79

1. Dėl pirmojo pagrindo antros dalies ir penktojo pagrindo byloje C-696/23 P . . . 79

a) Dėl pirmojo pagrindo antros dalies . . . 79

1) Šalių argumentai . . . 79

2) Teisingumo Teismo vertinimas . . . 79

b) Dėl penktojo pagrindo . . . 79

2. Dėl trečiojo reikalavimo byloje C-704/23 P . . . 80

3. Dėl pirmojo pagrindo penktos dalies byloje C-35/24 P . . . 80

4. Dėl pirmojo pagrindo byloje C-111/24 P . . . 81

a) Šalių argumentai 81

b) Teisingumo Teismo vertinimas 81

V. Išvada 83

VI. Dėl bylinėjimosi išlaidų 83

„Apeliacinis skundas – Ribojamosios priemonės, taikomos atsižvelgiant į karinę agresiją prieš Ukrainą – Sprendimas 2014/145/BUSP – 1 straipsnio 1 dalies e punktas ir 2 straipsnio 1 dalies g punktas – Reglamentas (ES) Nr. 269/2014 – 3 straipsnio 1 dalies g punktas – Lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymas – Sąvoka „įtakingi verslininkai, susiję su ekonomikos sektoriais, užtikrinančiais didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei“ – Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7, 16, 17, 47 straipsniai ir 52 straipsnio 1 dalis – Teisė į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą, laisvė užsiimti verslu, teisė į nuosavybę ir teisė į veiksmingą teisinę gynybą – Apribojimai – Teisėtumo ir proporcingumo principai – Vienodo požiūrio principas“

Sujungtose bylose C-696/23 P, C-704/23 P, C-711/23 P, C-35/24 P ir C-111/24 P

dėl penkių apeliacinių skundų, pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateiktų 2023 m. lapkričio 16 d. bylose C-696/23 P ir C-704/23 P, 2023 m. lapkričio 22 d. – byloje C-711/23 P, 2024 m. sausio 18 d. – byloje C-35/24 P ir 2024 m. vasario 8 d. – byloje C-111/24 P,

Dmitry Alexandrovich Pumpyanskiy, gyvenantis Jekaterinburge (Rusija), atstovaujamas *Rechtsanwälte* A. Egger, P. Goeth, G. Lansky ir E. Steiner (C-696/23 P),

Tigran Khudaverdyan, gyvenantis Maskvoje (Rusija), iš pradžių atstovaujamas *avocats* F. Bélot, T. Bontinck, M. Brésart ir J. Goffin, paskui F. Bélot, T. Bontinck ir J. Goffin (C-704/23 P),

Viktor Filippovich Rashnikov, gyvenantis Magnitogorske (Rusija), atstovaujamas *avvocato* M. Campa, *avocat* M. Moretto, *avvocata* M. Pirovano, *avocat* D. Rovetta ir *avvocato* V. Villante (C-711/23 P),

Dmitry Arkadievich Mazepin, gyvenantis Maskvoje (Rusija), atstovaujamas *avocat* A. Bass, *avvocato* M. Campa, *avocats* M. Moretto, D. Rovetta, ir *avvocato* V. Villante (C-35/24 P),

German Khan, gyvenantis Londone (Jungtinė Karalystė), atstovaujamas *avocats* A. Bass ir T. Marembert (C-111/24 P),

apeliantai,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Sąjungos Tarybai, iš pradžių atstovaujamai B. Driessen, P. Mahnič, P. Pecheux, V. Piessevaux, J. Rurarz, taip pat L. Vétillard ir S. Van Overmeire, paskui B. Driessen, P. Pecheux, V. Piessevaux, J. Rurarz, taip pat L. Vétillard ir S. Van Overmeire,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

palaikomai:

Čekijos Respublikos, atstovaujamos M.K. Najmanová, M. Smolek ir J. Vláčil,

Europos Komisijos, atstovaujamos M. Carpus Carcea ir L. Puccio,

įstojusių į apeliacinę bylą šalių (C-35/24 P),

Latvijos Respublikos, atstovaujamos J. Davidoviča, K. Pommere ir S. Zābele,

į bylą pirmojoje instancijoje įstojusios šalies (C-35/24 P),

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, kolegijų pirmininkai C. Lycourgos, I. Jarukaitis, M. L. Arastey Sahún (pranešėja), I. Ziemele, J. Passer, O. Spineanu-Matei, M. Condinanzi ir F. Schalin, teisėjai E. Regan, N. Piçarra, A. Kumin, B. Smulders, S. Gervasoni ir N. Fenger,

generalinė advokatė L. Medina,

posėdžio sekretorė A. Lamote, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2025 m. vasario 11 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2025 m. birželio 5 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu byloje C-696/23 P Dmitry Alexandrovich Pumpyanskiy (toliau – pirmasis apeliantas) prašo panaikinti 2023 m. rugsėjo 6 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Pumpyanskiy / Taryba* (T-270/22, EU:T:2023:490; toliau – pirmasis skundžiamas sprendimas); juo tas teismas atmetė jo ieškinį dėl 2022 m. kovo 9 d. Tarybos sprendimo (BUSP) 2022/397, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/145/BUSP dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų atsižvelgiant į veiksmus, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei arba į juos kėsinamasi (OL L 80, 2022, p. 31), ir 2022 m. kovo 9 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) 2022/396, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 269/2014 dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų atsižvelgiant į veiksmus, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei arba į juos kėsinamasi (OL L 80, 2022, p. 1) (toliau kartu – ginčijami sprendimas ir reglamentas), panaikinimo tiek, kiek ginčijamais sprendimu ir reglamentu jo pavardė įtraukta į prie jų pridėtus sąrašus.

2 Apeliaciniu skundu byloje C-704/23 P Tigran Khudaverdyan (toliau – antrasis apeliantas) prašo panaikinti 2023 m. rugsėjo 6 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Khudaverdyan / Taryba* (T-335/22, EU:T:2023:500; toliau – antrasis skundžiamas sprendimas); juo tas teismas atmetė jo ieškinį, kuriuo šis prašė panaikinti, pirma, 2022 m. kovo 15 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2022/429, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/145/BUSP dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų atsižvelgiant į veiksmus, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei arba į juos kėsinamasi (OL L 87 I, 2022, p. 44), ir 2022 m. kovo 15 d. Tarybos

įgyvendinimo reglamentą (ES) 2022/427, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 269/2014 dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų atsižvelgiant į veiksmus, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei arba į juos kėsinamasi (OL L 87 I, 2022, p. 1) (toliau kartu – pradiniai ginčijami aktai), antra, 2022 m. rugsėjo 14 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2022/1530, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/145/BUSP dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų atsižvelgiant į veiksmus, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei arba į juos kėsinamasi (OL L 239, 2022, p. 149), ir 2022 m. rugsėjo 14 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2022/1529, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 269/2014 dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų atsižvelgiant į veiksmus, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei arba į juos kėsinamasi (OL L 239, 2022, p. 1) (toliau – pirmieji ginčijami aktai dėl palikimo sąrašuose), ir, trečia, 2023 m. kovo 13 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2023/572, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/145/BUSP dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų atsižvelgiant į veiksmus, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei arba į juos kėsinamasi (OL L 75 I, 2023, p. 134), bei 2023 m. kovo 13 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2023/571, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 269/2014 dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų atsižvelgiant į veiksmus, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei arba į juos kėsinamasi (OL L 75 I, 2023, p. 1) (toliau kartu – antrieji ginčijami aktai dėl palikimo sąrašuose, o kartu su pradiniais ginčijamais aktais bei pirmaisiais ginčijamais aktais dėl palikimo sąrašuose – ginčijami aktai), tiek, kiek ginčijamais aktais jo pavardė buvo įtraukta į sąrašus, pridėtus prie minėtų aktų, ir palikta juose.

3 Apeliaciniu skundu byloje C-711/23 P Viktor Filippovich Rashnikov (toliau – trečiasis apeliantas) prašo panaikinti 2023 m. rugsėjo 13 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Rashnikov / Taryba* (T-305/22, EU:T:2023:530; toliau – trečiasis skundžiamas sprendimas); juo Bendrasis Teismas atmetė jo ieškinį dėl ginčijamų aktų panaikinimo tiek, kiek šiais aktais jo pavardė įtraukta į prie jų pridėtus sąrašus ir juose palikta.

4 Apeliaciniu skundu byloje C-35/24 P Dmitry Arkadievich Mazepin (toliau – ketvirtasis apeliantas) prašo panaikinti 2023 m. lapkričio 8 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Mazepin / Taryba* (T-282/22, EU:T:2023:701; toliau – ketvirtasis skundžiamas sprendimas); juo tas teismas atmetė jo ieškinį dėl ginčijamų sprendimo ir reglamento panaikinimo tiek, kiek šiais aktais jo pavardė įtraukta į prie jų pridėtus sąrašus.

5 Apeliaciniu skundu byloje C-111/24 P German Khan (toliau – penktasis apeliantas) prašo panaikinti 2023 m. lapkričio 29 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Khan / Taryba* (T-333/22, EU:T:2023:758; toliau – penktasis skundžiamas sprendimas), juo tas teismas atmetė jo ieškinį dėl ginčijamų pradinių aktų ir ginčijamų pirmųjų aktų dėl palikimo sąrašuose panaikinimo tiek, kiek šiais aktais jo pavardė įtraukta į prie jų pridėtus sąrašus ir palikta juose.

I. Teisinis pagrindas ir ginčų aplinkybės

6 Ginčų faktinės ir teisinės aplinkybės išdėstytos pirmojo skundžiamo sprendimo 2–17 punktuose, antrojo skundžiamo sprendimo 2–18 punktuose, trečiojo skundžiamo sprendimo 2–25 punktuose, ketvirtojo skundžiamo sprendimo 2–15 punktuose ir penktojo skundžiamo sprendimo 2–18 punktuose. Šių bylų nagrinėjimo tikslais jas galima apibendrinti ir papildyti, kaip nurodyta toliau.

7 Šios bylos susijusios su ribojamosiomis priemonėmis, nuo 2014 m. taikomomis Europos Sąjungos, reaguojant į veiksmus, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei arba į juos kėsinamasi.

8 Pirmasis, trečiasis ir ketvirtasis apeliantai yra verslininkai, turintys Rusijos pilietybę, antrasis apeliantas yra verslininkas, turintis Armėnijos pilietybę, o penktasis apeliantas yra verslininkas, turintis Rusijos ir Izraelio pilietybę.

9 2014 m. kovo 17 d. Europos Sąjungos Taryba, remdamasi ESS 29 straipsniu, priėmė Sprendimą 2014/145/BUSP dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų atsižvelgiant į veiksmus, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei arba į juos kėsinamasi (OL L 78, 2014, p. 16).

10 Tą pačią dieną Taryba, remdamasi SESV 215 straipsnio 2 dalimi, priėmė Reglamentą (ES) Nr. 269/2014 dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų atsižvelgiant į veiksmus, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei arba į juos kėsinamasi (OL L 78, 2014, p. 6).

11 Po 2022 m. vasario 24 d. Rusijos Federacijos ginkluotųjų pajėgų invazijos į Ukrainą Taryba 2022 m. vasario 25 d. priėmė Sprendimą (BUSP) 2022/329, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/145/BUSP dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų atsižvelgiant į veiksmus, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei arba į juos kėsinamasi (OL L 50, 2022, p. 1). Tą pačią dieną ši institucija priėmė Reglamentą (ES) 2022/330, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 269/2014 dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų atsižvelgiant į veiksmus, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei arba į juos kėsinamasi (OL L 51, 2022, p. 1).

A. Sprendimas 2022/329

12 Sprendimo 2022/329 5 ir 8–11 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(5) 2022 m. sausio 24 d. <…> Taryba pakartojo, kad bet kokia tolesnė Rusijos vykdoma karinė agresija prieš Ukrainą turės didžiulių padarinių ir to kaina bus didelė, be kita ko, koordinuojant su partneriais būtų priimtas platus spektras sektorinių ir individualių ribojamųjų priemonių;

<…>

(8) 2022 m. vasario 22 d. vyriausiasis įgaliotinis paskelbė deklaraciją Sąjungos vardu ir ja pasmerkė tą neteisėtas aktą, kuriuo toliau kenkiama Ukrainos suverenitetui bei nepriklausomybei ir šiurkščiai pažeidžiama tarptautinė teisė ir tarptautiniai susitarimai, įskaitant JT Chartiją, Helsinkio baigiamąjį aktą, Paryžiaus chartiją ir Budapešto memorandumą, taip pat Minsko susitarimai ir JT Saugumo Tarybos rezoliucija 2202 (2015). Vyriausiasis įgaliotinis paragino Rusiją, kaip konflikto šalį, atšaukti tą pripažinimą, vykdyti savo įsipareigojimus, laikytis tarptautinės teisės ir grįžti prie diskusijų Normandijos formatu ir trišalėje kontaktinėje grupėje. Jis pranešė, kad Sąjunga reaguos į tuos naujausius Rusijos pažeidimus skubiai priimdama papildomas ribojamąsias priemones;

(9) 2022 m. vasario 24 d. Rusijos Federacijos prezidentas paskelbė karinę operaciją Ukrainoje ir Rusijos ginkluotosios pajėgos pradėjo Ukrainos puolimą. Šis puolimas yra akivaizdus Ukrainos teritorinio vientisumo, suvereniteto ir nepriklausomybės pažeidimas;

(10) 2022 m. vasario 24 d. [Sąjungos] vyriausiasis įgaliotinis [užsienio reikalams ir saugumo politikai] paskelbė deklaraciją Sąjungos vardu, kurioje kuo griežčiausiai pasmerkė neišprovokuotą Rusijos Federacijos ginkluotųjų pajėgų įsiveržimą į Ukrainą ir Baltarusijos dalyvavimą vykdant šią agresiją prieš Ukrainą. [Sąjungos] vyriausiasis įgaliotinis [užsienio reikalams ir saugumo politikai] nurodė, kad Sąjungos atsakas apims ir sektorines, ir individualias ribojamąsias priemones;

(11) atsižvelgdama į padėties rimtumą, Taryba mano, kad įtraukimo į sąrašą kriterijai turėtų būti iš dalies pakeisti, kad būtų įtraukti asmenys ir subjektai, remiantys Rusijos Federacijos vyriausybę ir gaunantys iš jos naudos, taip pat asmenys ir subjektai, užtikrinantys jai esminį pajamų šaltinį, ir su į sąrašą įtrauktais asmenimis ir subjektais susiję fiziniai ir juridiniai asmenys.“

B. Sprendimas 2014/145, iš dalies pakeistas, be kita ko, Sprendimu 2022/329

13 Pagal Sprendimo 2014/145, iš dalies pakeisto Sprendimu 2022/329 (toliau – Sprendimas 2014/145), 1 straipsnio 1 dalį valstybės narės įpareigojamos, išskyrus atvejus, kai taikomos šio 1 straipsnio 2, 3 ir 6 dalyse nurodytos nukrypti leidžiančios nuostatos, imtis būtinų priemonių, kad užkirstų kelią atvykti į jų teritorijas ar vykti per jas tranzitu, be kita ko, fiziniams asmenims, visų pirma atitinkantiems jos a, b, d ir e punktuose numatytus kriterijus.

14 Sprendimo 2014/145 2 straipsnio 1 dalies a, d, f ir g punktuose numatyta, kad įšaldomos lėšos ir ekonominiai ištekliai, priklausantys, be kita ko, šiuose punktuose nustatytus kriterijus atitinkantiems fiziniams asmenims, taip pat visos lėšos ir ekonominiai ištekliai, kurie nuosavybės teise priklauso, kuriuos turi, valdo ar kontroliuoja šie asmenys, ir šie kriterijai iš esmės tapatūs numatytiesiems to paties sprendimo 1 straipsnio 1 dalies a, b, d ir e punktuose. Ši nuostata suformuluota taip:

„[Įšaldomos] [v]isos lėšos ir ekonominiai ištekliai, kurie nuosavybės teise priklauso, kuriuos turi, valdo ar kontroliuoja:

a) fiziniai asmenys, atsakingi už veiksmus ar politiką, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei arba į juos kėsinamasi, arba kuriais kenkiama stabilumui ar saugumui Ukrainoje arba į juos kėsinamasi, arba kurie trukdo tarptautinių organizacijų darbui Ukrainoje, ir tuos veiksmus bei tą politiką aktyviai remiantys ar įgyvendinantys fiziniai asmenys;

<…>

d) fiziniai arba juridiniai asmenys, subjektai ar organizacijos, kurie teikia materialinę arba finansinę paramą Rusijos sprendimus priimantiems asmenims, atsakingiems už Krymo aneksiją arba Ukrainos destabilizaciją, arba gauna naudos iš jų;

<…>

f) fiziniai arba juridiniai asmenys, subjektai ar organizacijos, kurie teikia materialinę arba finansinę paramą Rusijos Federacijos Vyriausybei, atsakingai už Krymo aneksiją ir Ukrainos destabilizaciją, arba gauna naudos iš jos; arba

g) įtakingi verslininkai arba juridiniai asmenys, subjektai ar organizacijos, susiję su ekonomikos sektoriais, užtikrinančiais didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei, atsakingai už Krymo aneksiją ir Ukrainos destabilizaciją,

<…>

ir su jais susiję fiziniai ar juridiniai asmenys, subjektai ar įstaigos, išvardyti priede, <…>“

15 Sprendimo 2014/145 pradinės redakcijos 2 straipsnio 1 dalis buvo suformuluota taip:

„Visos lėšos ir ekonominiai ištekliai, kurie nuosavybės teise priklauso, kuriuos turi, valdo ar kontroliuoja priede išvardyti fiziniai asmenys, atsakingi už veiksmus, kuriais siekiama pakenkti arba keliama grėsmė Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenumui ir nepriklausomybei, ir su jais susiję fiziniai ar juridiniai asmenys, subjektai arba organizacijos, yra įšaldomi.“

16 Sprendimo 2014/145 2 straipsnio 3–5, 7 ir 8 dalyse iš esmės numatyta, kad valstybių narių kompetentingos institucijos tam tikromis aplinkybėmis ir sąlygomis gali leisti nutraukti tam tikrų lėšų ar ekonominių išteklių įšaldymą ir atlikti mokėjimus tam tikriems subjektams ir kad šio sprendimo priede išvardyti fiziniai ar juridiniai asmenys, subjektai ar organizacijos gali atlikti mokėjimus pagal sutartį, sudarytą iki jų įtraukimo į šį sąrašą dienos.

17 Minėto sprendimo 6 straipsnio trečioje pastraipoje nustatyta, kad šis sprendimas nuolat peržiūrimas ir turi būti pratęsiamas arba iš dalies keičiamas, jei Taryba mano, kad jo tikslai nebuvo pasiekti.

C. Reglamentas Nr. 269/2014

18 Reglamento Nr. 269/2014, iš dalies pakeisto Reglamentu 2022/330 (toliau – Reglamentas Nr. 269/2014), 3 straipsnio 1 dalies a, d, f ir g punktuose išvardyti kriterijai, taikomi, be kita ko, fizinių asmenų, kurių lėšos ir ekonominiai ištekliai įšaldyti pagal šio reglamento 2 straipsnio 1 dalį, įtraukimui į minėto reglamento I priede esantį sąrašą. Šie kriterijai iš esmės tapatūs nurodytiesiems šio sprendimo 14 punkte.

19 To paties reglamento 4–6b straipsniuose iš esmės pakartotos tos pačios nuostatos kaip ir atitinkamai Sprendimo 2014/145 2 straipsnio 3–5, 7 ir 8 dalyse.

20 Reglamento Nr. 269/2014 14 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad I priede pateiktas sąrašas peržiūrimas nuolat, ne rečiau kaip kartą per 12 mėnesių.

D. Ginčijami sprendimas ir reglamentas (bylos C-696/23 P ir C-35/24 P)

21 2022 m. kovo 9 d. Taryba, atsižvelgdama į padėties Ukrainoje rimtumą, priėmė ginčijamus sprendimą ir reglamentą. Minėtais aktais pirmojo ir ketvirtojo apeliantų pavardės buvo įtrauktos atitinkamai į Sprendimo 2014/145 priede ir Reglamento Nr. 269/2014 I priede pateiktus sąrašus dėl toliau išvardytų motyvų:

„[Pirmasis apeliantas] yra „PJSC Pipe Metallurgic Company“ direktorių valdybos pirmininkas ir „Group Sinara“ pirmininkas bei valdybos narys. Jis remia Rusijos Federacijos valdžios institucijas ir valstybės valdomas įmones, įskaitant Rusijos geležinkelius, „Gazprom“ ir „Rosneft“, ir gauna naudos iš bendradarbiavimo su jais. Taigi, jis yra susijęs su ekonomikos sektoriais, užtikrinančiais didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei, atsakingai už Krymo aneksiją ir Ukrainos destabilizaciją.

2022 m. vasario 24 d., po pirmųjų Rusijos agresijos prieš Ukrainą etapų, [pirmasis apeliantas] kartu su kitais 36 verslininkais susitiko su Prezidentu Vladimiru Putinu ir kitais Rusijos vyriausybės nariais aptarti sprendimų, kuriuos reikia priimti, kai Vakarai nustatė sankcijas, poveikį. Tai, kad jis buvo pakviestas dalyvauti tame susitikime, rodo, kad jis priklauso artimiausiam Vladimiro Putino ratui ir remia arba įgyvendina veiksmus ar politiką, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei arba į juos kėsinamasi, taip pat kuriais kenkiama stabilumui ir saugumui Ukrainoje arba į juos kėsinamasi. Tai taip pat rodo, kad jis yra vienas iš įtakingiausių verslininkų, susijusių su ekonomikos sektoriais, užtikrinančiais didelių pajamų šaltinį Rusijos vyriausybei, atsakingai už Krymo aneksiją ir Ukrainos destabilizaciją.

<…>

[Ketvirtasis apeliantas] yra mineralinių trąšų bendrovės „Uralchem“ savininkas ir generalinis direktorius. Bendrovė „Uralchem Group“ yra Rusijos įmonė, gaminanti įvairius cheminius produktus, įskaitant mineralines trąšas ir amonio nitratą. Bendrovės teigimu, ji yra didžiausia amonio nitrato gamintoja ir antra pagal dydį amonio bei azoto trąšų gamintoja Rusijoje. Taigi, [ketvirtasis apeliantas] yra susijęs su ekonomikos sektoriais, užtikrinančiais didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei, atsakingai už Krymo aneksiją ir Ukrainos destabilizaciją.

2022 m. vasario 24 d., po pirmųjų Rusijos agresijos prieš Ukrainą etapų, [ketvirtasis apeliantas] kartu su kitais 36 verslininkais susitiko su Prezidentu Vladimiru Putinu ir kitais Rusijos vyriausybės nariais aptarti sprendimų, kuriuos reikia priimti, kai Vakarai nustatė sankcijas, poveikį. Tai, kad jis buvo pakviestas dalyvauti šiame susitikime, rodo, kad jis priklauso artimiausiam Vladimiro Putino ratui ir remia arba įgyvendina veiksmus ar politiką, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei arba į juos kėsinamasi, taip pat kuriais kenkiama stabilumui ir saugumui Ukrainoje arba į juos kėsinamasi. Tai taip pat rodo, kad jis yra vienas iš įtakingiausių verslininkų, susijusių su ekonomikos sektoriais, užtikrinančiais didelių pajamų šaltinį Rusijos vyriausybei, atsakingai už Krymo aneksiją ir Ukrainos destabilizaciją.

2021 m. gruodžio mėn. [ketvirtasis apeliantas] perrašė [perregistravo] savo Kipre įsisteigusias bendroves „Uralchem Holding“ ir „CI-Chemical Invest“, kontroliuojančias „Uralchem“, Rusijos jurisdikcijoje esančiame specialiajame administraciniame rajone Kaliningrado srities Oktyabrsky saloje.“

E. Ginčijami aktai (bylos C-704/23 P, C-711/23 P ir C-111/24 P)

1. Pradiniai ginčijami aktai (bylos C-704/23 P, C-711/23 P ir C-111/24 P)

22 2022 m. kovo 15 d. Taryba, atsižvelgdama į padėties Ukrainoje rimtumą, priėmė pradinius ginčijamus aktus. Minėtais aktais antrojo, trečiojo ir penktojo apeliantų pavardės buvo įtrauktos į Sprendimo 2014/145 priede ir Reglamento Nr. 269/2014 I priede esančius sąrašus dėl toliau išvardytų motyvų, kurie abiejuose sąrašuose suformuluoti vienodai:

„[Penktasis apeliantas] yra vienas pagrindinių konglomerato „Alfa Group“, kuris apima „Alfa Bank“, vieno stambiausių Rusijos mokesčių mokėtojų, akcininkų. Manoma, kad jis yra vienas įtakingiausių asmenų Rusijoje. Kaip ir kiti „Alfa Bank“ savininkai (Mikhail Fridman ir Petr Aven), jis palaiko glaudžius santykius su Vladimiru Putinu, jie ir toliau teikia vienas kitam reikšmingas paslaugas. „Alfa Group“ savininkai iš šių santykių gauna naudos verslo ir teisės požiūriu. Vladimiro Putino vyriausia duktė Maria vadovavo „Alfa Bank“ finansuotam labdaros projektui „Alfa-Endo“. Vladimiras Putinas už „Alfa Group“ lojalumą Rusijos valdžios institucijoms atsidėkojo teikdamas politinę pagalbą „Alfa Group“ investicijų užsienyje planams.

Taigi jis aktyviai teikia materialinę arba finansinę paramą Rusijos sprendimus priimantiems asmenims, atsakingiems už Krymo aneksiją arba Ukrainos destabilizaciją, ir gauna iš jų naudos. Taip pat jis yra vienas iš pagrindinių Rusijos verslininkų, vykdantis veiklą ekonomikos sektoriuose, užtikrinančiuose didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei, atsakingai už Krymo aneksiją ir Ukrainos destabilizaciją.

<…>

„[Trečiasis apeliantas] yra vienas didžiausių Rusijos oligarchų, bendrovės „Magnitogorsk Iron & Steel Works“ (MMK) savininkas ir direktorių valdybos pirmininkas. MMK yra viena didžiausių Rusijos mokesčių mokėtojų. Pastaruoju metu bendrovei tenkanti mokesčių našta padidėjo, todėl gerokai padidėjo Rusijos valstybės biudžeto pajamos.

Taigi jis yra vienas pagrindinių Rusijos verslininkų, vykdantis veiklą ekonomikos sektoriuose, užtikrinančiuose didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei, atsakingai už Krymo aneksiją ir Ukrainos destabilizaciją.

<…>

[Antrasis apeliantas] yra „Yandex“ [NV] – vienos iš pirmaujančių Rusijos technologijų bendrovių, kurios specializacija – intelektiniai produktai ir paslaugos, grindžiami mašinų mokymusi, – vykdomasis direktorius. Buvęs „Yandex“ naujienų vadovas apkaltino bendrovę, kad ji yra „vienas svarbiausių informacijos apie karą Ukrainoje slėpimo nuo rusų elementų“. Be to, bendrovė įspėja Rusijos vartotojus, jos paieškos varikliu ieškančių internete naujienų apie Ukrainą, apie nepatikimą informaciją internete, po to, kai Rusijos vyriausybė pagrasino Rusijos žiniasklaidai dėl to, ką ji skelbia.

2022 m. vasario 24 d. [antrasis apeliantas] Kremliuje dalyvavo oligarchų susitikime su Vladimiru Putinu, kad aptartų veiksmų, kurių ketinama imtis po Vakarų įvestų sankcijų, poveikį. Tai, kad jis buvo pakviestas dalyvauti tame susitikime, rodo, kad jis priklauso Vladimirui Putinui artimų oligarchų ratui ir remia arba įgyvendina veiksmus ar politiką, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei arba į juos kėsinamasi, taip pat

kuriais kenkiama stabilumui ir saugumui Ukrainoje arba į juos kėsinamasi. Be to, jis yra vienas iš pagrindinių verslininkų, vykdantis veiklą ekonomikos sektoriuose, užtikrinančiuose didelių pajamų šaltinį Rusijos vyriausybei, atsakingai už Krymo aneksiją ir Ukrainos destabilizaciją.“

23 Įgyvendinimo reglamento 2022/427, vieno iš dviejų pradinių ginčijamų aktų, 5 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„2022 m. vasario 25 d. Taryba priėmė [Reglamentą 2022/330], kuriuo iš dalies pakeisti įtraukimo į sąrašą kriterijai, kad būtų įtraukti asmenys ir subjektai, remiantys Rusijos Federacijos vyriausybę ir gaunantys iš jos naudos, asmenys ir subjektai, užtikrinantys Rusijos Federacijos vyriausybei didelį pajamų šaltinį, ir su į sąrašą įtrauktais asmenimis ar subjektais susiję fiziniai ir juridiniai asmenys“.

2. Pirmieji ginčijami aktai dėl palikimo sąrašuose (bylos C-704/23 P, C-711/23 P ir C-111/24 P)

24 2022 m. rugsėjo 14 d. Taryba priėmė pirmuosius ginčijamus aktus dėl palikimo sąrašuose, jais paliko antrojo, trečiojo ir penktojo apeliantų pavardes sąraše, pridėtame prie Sprendimo 2014/145, taip pat sąraše, pateiktame Reglamento Nr. 269/2014 I priede, remdamasi tais pačiais motyvais, kurie nurodyti šio sprendimo 22 punkte, ir pažymėjo, kad, kiek tai susiję su antruoju apeliantu, nuo šiol motyvuose nurodoma, kad jis yra „buvęs“ „Yandex“ vykdomasis direktorius.

3. Antrieji ginčijami aktai dėl palikimo sąrašuose (bylos C-704/23 P ir C-711/23 P)

25 2023 m. kovo 13 d. Taryba priėmė antruosius ginčijamus aktus dėl palikimo sąrašuose, jais paliko antrojo ir trečiojo apeliantų pavardes sąrašuose, pridėtuose prie Sprendimo 2014/145 ir Reglamento Nr. 269/2014. Trečiojo apelianto įtraukimo į sąrašą motyvai liko nepakeisti, o antrojo apelianto įtraukimo į sąrašą motyvai nuo tol buvo suformuluoti taip:

„[Antrasis apeliantas] yra buvęs „Yandex N. V.“ vykdomasis direktorius ir buvęs generalinio direktoriaus pavaduotojas; iš tų pareigų jis atsistatydino po to, kai Europos Sąjunga jį įtraukė į asmenų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašą. Jis tebėra vienas iš „Yandex“ vyresniosios vadovybės atstovų, formuojančių bendrovės veiklą.

„Yandex“ yra didžiausia technologijų įmonė Rusijoje. Iš jos Rusijos Federacijos vyriausybė gauna daug mokestinių pajamų. Rusijos valstybiniai bankai, pavyzdžiui, „Sberbank“ ir VTB, yra [šios] bendrovės akcininkai ir investuotojai. 2019 m. „Yandex“ pritarė restruktūrizavimui, po kurio privilegijuotosios akcijos (angl. *golden share*) buvo perduotos naujam Viešojo intereso fondui, sukurtam ginti „Rusijos Federacijos interesus“. Per Viešojo intereso fondą Rusijos Federacijos vyriausybė gali vetuoti tam tikrus klausimus.

Nuo agresijos karo prieš Ukrainą pradžios „Yandex“ laikėsi Rusijos Federacijos vyriausybės vykdomos informavimo politikos ir cenzūros. „Yandex“ paieškos sistemos rezultatai atitiko Rusijos valdžios institucijų reikalavimus – rodomi tik Rusijos karui palankios propagandos šaltiniai. Be to, „Yandex“ padėjo interneto svetainėms, skleidžiančioms melagingus ir prorusiškus teiginius apie invaziją į Ukrainą, gauti pelno iš skaitmeninės reklamos.

2022 m. vasario 24 d. [antrasis apeliantas] Kremliuje dalyvavo oligarchų susitikime su Vladimiru Putinu, kad aptartų veiksmų, kurių ketinama imtis po Vakarų įvestų sankcijų, poveikį. Tai, kad jis buvo pakviestas dalyvauti tame susitikime, rodo, kad jis priklauso Vladimirui Putinui artimų oligarchų ratui ir remia arba įgyvendina veiksmus ar politiką, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei arba į juos kėsinamasi, taip pat kuriais kenkiama stabilumui ir saugumui Ukrainoje arba į juos kėsinamasi.

Jis yra įtakingas verslininkas, susijęs su ekonomikos sektoriumi, užtikrinančiu didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei, ir jis materialiai ar finansiškai rėmė Rusijos Vyriausybės [Federacijos] vyriausybę, atsakingą už Krymo aneksiją ir Ukrainos destabilizaciją. Jis yra atsakingas už veiksmų ar politikos, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei, taip pat stabilumui ar saugumui Ukrainoje arba į juos kėsinamasi, aktyvų rėmimą arba jų įgyvendinimą.“

II. Ieškiniai Bendrajame Teisme ir skundžiami sprendimai

A. Ieškinys Bendrajame Teisme ir pirmasis skundžiamas sprendimas (byla C-696/23 P)

26 2022 m. gegužės 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo pirmojo apelianto ieškinį dėl ginčijamo sprendimo ir reglamento panaikinimo, kiek jie su juo susiję. Ieškinyje dėl panaikinimo jis, be kita ko, ginčijo Tarybos vertinimą, kad jo situacija atitinka Sprendimo 2014/145 1 straipsnio 1 dalies e punkte, 2 straipsnio 1 dalies g punkte ir Reglamento Nr. 269/2014 3 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytą kriterijų (toliau – g punkto kriterijus). Pirmasis apeliantas laikėsi požiūrio, kad taip ši institucija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, be to, pažeidė jo pagrindines teises ir proporcingumo principą.

27 Pirmuoju skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė pirmojo apelianto ieškinį. Dėl g punkto kriterijaus Bendrasis Teismas to sprendimo 51, 56 ir 58 punktuose iš esmės konstatavo, kad Taryba pateikė pakankamai konkrečių, aiškių ir vienas kitą papildančių įrodymų visetą, iš kurio matyti, pirma, kad pirmasis apeliantas buvo įtakingas verslininkas dėl savo pareigų TMK ir „Sinara“ grupėje, ir, antra, kad, atsižvelgiant į šias pareigas ir į tai, kad šios dvi įmonės veikė daugelyje veiklos sektorių, jo veikla buvo susijusi su ekonomikos sektoriais, užtikrinančiais didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei. Minėto sprendimo 57 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad sąvoka „didelių pajamų šaltinis“, kaip ji suprantama pagal g punkto kriterijų, reiškia reikšmingą ir nemažą ekonomikos sektorių teikiamą pajamų šaltinį.

28 Be to, pirmojo skundžiamo sprendimo 62 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad tai, jog apeliantas dviejose atitinkamose bendrovėse eitas pareigas paliko tą pačią dieną, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas ir reglamentas, neturi reikšmės vertinant šių aktų teisėtumą, nes jų priėmimo dieną jis vis dar ėjo šias pareigas. To sprendimo 63 punkte teismas taip pat konstatavo, kad nebeturi reikšmės ir tai, jog pirmasis apeliantas galimai perleido turimas tų dviejų bendrovių akcijas likus kelioms dienoms iki minėtų aktų priėmimo, nes šių aktų motyvai nebuvo pagrįsti nei šio apelianto vykdyta minėtų bendrovių kontrole, nei jo turėtu akcininko statusu. Minėto sprendimo 65 punkte Bendrasis Teismas taip pat nurodė, kad vien dėl pareigų, kurias pirmasis apeliantas ėjo TMK ir „Sinara“ grupėje, jį buvo galima laikyti „įtakingu verslininku“, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų, neatsižvelgiant į apelianto vykdytą šių bendrovių kontrolę.

29 Pirmojo skundžiamo sprendimo 66 punkte Bendrasis Teismas pripažino, kad, vertinant g punkto kriterijaus formuluotę, nelieka jokių abejonių dėl to, kad pagal šį kriterijų nurodytas „didelių pajamų šaltinis“ turi būti užtikrinamas ne „įtakingų verslininkų“, o „ekonomikos sektorių“. Minėto sprendimo 67 punkte Bendrasis Teismas taip pat atmetė pirmojo apelianto argumentą, kad Taryba negalėjo remtis vien aplinkybe, jog TMK ir „Sinara“ grupė mokėjo mokesčius Rusijoje, nes šis argumentas nebuvo pagrįstas faktais.

30 Dėl pagrindo, grindžiamo proporcingumo principo ir pagrindinių teisių pažeidimu, Bendrasis Teismas pirmojo skundžiamo sprendimo 79 punkte nusprendė, kad nagrinėjamu atveju visos keturios Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 52 straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos buvo įvykdytos. Konkrečiai to sprendimo 80 punkte jis nurodė, kad ribojamosios priemonės, pirmajam apeliantui nustatytos ginčijamuose sprendime ir reglamente, yra „numatytos įstatymo“, nes buvo įtvirtintos, be kita ko, visuotinai taikomuose aktuose, turinčiuose aiškų teisinį pagrindą Sąjungos teisėje.

31 Be to, minėto sprendimo 86 punkte Bendrasis Teismas priminė, kad, kai priemonė yra priimta srityje, kurioje Sąjungos teisės aktų leidėjas turi plačią diskreciją, jos teisėtumą galėtų neigiamai paveikti tik akivaizdi jos neatitktis tikslui, kurio kompetentinga institucija ketina siekti. Šiuo klausimu to paties sprendimo 87–95 punktuose Bendrasis Teismas nurodė, kad pirmojo apelianto pagrindinių teisių apribojimai, kylantys dėl šių ribojamųjų priemonių, nėra neproporcingi.

B. Ieškinys Bendrajame Teisme ir antrasis skundžiamas sprendimas (byla C-704/23 P)

32 2022 m. birželio 7 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo antrojo apelianto ieškinį dėl ginčijamų aktų panaikinimo, kiek jie su juo susiję. Ieškinyje dėl panaikinimo jis ginčijo, be kita ko, Tarybos vertinimą, kad jo situacija atitinka g punkto kriterijų. Antrasis apeliantas laikėsi požiūrio, kad taip elgdamasi ši institucija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, be to, pažeidė jo pagrindines teises ir proporcingumo principą.

33 Antruoju skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė tą ieškinį. Dėl g punkto kriterijaus Bendrasis Teismas to sprendimo 79–81 punktuose pažymėjo, kad, atsižvelgiant, be kita ko, į tikslą, kurio siekiama ginčijamuose sprendime ir reglamente nustatytomis ribojamosiomis priemonėmis, sąvoka „įtakingas verslininkas“ apima verslininkus, kurie yra svarbūs, nelygu atvejis, atsižvelgiant į jų profesinį statusą, ekonominės veiklos apimtį ar kapitalo turėjimą arba pareigas vienoje ar keliose įmonėse, nes taikydama šį kriterijų Taryba siekia pasinaudoti įtaka, kurią šie verslininkai gali daryti Rusijos režimui.

34 Antrojo skundžiamo sprendimo 82 ir 83 punktuose Bendrasis Teismas taip pat nurodė, kad iš šių ribojamųjų priemonių tikslo matyti, jog pagal g punkto kriterijų numatytas pajamas gauna ne įtakingi verslininkai, bet ekonomikos sektoriai, kuriuose jie veikia. To sprendimo 105 ir 106 punktuose jis iš esmės konstatavo, kad sąvoka „didelių pajamų šaltinis“, kaip ji suprantama pagal šį kriterijų, reiškia reikšmingą ir nemažą tam tikrų veiklos sektorių, šiuo atveju – informacinių technologijų ir ryšių sektoriaus, užtikrinamą pajamų šaltinį.

35 Be to, antrojo skundžiamo sprendimo 90, 107 ir 108 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad, kiek tai susiję su ginčijamais pirminiais aktais, Taryba pateikė pakankamai konkrečių, aiškių ir vienas kitą papildančių įrodymų visetą, iš kurio matyti, pirma, kad antrasis apeliantas buvo

įtakingas verslininkas dėl savo statuso ir pareigų „Yandex“, taip pat šios bendrovės ekonominės svarbos, ir, antra, kad atsižvelgiant į šias pareigas ir minėtos bendrovės veiklą jo veikla buvo susijusi su ekonomikos sektoriais, kurie yra didelių pajamų šaltinis Rusijos Federacijos vyriausybei.

36 Dėl pirmųjų ir antrųjų ginčijamų aktų dėl palikimo sąrašuose Bendrasis Teismas antrojo skundžiamo sprendimo 125 punkte nurodė, kad Taryba teisingai nusprendė, jog antrasis apeliantas vis dar palaiko svarbius ryšius su „Yandex“, todėl jo pavardės palikimas aptariamuose sąrašuose buvo pateisinamas.

37 Spręsdamas dėl pagrindo, grindžiamo vienodo požiūrio principo pažeidimu, Bendrasis Teismas antrojo skundžiamo sprendimo 137–139 punktuose, be kita ko, konstatavo, kad, atsižvelgiant į tai, jog g punkto kriterijus nesusijęs su nurodytų asmenų pilietybe, jis negali būti laikomas pažeidžiančiu nediskriminavimo dėl pilietybės principą. Be to, priminęs, kad vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principai turi būti suderinti su teisėtumo principu, pagal kurį niekas negali savo naudai remtis kito naudai padarytu pažeidimu, teismas nusprendė, kad nagrinėjamu atveju Taryba nepadarė vertinimo klaidos, kai nustatė ribojamąsias priemones antrajam apeliantui.

38 Antrojo skundžiamo sprendimo 151 ir 166 punktuose Bendrasis Teismas atmetė pagrindą, grindžiamą proporcingumo principo pažeidimu, remdamasis, be kita ko, to sprendimo 143 ir 145 punktuose išdėstytais motyvais, kad antrajam apeliantui nustatytos ribojamosios priemonės buvo tinkamos siekiamiems tikslams įgyvendinti, nes neigiamos šių priemonių taikymo šiam apeliantui pasekmės nebuvo akivaizdžiai neproporcingos, ir kad minėtos priemonės jam buvo nustatytos ne dėl jo tiesioginio vaidmens Rusijos Federacijos veiksmuose prieš Ukrainą.

C. Ieškinys Bendrajame Teisme ir trečiasis skundžiamas sprendimas (byla C-711/23 P)

39 2022 m. gegužės 24 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo trečiojo apelianto ieškinį dėl ginčijamų aktų panaikinimo, kiek jie su juo susiję. Tame ieškinyje jis, be kita ko, ginčijo Tarybos vertinimą, kad jo situacija atitiko g punkto kriterijų. Trečiasis apeliantas manė, kad taip elgdamasi ši institucija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, be to, pažeidė vienodo požiūrio principą. Vykstant procesui, trečiasis apeliantas taip pat rėmėsi šio kriterijaus neteisėtumu pagal SESV 277 straipsnį.

40 Trečiuoju skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė minėtą ieškinį. Dėl g punkto kriterijaus pažymėtina, kad, nors Bendrasis Teismas sąvokas „įtakingas verslininkas“ ir „didelių pajamų šaltinis“ aiškino taip pat, kaip ir antrajame skundžiamame sprendime, trečiojo skundžiamo sprendimo 78 punkte jis pripažino, kad Taryba teisingai kvalifikavo trečiąjį apeliantą kaip „įtakingą verslininką“, ir jis to neginčijo; beje, tai buvo galima nustatyti atsižvelgiant į MMK, kurios savininkas ir valdybos pirmininkas jis buvo, ekonominę svarbą. To sprendimo 79–90 punktuose Bendrasis Teismas taip pat konstatavo, kad Taryba pateikė pakankamai konkrečių, aiškių ir vienas kitą papildančių įrodymų visetą, iš kurio matyti, kad trečiojo apelianto veikla susijusi su ekonomikos sektoriumi, t. y. metalurgijos sektoriumi, kuris yra didelių pajamų šaltinis Rusijos Federacijos vyriausybei.

41 Trečiojo skundžiamo sprendimo 81 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad MMK įnašas į Rusijos Federacijos biudžetą nėra lemiamas veiksnys tikrinant, ar ekonomikos sektorius, kuriame veikė trečiasis apeliantas, yra didelių pajamų šaltinis šios trečiosios šalies vyriausybei, nes pagal g punkto kriterijų reikėjo patikrinti visų ekonomikos sektorių, o ne konkrečių įmonių indėlį. To sprendimo 98 punkte jis taip pat pažymėjo, kad, taikant šį kriterijų, atsižvelgiama ne į patį

įtakingų verslininkų arba įmonių, kuriose jie vykdo veiklą, mokestinį indėlį, nes minėtas kriterijus siejamas su visomis pajamomis, gaunamomis veiklos sektoriuje, kuriame šie verslininkai vykdo veiklą.

42 Be to, trečiojo skundžiamo sprendimo 104–109 punktuose Bendrasis Teismas atmetė trečiojo apelianto pateiktą g punkto kriterijaus neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą. Šiuo klausimu pabrėžęs, kad šiuo kriterijumi nenustatyta ryšio tarp įtakingo verslininko statuso ir Rusijos Federacijos vyriausybės prezumpcija, jis pažymėjo, jog minėtas kriterijus atitinka Tarybos siekį daryti spaudimą Rusijos valdžios institucijoms, kad jos nutrauktų savo veiksmus ir politiką, kuriais destabilizuojama Ukraina. Remdamasis tuo jis minėto sprendimo 108 punkte padarė išvadą, kad yra logiškas ryšys tarp ribojamųjų priemonių taikymo įtakingiems verslininkams, vykdantiems veiklą ekonomikos sektoriuose, iš kurių Rusijos Federacija gauna didelių pajamų, atsižvelgiant į jų pačių ir šių sektorių svarbą Rusijos ekonomikai, ir šioje byloje nagrinėjamų ribojamųjų priemonių tikslo didinti spaudimą Rusijos Federacijai ir jos veiksmų, kuriais siekiama pakenkti Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei, sąnaudas. Tuo remdamasis Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad g punkto kriterijus apima sąlygas, susijusias su atitinkamų asmenų asmeniniu elgesiu, t. y. jų įtaka dėl vykdomos ekonominės veiklos tam tikruose sektoriuose, ir tai leido nustatyti pakankamą ir subjektyvų ryšį tarp šių asmenų ir atitinkamos trečiosios šalies, t. y. Rusijos Federacijos.

43 Ieškinio pagrindą, grindžiamą vienodo požiūrio principo pažeidimu, Bendrasis Teismas atmetė trečiojo skundžiamo sprendimo 143–146 punktuose – iš esmės dėl tų pačių priežasčių, kurios nurodytos šio sprendimo 37 punkte.

D. Ieškinys Bendrajame Teisme ir ketvirtasis skundžiamas sprendimas (byla C-35/24 P)

44 2022 m. gegužės 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ketvirtojo apelianto ieškinį dėl ginčijamo sprendimo ir reglamento panaikinimo, kiek jie su juo susiję. Ieškinyje dėl panaikinimo jis, be kita ko, ginčijo Tarybos vertinimą, kad jo padėtis atitinka g punkto kriterijų. Jis manė, kad taip elgdamasi ši institucija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, be to, pažeidė vienodo požiūrio principą. Vykstant procesui, ketvirtasis apeliantas taip pat rėmėsi šio kriterijaus neteisėtumu pagal SESV 277 straipsnį.

45 Ketvirtuoju skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė šį ieškinį. Vertindamas g punkto kriterijų, Bendrasis Teismas, nors ir laikėsi tokio pat sąvokų „įtakingas verslininkas“ ir „didelių pajamų šaltinis“ aiškinimo, koks pateiktas šio sprendimo 33 ir 34 punktuose, ketvirtojo skundžiamo sprendimo 66 punkte nusprendė, kad Taryba ketvirtąjį apeliantą teisingai kvalifikavo kaip „įtakingą verslininką“; jis to neginčijo ir tai taip pat buvo galima nustatyti atsižvelgiant į „Uralchem“, kurios savininkas ir generalinis direktorius jis buvo, ekonominę svarbą. Be to, ketvirtojo skundžiamo sprendimo 67–76 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad Taryba pateikė pakankamai konkrečių, aiškių ir vienas kitą papildančių įrodymų visetą, iš kurio matyti, kad ketvirtojo apelianto veikla susijusi su trąšų ekonomikos sektoriumi, kuris yra didelių pajamų šaltinis Rusijos Federacijos vyriausybei. Šiuo klausimu ir atsižvelgdamas į trečiojo skundžiamo sprendimo 81 punkte pateiktus argumentus Bendrasis Teismas ketvirtojo skundžiamo sprendimo 69 punkte priminė, kad, nors pačios „Uralchem“ grupės indėlis į Rusijos Federacijos biudžetą galėjo būti naudingas nustatant jos ekonominę svarbą atitinkamame sektoriuje arba ketvirtojo apelianto, kaip įtakingo verslininko, statusą, jis nėra lemiamas siekiant atsakyti į klausimą, ar jis gali būti laikomas „įtakingu verslininku, veikiančiu ekonomikos sektoriuose, kurie yra didelių

pajamų šaltinis Rusijos Federacijos vyriausybei“, nes pagal g punkto kriterijų didelių pajamų šaltiniu šiai vyriausybei laikomas atitinkamas ekonomikos sektorius, o ne konkretus fizinis asmuo ar konkreti įmonė.

46 Ketvirtojo skundžiamo sprendimo 84–92 punktuose Bendrasis Teismas taip pat atmetė ketvirtojo apelianto pateiktą g punkto kriterijaus neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą. Šiuo klausimu jis rėmėsi tuo pačiu samprotavimu, kaip apibendrintas šio sprendimo 42 punkte.

47 Ieškinio pagrindą, grindžiamą vienodo požiūrio principo pažeidimu, Bendrasis Teismas atmetė ketvirtojo skundžiamo sprendimo 126–131 punktuose – iš esmės dėl tų pačių priežasčių, kurios nurodytos šio sprendimo 37 punkte. Ketvirtojo skundžiamo sprendimo 128 punkte jis pridūrė, kad Taryba neprivalo į asmenų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašus įtraukti visų asmenų, kurie atitinka tokį kriterijų, kaip g punkto kriterijus. Bendrasis Teismas nusprendė, kad Taryba turi plačią diskreciją, dėl kurios prireikus gali netaikyti ribojamųjų priemonių tam tikriems asmenims, jei mano, kad atsižvelgiant į šiomis priemonėmis siekiamus tikslus tai netikslinga.

E. Ieškinys Bendrajame Teisme ir penktasis skundžiamas sprendimas (byla C-111/24 P)

48 2022 m. birželio 6 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo penktojo apelianto ieškinį dėl ginčijamų pradinių aktų ir ginčijamų pirmųjų aktų dėl palikimo sąrašuose, kiek jie su juo susiję. Ieškinyje dėl panaikinimo penktasis apeliantas, be kita ko, ginčijo Tarybos vertinimą, kad jo padėtis atitiko g punkto kriterijų. Penktasis apeliantas manė, kad taip elgdamasi ši institucija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Jis taip pat rėmėsi šio kriterijaus neteisėtumu dėl teisinio pagrindo nebuvimo ir proporcingumo principo pažeidimo.

49 Penktuoju skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė ieškinį. Spręsdamas dėl g punkto kriterijaus neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo dėl teisinio pagrindo nebuvimo Bendrasis Teismas to sprendimo 37 punkte priminė: kadangi yra sprendimas, priimtas pagal ESS V antraštinės dalies 2 skyriaus nuostatas, kuriose numatytos ribojamosios priemonės, pagal SESV 215 straipsnio 2 dalį Tarybai leidžiama imtis tokių priemonių prieš bet kurį asmenį, subjektą ar grupę, visų pirma prieš adresatus, neturinčius jokio ryšio su trečiosios šalies valdančiuoju režimu.

50 Be to, minėto sprendimo 45 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, jog dėl to, kad g punkto kriterijus susijęs su visomis pajamomis, gautomis veiklos sektoriuje, kuriame dalyvauja atitinkami įtakingi verslininkai, jis apima visus nagrinėjamo ekonomikos sektoriaus mokesčius, net ir tuos, kurių šie asmenys nesumokėjo.

51 Dėl g punkto kriterijaus neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo dėl proporcingumo principo pažeidimo pažymėtina, kad penktojo skundžiamo sprendimo 50–63 punktuose Bendrasis Teismas jį atmetė dėl motyvų, analogiškų apibendrintiesiems šio sprendimo 42 punkte. Penktojo skundžiamo sprendimo 58 punkte jis nusprendė, kad asmenų, atitinkančių g punkto kriterijų, įtraukimas, neatsižvelgiant į jų apmokestinimą Rusijoje, atitinka siekiamą tikslą, nes šie asmenys vykdo veiklą ekonomikos sektoriuose, užtikrinančiuose didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei, todėl toks įtraukimas negalėjo būti laikomas akivaizdžiai netinkamu. Minėto sprendimo 60 punkte Bendrasis Teismas taip pat atmetė penktojo apelianto argumentą, grindžiamą Sprendimo 2022/329 11 konstatuojamąja dalimi, motyvuodamas tuo, kad konstatuojamąja dalimi negalima nukrypti nuo pačių atitinkamo akto nuostatų.

52 Dėl g punkto kriterijaus taikymo penktajam apeliantui pažymėtina, kad penktojo skundžiamo sprendimo 88–93 ir 106 punktuose Bendrasis Teismas pateikė tokį patį sąvokų „įtakingas verslininkas“ ir „didelių pajamų šaltinis“ aiškinimą, koks išdėstytas šio sprendimo 33 ir 34 punktuose, ir priminė, kad Taryba neprivalo įrodyti glaudaus ryšio ar tarpusavio priklausomybės tarp įtakingų verslininkų ir Rusijos Federacijos vyriausybės. Konkrečiai kalbant, penktojo skundžiamo sprendimo 92 ir 93 punktuose jis pažymėjo, kad, pirma, sąvokos „įtakingas verslininkas“ aiškinimo nepaneigia tai, kad vienose g punkto kriterijaus kalbinėse versijose vartojamas būdvardis „įtakingas“, o kitose – būdvardis „svarbus“, ir, antra, kad, nors verslininko užimamos pareigos gali patvirtinti faktinę aplinkybę, kad jis daro „įtaką“, kaip tai suprantama pagal šį kriterijų, vis dėlto tai nėra vienintelė aplinkybė, į kurią Taryba šiuo tikslu gali atsižvelgti.

53 Dėl pradinių ginčijamų aktų pagrįstumo penktojo skundžiamo sprendimo 105 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad, atsižvelgdama į visus įrodymus, Taryba, nepadariusi vertinimo klaidos, galėjo nuspręsti, jog penktasis apeliantas tų aktų priėmimo dieną buvo „įtakingas verslininkas“. To sprendimo 106–111 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad remdamasi pakankamai konkrečių, aiškių ir vienas kitą papildančių įrodymų visetu Taryba galėjo pagrįstai nuspręsti, jog „Alfa Group“, kuriai priklauso „Alfa Bank“ ir kurios vienas didžiausių akcininkų yra penktasis apeliantas, veikla susijusi su ekonomikos sektoriumi, t. y. bankų sektoriumi, kuris yra didelių pajamų šaltinis Rusijos Federacijos vyriausybei.

54 Dėl pirmųjų ginčijamų aktų dėl palikimo sąrašuose Bendrasis Teismas penktojo skundžiamo sprendimo 125 punkte nusprendė, kad Taryba nepadarė vertinimo klaidos, kai konstatavo, jog penktojo apelianto individuali padėtis nepasikeitė, ir kad palikdama galioti šiam apeliantui nustatytas ribojamąsias priemones ji rėmėsi tais pačiais duomenimis.

III. Procesas Teisingumo Teisme ir šalių apeliacinėje byloje reikalavimai

A. Dėl sujungimo

55 2024 m. birželio 5 d. Teisingumo Teismo pirmininkas paprašė šalių pateikti nuomonę dėl galimybės sujungti bylas C-696/23 P, C-704/23 P, C-711/23 P, C-35/24 P ir C-111/24 P, kad būtų bendrai vykdomas procesas.

56 2024 m. birželio 20 d. raštais antrasis, trečiasis ir ketvirtasis apeliantai informavo Teisingumo Teismą neprieštaraujantys, kad šios bylos būtų sujungtos. Penkiais atitinkamai 2024 m. birželio 27 d., 2024 m. liepos 3 d., 2024 m. liepos 1 d., 2024 m. birželio 28 d. ir 2024 m. liepos 1 d. parengtais raštais Taryba informavo Teisingumo Teismą, jog taip pat neprieštarauja tam, kad šios penkios bylos būtų sujungtos. Atitinkamai 2024 m. birželio 20 d. ir 2024 m. birželio 19 d. raštuose pirmasis ir penktasis apeliantai nurodė nesutinkantys, kad minėtos bylos būtų sujungtos ir kad būtų bendrai vykdomas procesas.

57 2024 m. liepos 5 d. Teisingumo Teismo pirmininkas nusprendė, kad šiuo proceso etapu bylų nereikia sujungti.

B. Dėl prašymų įstoti į bylą

58 2024 m. balandžio 11 d. Teisingumo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu Čekijos Respublika paprašė leisti įstoti į bylą C-35/24 P palaikyti Tarybos reikalavimų. 2024 m. gegužės 7 d. nutartimi Teisingumo Teismo pirmininkas šį prašymą patenkino.

59 2024 m. gegužės 3 d. Teisingumo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu Komisija paprašė leisti įstoti į bylą C-35/24 P palaikyti Tarybos reikalavimų. 2024 m. gegužės 31 d. nutartimi Teisingumo Teismo pirmininkas patenkino prašymą įstoti į bylą.

C. Apeliacinių bylų šalių reikalavimai

1. Šalių reikalavimai byloje C-696/23 P

60 Pirmasis apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti pirmąjį skundžiamą sprendimą,

– priimti sprendimą dėl ieškinio esmės, panaikinti ginčijamus sprendimą bei reglamentą, kiek jie su juo susiję, ir priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas pirmojoje instancijoje,

– subsidiariai – grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

61 Taryba Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą,

– nepatenkinus pirmojo reikalavimo, jei Teisingumo Teismas nuspręstų panaikinti pirmąjį skundžiamą sprendimą ir išnagrinėti bylą iš esmės, atmesti ieškinį dėl esmės ir

– priteisti iš pirmojo apelianto bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

2. Šalių reikalavimai byloje C-704/23 P

62 Antrasis apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti antrąjį skundžiamą sprendimą,

– išnagrinėti ieškinį iš esmės ir panaikinti ginčijamus aktus, kiek jie su juo susiję,

– remiantis SESV 268 straipsniu, nurodyti atlyginti neturtinę žalą, kurią jis patyrė dėl šių aktų priėmimo, ir

– priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

63 Taryba Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą,

– nepatenkinus pirmojo reikalavimo, jei Teisingumo Teismas nuspręstų panaikinti antrąjį skundžiamą sprendimą ir išnagrinėti bylą iš esmės, atmesti ieškinį dėl esmės ir

– priteisti iš antrojo apelianto bylinėjimosi išlaidas.

3. Šalių reikalavimai byloje C-711/23 P

64 Trečiasis apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti trečiąjį skundžiamą sprendimą,

– panaikinti ginčijamus aktus,

– nepatenkinus pirmųjų reikalavimų, panaikinti trečiąjį skundžiamą sprendimą, grąžinti bylą nagrinėti Bendrajam Teismui,

– bet kuriuo atveju priteisti iš Tarybos bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

65 Taryba Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš trečiojo apelianto bylinėjimosi išlaidas.

4. Šalių reikalavimai byloje C-35/24 P

66 Ketvirtasis apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti ketvirtąjį skundžiamą sprendimą,

– panaikinti ginčijamus sprendimą ir reglamentą,

– nepatenkinus šių reikalavimų, panaikinti ketvirtąjį skundžiamą sprendimą, grąžinti bylą nagrinėti Bendrajam Teismui,

– bet kuriuo atveju priteisti iš Tarybos bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

67 Taryba, palaikoma Čekijos Respublikos, Latvijos Respublikos ir Europos Komisijos, Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš ketvirtojo apelianto bylinėjimosi išlaidas.

5. Šalių reikalavimai byloje C-111/24 P

68 Penktasis apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti penktąjį skundžiamą sprendimą,

– išnagrinėti ieškinį iš esmės ir panaikinti pradinius ginčijamus aktus bei pirmuosius ginčijamus aktus dėl palikimo sąrašuose,

– nepatenkinus šių reikalavimų, panaikinti penktąjį skundžiamą sprendimą, grąžinti bylą nagrinėti Bendrajam Teismui,

– bet kuriuo atveju priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

69 Taryba Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš penktojo apelianto bylinėjimosi išlaidas.

D. Dėl prašymų atnaujinti žodinę proceso dalį

1. Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį byloje C-696/23 P

70 2025 m. birželio 16 d. Teisingumo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu pirmasis apeliantas paprašė atnaujinti žodinę proceso dalį byloje C-696/23 P pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 83 straipsnį.

71 Grįsdamas savo prašymą jis teigia, kad, priešingai, nei išvados toje byloje 32 punkte iš esmės nurodė generalinė advokatė, savo apeliaciniame skunde jis tvirtina, kad negali būti laikomas „įtakingu verslininku“, nes perleido turimas TMK ir „Sinara“ grupės akcijas ir paliko pareigas, kurias ėjo šioje bendrovėje ir grupėje. Be to, per posėdį Teisingumo Teisme Taryba klaidingai tvirtino, nesuteikusi pirmajam ieškovui galimybės į tai atsikirsti, jog ribojamosios priemonės jam buvo taikomos dėl to, kad jis ėjo „bendrovės generalinio direktoriaus pareigas“, nors jo įtraukimas į sąrašą buvo grindžiamas tuo, kad jis buvo TMK valdybos pirmininkas ir „Sinara“ grupės prezidentas, taip pat valdybos narys.

72 Pagal Procedūros reglamento 83 straipsnį Teisingumo Teismas, išklausęs generalinį advokatą, gali bet kada nutarti atnaujinti žodinę proceso dalį – pirmiausia, jeigu mano, kad jam nepateikta pakankamai informacijos, arba jeigu baigus žodinę proceso dalį šalis pateikė naują faktą, kuris gali būti lemiamas Teisingumo Teismui priimant sprendimą, arba jeigu nagrinėjant bylą reikia remtis argumentu, dėl kurio šalys ar Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnyje nurodyti suinteresuotieji asmenys nepateikė nuomonės.

73 Nagrinėjamu atveju, kalbant apie tai, kad generalinė advokatė savo išvados byloje C-696/23 P 32 punkte neteisingai suprato pirmojo apelianto apeliacinį skundą, reikia priminti, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statute ir Procedūros reglamente suinteresuotosioms šalims nenumatyta galimybės pateikti atsiliepimų į generalinio advokato išvadą. Iš tiesų pagal SESV 252 straipsnio antrą pastraipą generalinio advokato pareiga – viešame posėdyje visiškai

nešališkai ir nepriklausomai teikti motyvuotą išvadą dėl bylų, kuriose pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statutą jis privalo dalyvauti. Šiuo klausimu Teisingumo Teismo nesaisto nei generalinio advokato išvada, nei ją grindžiantys motyvai. Vadinasi, vienos šalies nesutikimas su generalinio advokato išvada, nepaisant to, kokie klausimai joje nagrinėjami, savaime negali būti motyvas, pateisinantis žodinės proceso dalies atnaujinimą (2024 m. kovo 5 d. Sprendimo *Public.Resource.Org ir Right to Know / Komisija ir kt.*, C-588/21 P, EU:C:2024:201, 47 ir 48 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

74 Be to, kiek tai susiję su klaida, kurią per posėdį Teisingumo Teisme tariamai padarė Taryba, akivaizdu, kad tai yra ne „argumentas“, kurio šalys neaptarė, kaip tai suprantama pagal Procedūros reglamento 83 straipsnį, o korektūros klaida, panaši į *lapsus linguae* arba kalbos santrumpą.

75 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Teisingumo Teismas, išklausęs generalinę advokatę, laikosi nuomonės, jog atnaujinti žodinės proceso dalies byloje C-696/23 P nereikia.

2. Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį byloje C-711/23 P

76 2025 m. birželio 5 d. Teisingumo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu trečiasis apeliantas paprašė atnaujinti žodinę proceso dalį byloje C-711/23 P pagal Procedūros reglamento 83 straipsnį.

77 Grįsdamas savo prašymą jis teigia, kad Sprendimas 2014/145 ir Reglamentas Nr. 269/2014 buvo iš dalies pakeisti atitinkamai 2025 m. gegužės 13 d. Tarybos sprendimu (BUSP) 2025/904 (OL L, 2025/904) ir 2025 m. gegužės 13 d. Tarybos reglamentu (ES) 2025/903 (OL L, 2025/903). Šiuose dviejuose Sąjungos aktuose yra elementų, prieštaraujančių Tarybos per posėdį Teisingumo Teisme užimtai pozicijai dėl g punkto kriterijaus aiškinimo ir teisėtumo bei tariamai laikino ribojamųjų priemonių pobūdžio. Taigi, tai yra nauja faktinė aplinkybė, apie kurią šalys nežinojo per šį posėdį, vykusį 2025 m. vasario 11 d., ir kuri, taip pat atsižvelgiant į tai, kad tam tikros minėtų aktų nuostatos galioja atgaline data, kiek tai susiję su ginčijamais aktais, gali daryti lemiamą įtaką Teisingumo Teismo sprendimui.

78 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad Sprendimas 2025/904 ir Reglamentas 2025/903 netaikytini bylai C-711/23 P *ratione temporis*. Vis dėlto šioje byloje ginčijamų aktų teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į jų priėmimo dieną buvusią padėtį, todėl galima minėtų sprendimo ir reglamento turinio ir Tarybos per posėdį toje byloje priimtos pozicijos neatitiktis negali turėti lemiamos įtakos Teisingumo Teismo sprendimui. Be to, net jei tam tikros minėtų aktų nuostatos turėtų atgalinį poveikį trečiojo apelianto padėčiai ir ginčijamiems aktams, tokia pasekmė nepateisina žodinės proceso dalies atnaujinimo, nes jei apeliacinis skundas toje byloje ir būtų atmestas, iš trečiojo apelianto nebūtų atimta galimybė pasinaudoti Sąjungos teisėje ar net nacionalinėje teisėje numatytomis teisių gynimo priemonėmis ginčyti šias nuostatas ir galimas jų pasekmes bei poveikį.

79 Taip pat nėra akivaizdu, kad byla turėtų būti nagrinėjama remiantis argumentu, kurio šalys neaptarė, taigi Teisingumo Teismas turi visą sprendimui priimti būtiną informaciją.

80 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Teisingumo Teismas, išklausęs generalinę advokatę, mano, kad atnaujinti žodinės proceso dalies byloje C-711/23 P nereikia.

IV. Dėl apeliacinių skundų

81 Atsižvelgiant į tai, kad šios bylos yra susijusios, jas reikia sujungti, kad būtų bendrai priimtas sprendimas pagal Procedūros reglamento 54 straipsnio 1 dalį.

82 Grįsdamas apeliacinį skundą byloje C-696/23 P, pirmasis apeliantas nurodo penkis pagrindus. Pirmajame pagrinde jis teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes kvalifikavo jį kaip „įtakingą verslininką“, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų. Antrajame pagrinde pirmasis apeliantas nurodo, kad Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad jis „vykdė veiklą ekonomikos sektoriuose, kurie yra didelių pajamų šaltinis Rusijos Federacijos vyriausybei“, kaip tai suprantama pagal šį kriterijų. Trečiajame pagrinde pirmasis apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad ginčijamų sprendimo ir reglamento teisinis pagrindas buvo „numatytas įstatymo“, kaip tai suprantama pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį. Ketvirtasis pagrindas grindžiamas teisės klaida, padaryta pirmajame skundžiamame sprendime, kai Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad jam taikomos ribojamosios priemonės yra proporcingos. Penktajame pagrinde pirmasis apeliantas nurodo, kad pakartoja visus pirmojoje instancijoje pateiktus argumentus, susijusius su antruoju kriterijumi, kuriuo grindžiamos jam nustatytos ribojamosios priemonės, t. y. kriterijumi, numatytu, be kita ko, Sprendimo 2014/145 2 straipsnio 1 dalies f punkte, ir prašo Teisingumo Teismo priimti dėl jų sprendimą tuo atveju, jeigu jis patenkintų jo ieškinį ir negrąžintų bylos Bendrajam Teismui.

83 Apeliaciniame skunde byloje C-704/23 P antrasis apeliantas nurodo keturis pagrindus: pirmasis grindžiamas teisės klaida, kurią Bendrasis Teismas padarė aiškindamas ir taikydamas g punkto kriterijų, o antrasis – tuo, kad Bendrasis Teismas nepaisė savo teisminės kontrolės apimties. Trečiasis ir ketvirtasis pagrindai grindžiami tuo, kad Bendrasis Teismas klaidingai įvertino pagrindus, kuriuos antrasis apeliantas buvo nurodęs grįsdamas savo ieškinį pirmojoje instancijoje, susijusius su proporcingumo principo ir jo pagrindinių teisių pažeidimu.

84 Trečiasis apeliantas byloje C-711/23 P nurodo penkis apeliacinio skundo pagrindus. Pirmajame pagrinde jis teigia, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į savo teisminės kontrolės apimtį ir dėl to padarė kelias teisės klaidas bei iškraipė faktines aplinkybes. Antrasis ir trečiasis pagrindai iš esmės grindžiami g punkto kriterijaus pažeidimu, nes trečiasis apeliantas trečiajame pagrinde subsidiariai remiasi šio kriterijaus neteisėtumu ir netaikymu pagal SESV 277 straipsnį. Ketvirtajame pagrinde jis teigia, kad Bendrasis Teismas neteisingai aiškino sąvokas „pajamų šaltinis“ ir „didelių pajamų šaltinis“, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų, iškraipė faktines aplinkybes ir įrodymus, pažeidė esminius procedūrinius reikalavimus ir pareigą motyvuoti, taip pat klaidingai pritaikė šį kriterijų. Penktajame pagrinde trečiasis apeliantas tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principus, kiek tai susiję su minėtu kriterijumi.

85 Apeliaciniame skunde byloje C-35/24 P ketvirtojo apelianto nurodyti penki pagrindai suformuluoti taip pat, kaip ir trečiojo apelianto nurodyti penki pagrindai, išskyrus ketvirtąjį pagrindą, kuriame ketvirtasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui ne dėl klaidingo g punkto kriterijaus taikymo, o dėl įrodinėjimo pareigos perkėlimo.

86 Grįsdamas savo apeliacinį skundą byloje C-111/24 P penktasis apeliantas nurodo aštuonis pagrindus. Pirmajame pagrinde jis priekaištauja Bendrajam Teismui neatsakius į jo prieštaravimus, susijusius, be kita ko, su Sprendimo 2014/145 2 straipsnio 1 dalies d punkte numatyto kriterijaus, pagal kurį lėšos ir ekonominiai ištekliai, be kita ko, priklausantys fiziniams asmenims, teikiantiems finansinę paramą Rusijos sprendimus priimantiems asmenims arba

gaunantiems iš jų naudos, turi būti įšaldyti (toliau – d punkto kriterijus), reikšmingumu. Antrajame pagrinde jis priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis neteisingai aiškino sąvoką „įtakingas verslininkas“, kaip ji suprantama pagal g punkto kriterijų, o trečiajame pagrinde – kad šis klaidingai nusprendė, jog, vadovaujantis SESV 215 straipsnio 2 dalimi, reikalavimas, kad tarp asmenų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, ir atitinkamos trečiosios valstybės būtų pakankamas ryšys, tapo nebeaktualus. Jo ketvirtasis pagrindas grindžiamas teisės klaida, nes Bendrasis Teismas pasirinko tokį g punkto kriterijaus aiškinimą, kuriuo pažeistas teisinio saugumo principas, teisė į nuosavybę ir laisvė užsiimti verslu. Penktajame pagrinde penktasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis iškraipė įrodymo prasmę ir apimtį, taip pat neatsakė į vieną iš jo argumentų, o šeštajame pagrinde – dėl to, kad šis neteisingai taikė g punkto kriterijų arba, remdamasis prielaida, padarė išvadą, jog bankų sektorius apskritai yra didelių pajamų šaltinis Rusijos Federacijos vyriausybei. Septintasis pagrindas grindžiamas sąvokos „didelių pajamų šaltinis Rusijos Federacijos vyriausybei“, kaip ji suprantama pagal g punkto kriterijų, klaidingu aiškinimu, o aštuntasis pagrindas – teisingo bylos nagrinėjimo ir šalių procesinio lygiateisiškumo principų pažeidimu.

87 Atsižvelgdamas į tai, kad daug pagrindų, kuriuos penki apeliantai nurodė grįsdami savo apeliacinius skundus, yra susiję tarpusavyje ar net tapatūs, Teisingumo Teismas juos išanalizuos skirstydamas į grupes, paskui išnagrinės tam tikruose apeliaciniuose skunduose išdėstytus pagrindus. Be to, atsižvelgiant į tai, kad, prieš pradedant nagrinėti g punkto kriterijaus teisėtumą, būtina išaiškinti jo apimtį, pirma bus nagrinėjami pagrindai, susiję su šio kriterijaus aiškinimu, paskui – pagrindai, susiję su minėto kriterijaus neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo atmetimu.

A. Dėl apeliacinių skundų pagrindų, grindžiamų tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė g punkto kriterijų

88 Reikia kartu išnagrinėti apeliacinio skundo pagrindus, dalis ir priekaištus, kuriais visi penki apeliantai iš esmės kritikuoja Bendrojo Teismo pateiktą g punkto kriterijaus aiškinimą. Tai pirmojo apelianto apeliacinio skundo byloje C-696/23 P pirmasis pagrindas ir antrojo pagrindo antra dalis, antrojo apelianto apeliacinio skundo byloje C-704/23 P pirmojo pagrindo pirmos dalies pirmasis ir antrasis prieštaravimai, pirmojo pagrindo antros dalies antrasis prieštaravimas ir pirmojo pagrindo trečia dalis, trečiojo apelianto apeliacinio skundo byloje C-711/23 P antrasis pagrindas, trečiojo pagrindo pirma dalis ir ketvirtojo pagrindo pirma–trečia dalys, ketvirtojo apelianto apeliacinio skundo byloje C-35/24 P pirmojo pagrindo ketvirta dalis, antrasis pagrindas, trečiojo pagrindo pirma dalis ir ketvirtojo pagrindo antros dalies pirmasis prieštaravimas, taip pat penktojo apelianto apeliacinio skundo byloje C-111/24 P antrasis pagrindas, ketvirtojo pagrindo pirma dalis ir septintasis pagrindas.

89 Primintina, kad pagal g punkto kriterijų įšaldomos lėšos ir ekonominiai ištekliai, kuriuos turi „įtakingi verslininkai arba juridiniai asmenys, subjektai ar organizacijos, susiję su ekonomikos sektoriais, užtikrinančiais didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei, atsakingai už Krymo aneksiją ir Ukrainos destabilizaciją“.

90 Šio sprendimo 88 punkte nurodyti pagrindai, dalys ir prieštaravimai toliau bus nagrinėjami padalyti į dvi dalis; jos bus atitinkamai skirtos žodžių junginiui „užtikrinantys didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei“ ir būdvardžiui „įtakingas“, apibūdinančiam pagal g punkto kriterijų nurodytus verslininkus, aiškinti.

1. Dėl argumentų, grindžiamų tuo, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino frazę „užtikrinantys didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei“, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų

91 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, nors pirmojo apelianto grindžiant apeliacinį skundą byloje C-696/23 P nurodyto antrojo pagrindo antroje dalyje kritikuojamas Bendrojo Teismo pateiktas šio žodžių junginio išaiškinimas, ją nagrinėjant reikia visapusiškai įvertinti g punkto kriterijų, todėl vėliau ši dalis bus išnagrinėta atskirai.

a) Dėl antrojo pagrindo ir trečiojo pagrindo pirmos dalies byloje C-711/23 P bei antrojo pagrindo ir trečiojo pagrindo pirmos dalies byloje C-35/24 P

1) Šalių argumentai

92 Antrajame pagrinde byloje C-711/23 P trečiasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis padarė teisės klaidą, kai trečiojo skundžiamo sprendimo 68–70 punktuose iš esmės nusprendė, jog Rusijos Federacijos vyriausybei gautos „didelės pajamos“ turėjo būti iš „ekonomikos sektorių“, nors iš tikrųjų jos turėjo būti gautos iš „įtakingų verslininkų“, kuriems taikomas g punkto kriterijus. Šiomis aplinkybėmis trečiasis apeliantas teigia, kad septyniose g punkto kriterijaus kalbinėse versijose, t. y. versijose bulgarų, danų, estų, latvių, lietuvių, slovėnų ir suomių kalbomis, aiškiai nurodyta, kad pajamos turi būti gautos iš šių verslininkų. Be to, iš Sprendimo 2022/329 11 konstatuojamosios dalies ir Įgyvendinimo
reglamento 2022/427 5 konstatuojamosios dalies matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino nurodyti įtakingus verslininkus, kurie patys užtikrina didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei. Taigi Bendrasis Teismas neteisingai nustatė g punkto kriterijumi siekiamą tikslą, todėl jo teleologinis aiškinimas, pateiktas trečiojo skundžiamo sprendimo 68–70 punktuose, yra teisiškai klaidingas.

93 Dublike trečiasis apeliantas nurodo, kad dėl jo siūlomo aiškinimo g punkto kriterijaus formuluotė, pagal kurią įtakingi verslininkai turi vykdyti veiklą tam tikruose ekonomikos sektoriuose, netampa nelogiška. Iš tiesų šiuo patikslinimu siekiama atskirti verslininkus, atliekančius nuolatinį ir aktyvų vaidmenį tokiuose sektoriuose, nuo tų, kurie juose atlieka tik pasyvų vaidmenį valdydami didelius akcijų paketus. Jis priduria, kad dėl tokio aiškinimo g punkto kriterijus visiškai nesidubliuotų su kitais kriterijais, numatytais Sprendimo 2014/145 1 straipsnio 1 dalyje ir 2 straipsnio 1 dalyje, taip pat Reglamento Nr. 269/2014 3 straipsnio 1 dalyje. Bet kuriuo atveju įtraukimo į prie šių Sąjungos aktų pridėtus sąrašus kriterijai vis dar gali iš dalies sutapti.

94 Trečiojo pagrindo pirmoje dalyje trečiasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis padarė teisės klaidą, kai trečiojo skundžiamo sprendimo 69 ir 70 punktuose iš esmės konstatavo, jog didelės pajamos Rusijos Federacijos vyriausybei turėjo būti užtikrintos tik iš ekonomikos sektorių, nors jos turi būti gautos ir iš įtakingų verslininkų. Šiuo klausimu trečiasis apeliantas dar kartą remiasi Sprendimo 2022/329 11 konstatuojamąja dalimi ir Įgyvendinimo reglamento 2022/427 5 konstatuojamąja dalimi, kartu pabrėždamas, kad Bendrasis Teismas elgėsi nenuosekliai, kai nesuteikė jokios reikšmės šioms konstatuojamosioms dalims, nors grįsdamas savo motyvus kituose trečiojo skundžiamo sprendimo punktuose rėmėsi įvairiomis kitomis konstatuojamosiomis dalimis. Trečiasis apeliantas priduria, kad, atsižvelgiant į tai, jog šio sprendimo 109 punkte Bendrasis Teismas pripažino, kad g punkto kriterijumi nustatomos sąlygos, susijusios su atitinkamų asmenų, subjektų ir organizacijų asmeniniu elgesiu, tik toks aiškinimas, kurį jis siūlo remdamasis šiomis dviem konstatuojamosiomis dalimis, leidžia

atsižvelgti į atitinkamo verslininko asmeninį elgesį, t. y. jo indėlį į nagrinėjamą ekonomikos sektorių, pažymint, kad jo įtaka šiame ekonomikos sektoriuje savaime negali būti laikoma asmeniniu elgesiu.

95 Antrasis pagrindas, kurį ketvirtasis apeliantas nurodė grįsdamas apeliacinį skundą byloje C-35/24 P, susijęs su ketvirtojo skundžiamo sprendimo 56 ir 57 punktais ir grindžiamas tais pačiais argumentais, kuriuos trečiasis apeliantas pateikė grįsdamas apeliacinio skundo byloje C-711/23 P antrąjį pagrindą, įskaitant tuos, kuriuos išdėstė dublike. Vis dėlto ketvirtasis apeliantas priduria, kad Bendrasis Teismas neįvykdė pareigos motyvuoti, nes neišnagrinėjo skirtingų g punkto kriterijaus kalbinių versijų.

96 Trečiojo pagrindo pirmojoje dalyje, kuri iš esmės susijusi su ketvirtojo skundžiamo sprendimo 56 ir 57 punktais, siejamais su šio sprendimo 92 punktu, ketvirtasis apeliantas pateikia tuos pačius argumentus, kuriuos trečiasis apeliantas pateikė grįsdamas apeliacinio skundo byloje C-711/23 P trečiojo pagrindo pirmą dalį.

97 Taryba, byloje C-35/24 P palaikoma Čekijos Respublikos, Latvijos Respublikos ir Komisijos, ginčija trečiojo ir ketvirtojo apeliantų argumentų pagrįstumą.

2) Teisingumo Teismo vertinimas

98 Trečiasis apeliantas antrajame pagrinde ir trečiojo pagrindo pirmoje dalyje, o ketvirtasis apeliantas antrajame pagrinde ir trečiojo pagrindo pirmoje dalyje iš esmės teigia, kad iš kelių g punkto kriterijaus kalbinių versijų ir šio kriterijaus konteksto matyti, jog Sąjungos teisės aktų leidėjas suprato, kad Rusijos Federacijos vyriausybei užtikrinamas didelių pajamų šaltinis, kaip tai suprantama pagal minėtą kriterijų, yra „įtakingi verslininkai“, kuriems taikomas tas pats kriterijus, o ne „ekonomikos sektoriai“, kaip Bendrasis Teismas klaidingai nusprendęs trečiojo skundžiamo sprendimo 69 ir 70 punktuose bei ketvirtojo skundžiamo sprendimo 56 ir 57 punktuose. Ketvirtasis apeliantas taip pat nurodo, kad buvo pažeista pareiga motyvuoti, nes Bendrasis Teismas, nesilaikydamas Teisingumo Teismo jurisprudencijos, nepalygino g punkto kriterijaus kalbinių versijų.

99 Šiuo klausimu svarbu priminti, jog iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (žr. 1983 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *Merck*, 292/82, EU:C:1983:335, 12 punktą ir 2022 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Landespolizeidirektion Steiermark (Maksimali vidaus sienų kontrolės trukmė)*, C-368/20 ir C-369/20, EU:C:2022:298, 56 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Teisingumo Teismas pažymėjo, kad Sąjungos aktai, kuriuose numatytos ribojamosios priemonės, turi būti aiškinami atsižvelgiant į istorinį Sąjungos priimtų nuostatų ir šių aktų kontekstą (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 1 d. Sprendimo *National Iranian Oil Company / Taryba*, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 78 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

100 Be to, vienoje iš Sąjungos teisės nuostatos kalbinių versijų vartojama formuluotė negali būti vienintelis šios nuostatos aiškinimo pagrindas ar dėl to įgyti prioritetą, palyginti su kitomis kalbinėmis versijomis. Toks požiūris būtų nesuderinamas su reikalavimu vienodai taikyti Sąjungos teisę, nes jos nuostatos turi būti aiškinamos ir taikomos vienodai, atsižvelgiant į visomis Sąjungos kalbomis parengtas versijas. Esant neatitikimų tarp įvairių kalbinių versijų, nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į nuostatų, kurių dalis ji yra, bendrą struktūrą ir tikslą (žr. 2010 m. kovo 25 d. Sprendimo *Helmut Müller*, C-451/08, EU:C:2010:168, 38 punktą ir 2025 m. lapkričio 20 d. Sprendimo *Lolach*, C-327/24, EU:C:2025:901, 29 punktą).

101 Be to, reikia priminti, kad Bendrojo Teismo sprendimo ar nutarties motyvuose turi būti aiškiai ir nedviprasmiškai išdėstyti Bendrojo Teismo argumentai, kad suinteresuotieji asmenys galėtų suprasti priimtą sprendimą pagrindžiančias priežastis, o Teisingumo Teismas – vykdyti teisminę kontrolę. Vis dėlto Bendrajam Teismui tenkanti pareiga motyvuoti nereiškia, kad jis privalo pateikti paaiškinimą, kuriame išsamiai vienas po kito būtų aptarti visi ginčo šalių suformuluoti argumentai, taigi šie motyvai gali būti numanomi, jeigu leidžia suinteresuotiesiems asmenims suprasti priežastis, dėl kurių Bendrasis Teismas atmetė jų argumentus, o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai duomenų, kad galėtų atlikti kontrolę (2024 m. sausio 18 d. Sprendimo *Jenkinson / Taryba ir kt.*, C-46/22 P, EU:C:2024:50, 131 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

102 Pirma, kiek tai susiję su ketvirtojo apelianto nurodytu pareigos motyvuoti pažeidimu, nes ketvirtojo skundžiamo sprendimo 56 ir 57 punktuose Bendrasis Teismas neatliko įvairių g punkto kriterijaus kalbinių versijų analizės, nors jo 52 punkte rėmėsi jurisprudencija, analogiška šio sprendimo 99 punkte primintai jurisprudencijai, reikia pažymėti, kad pirmojoje instancijoje bylos šalys neteigė, jog šio kriterijaus kalbinės versijos skiriasi, kiek tai susiję su didelių pajamų šaltinio kilmės klausimu, todėl Bendrasis Teismas neprivalėjo atsakyti į tokį argumentą, kuris šiuo atveju nebuvo iškeltas. Vadinasi, Bendrasis Teismas įvykdė jam tenkančią pareigą motyvuoti.

103 Antra, kalbant apie trečiojo ir ketvirtojo apeliantų argumentus, kad g punkto kriterijaus teleologinis aiškinimas, kurį Bendrasis Teismas pateikė trečiojo skundžiamo sprendimo 69 ir 70 punktuose ir ketvirtojo skundžiamo sprendimo 56 ir 57 punktuose, yra neteisingas, nes šio kriterijaus formuluotė ir kontekstas paneigia Bendrojo Teismo nustatytus tikslus, reikia, atsižvelgiant į šio sprendimo 99 ir 100 punktuose primintas aiškinimo taisykles, patikrinti, ar Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, aiškindamas g punkto kriterijų taip, kad Rusijos Federacijos vyriausybei užtikrinamas „didelių pajamų šaltinis“ turi būti ne „įtakingi verslininkai“, o „ekonomikos sektoriai“.

104 Pirma, dėl g punkto kriterijaus formuluotės pažymėtina, kad, siekiant nustatyti Rusijos Federacijos vyriausybei užtikrinamo didelių pajamų šaltinio kilmę, reikia, atsižvelgiant į skirtingas šio kriterijaus kalbines versijas, išnagrinėti, ką reiškia [vartojamas versijoje prancūzų kalba] santykinis įvardis „qui“ frazėje „qui fournissent une source substantielle de revenus au gouvernement de la Fédération de Russie“ („kurie užtikrina didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei“), arba su kuriuo šios frazės žodžiu siejamas žodžių junginys „užtikrinantys didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei“.

105 Pirmiausia reikia pabrėžti, kad šalys neginčija, jog žodžių junginys „susiję su ekonomikos sektoriais“ siejamas su visu pagrindiniu sakiniu „įtakingi verslininkai arba juridiniai asmenys, subjektai ar organizacijos“. Šiomis aplinkybėmis žodžių junginys „užtikrinančiais didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei“ gali būti susijęs arba su žodžių grupe „įtakingi verslininkai arba juridiniai asmenys, subjektai ar organizacijos, susiję su ekonomikos sektoriais“, arba tik su žodžių grupe „ekonomikos sektoriai“.

106 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, priešingai, nei teigia trečiasis ir ketvirtasis apeliantai, g punkto kriterijaus žodžiai „užtikrinančiais didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei“ versijose danų, estų, latvių, lietuvių ir suomių kalbomis gali būti siejami tik su „ekonomikos sektoriais“. Iš tiesų santykiniai įvardžiai „der“ (danų kalba), „mis“ (estų kalba) ir „kas“ (latvių kalba) šiose atitinkamose kalbinėse versijose neišvengiamai reiškia sąvokas „økonomiske sektorer“, „majandussektoritega“ ir „ekonomikas nozarēs“ („ekonomikos sektoriai“). Versijoje lietuvių kalba žodis „užtikrinančiais“ taip pat gali būti siejamas tik su žodžių grupe „ekonomikos sektoriais“.

Versijoje suomių kalba vartojamas žodžių junginys „sellaisilla talouden aloilla, jotka“ („tokiuose ekonomikos sektoriuose, kurie“) vienareikšmiai rodo, kad būtent ekonomikos sektoriai turi būti didelių pajamų šaltinis Rusijos Federacijos vyriausybei.

107 Kita vertus, versijos bulgarų ir slovėnų kalbomis, kuriomis remiasi šie apeliantai, yra dviprasmiškos, nes atitinkami santykiniai įvardžiai „които“ ir „ki“ („kurie“) gali būti susiję ir su frazėmis „видни бизнесмени или юридически лица, образувания или органи“ ir „vodilni poslovneži ali pravne osebe, subjekti ali organi“ („iškilūs ir (arba) dominuojantys verslininkai arba juridiniai asmenys, subjektai ar organizacijos“), ir su žodžių junginiais „икономически сектори“ ir „gospodarske sektorje“ („ekonomikos sektoriai“). Toks pat dviprasmiškumas būdingas ir versijoms ispanų, maltiečių, rumunų bei slovakų kalbomis. Kalbant apie kitas g punkto kriterijaus kalbines versijas, įskaitant minėtas pirmesniame punkte, pažymėtina, kad jose aiškiai nurodyta, kad pajamos turi būti gaunamos iš ekonomikos sektorių.

108 Darytina išvada, kad šešios iš minėtų kalbinių versijų, t. y. versijos bulgarų, ispanų, maltiečių, rumunų, slovakų ir slovėnų kalbomis, gali būti aiškinamos dviem būdais, nurodytais šio sprendimo 105 punkte, priešingai nei kitos aštuoniolika versijų, kuriose frazė „kurie užtikrina didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei“ gali būti siejama tik su žodžiais „ekonomikos sektoriai“.

109 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pagal šio sprendimo 100 punkte primintą Teisingumo Teismo jurisprudenciją g punkto kriterijaus formuluotė visomis Sąjungos kalbomis gali būti aiškinama vienodai, t. y. taip, kad Rusijos Federacijos vyriausybei užtikrinamas „didelių pajamų šaltinis“ turi būti iš „ekonomikos sektorių“. Tokiomis aplinkybėmis šios kalbinės versijos nesiskiria, todėl reikia atmesti trečiojo ir ketvirtojo apeliantų argumentą, kad teleologinis aiškinimas, kurį Bendrasis Teismas pateikė trečiojo skundžiamo sprendimo 69 ir 70 punktuose ir ketvirtojo skundžiamo sprendimo 56 ir 57 punktuose, prieštarauja g punkto kriterijaus formuluotei kai kuriose kalbinėse versijose.

110 Antra, kalbant apie aplinkybes, kuriomis taikomas g punkto kriterijus, pirmiausia reikia pažymėti, kad tuo atveju, jei Rusijos Federacijos vyriausybei užtikrinamas didelių pajamų šaltinis turėtų būti ne patys „ekonomikos sektoriai“, o „įtakingi verslininkai arba juridiniai asmenys, subjektai ar organizacijos, susiję su ekonomikos sektoriais“, g punkto kriterijaus taikymo sritis ir veiksmingumas išnyktų arba bent jau sumažėtų. Iš tiesų tokiu atveju šis kriterijus labai, jei ne visiškai, sutaptų su Sprendimo 2014/145 2 straipsnio 1 dalies f punkte nustatytu kriterijumi ir kartu būtų nustatytos sąlygos, kurių pagal pastarąjį kriterijų nėra.

111 Pagal jį numatyta, kad turi būti įšaldytos visos fiziniams ar juridiniams asmenims, subjektams ir organizacijoms, teikiantiems finansinę paramą Rusijos Federacijos vyriausybei, priklausančios lėšos ir ekonominiai ištekliai.

112 Reikia konstatuoti, kad remiantis tokiu kriterijumi jau galima nustatyti ribojamąsias priemones fiziniams asmenims, įskaitant įtakingus verslininkus, taip pat juridiniams asmenims, subjektams ir organizacijoms vien dėl to, kad jie teikia finansinę paramą minėtai vyriausybei, ir nebūtina patikrinti, pirma, ar atitinkami fiziniai asmenys iš tikrųjų yra „įtakingi verslininkai“, antra, ar šie fiziniai ar juridiniai asmenys, subjektai ir organizacijos vykdo veiklą kokiame nors Rusijos ekonomikos sektoriuje, ir, trečia, ar jų finansinę paramą, net darant prielaidą, kad ji turi būti kiekybiškai ar kokybiškai svarbi (pagal analogiją žr. 2016 m. kovo 1 d. Sprendimo *National Iranian Oil Company / Taryba*, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 82 ir 83 punktus), reikia laikyti tos pačios vyriausybės „didelių pajamų šaltiniu“.

113 Tai, kad šiomis aplinkybėmis g punkto kriterijus išlieka veiksmingas, palyginti su Sprendimo 2014/145 2 straipsnio 1 dalies f punkte nustatytu kriterijumi, patvirtina aiškinimą, pagal kurį Rusijos Federacijos vyriausybei užtikrinamas didelių pajamų šaltinis turi būti kilęs iš šios trečiosios valstybės „ekonomikos sektorių“.

114 Be to, tiesa, kad, kaip teigia trečiasis ir ketvirtasis apeliantai, Sprendimo 2022/329 11 konstatuojamojoje dalyje ir Įgyvendinimo reglamento 2022/427 5 konstatuojamojoje dalyje iš esmės nurodyta, jog įtraukimo į sąrašą kriterijai, kuriais remiantis nustatytos ribojamosios priemonės dėl Rusijos Federacijos vykdomų Ukrainos destabilizavimo veiksmų, po šios trečiosios valstybės invazijos į Ukrainą buvo iš dalies pakeisti, kad į juos būtų įtraukti atitinkamai „asmenys ir subjektai, užtikrinantys [Rusijos Federacijos vyriausybei] esminį pajamų šaltinį“, ir „asmenys ir subjektai, užtikrinantys Rusijos Federacijos vyriausybei didelį pajamų šaltinį“, šiomis formuluotėmis darant nuorodą į g punkto kriterijų.

115 Vis dėlto pagal suformuotą jurisprudenciją, nors Sąjungos teisės akto preambulėje gali būti patikslintas šio akto nuostatų turinys, nes tai yra svarbus aiškinimo elementas, galintis atskleisti šio akto autoriaus valią, tokia preambulė neturi privalomosios teisinės galios ir ja negalima remtis nei nukrypstant nuo atitinkamo akto nuostatų, nei jas aiškinant akivaizdžiai priešingai jų formuluotei (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Puppinck ir kt. / Komisija*, C-418/18 P, EU:C:2019:1113, 75 ir 76 punktus bei juose nurodytą jurisprudenciją).

116 Kaip nurodyta šio sprendimo 109 punkte, g punkto kriterijaus skirtingos kalbinės versijos nesiskiria, nes iš bendro jų aiškinimo matyti, jog Rusijos Federacijos vyriausybei užtikrinamas „didelių pajamų šaltinis“ turi būti gaunamas iš šios trečiosios valstybės „ekonomikos sektorių“. Kadangi šio sprendimo 114 punkte nurodytų konstatuojamųjų dalių formuluotė prieštarauja šio kriterijaus formuluotei, ketvirtojo skundžiamo sprendimo 57 punkte Bendrasis Teismas iš esmės teisingai nusprendė, kad minėtos konstatuojamosios dalys neturi lemiamos reikšmės atliekant minėto kriterijaus, skirto šių pajamų šaltinio kilmei nustatyti, konteksto analizę.

117 Trečia, dėl g punkto kriterijaus ir teisės aktų, kuriuose jis įtvirtintas, tikslo bei jų istorinių aplinkybių reikia priminti, kad būtent dėl 2014 m. Rusijos Federacijos veiksmų Kryme Sąjunga, be kita ko, Sprendimu 2014/145 ir Reglamentu Nr. 269/2014, priėmė aktus, kuriais, taikydama ribojamąsias priemones, siekė reaguoti į šiuos veiksmus ir apskritai į šios Federacijos vykdytus Rytų Ukrainos destabilizavimo veiksmus, o vėliau – į agresiją prieš visą Ukrainą.

118 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad individualiomis ir sektorinėmis ribojamosiomis priemonėmis, kurių imtasi nuo 2014 m., be kita ko, norima padidinti Rusijos Federacijos veiksmų, kuriais siekiama pakenkti Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei, sąnaudas (šiuo klausimu žr. 2017 m. kovo 28 d. Sprendimo *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 104 ir 123 punktus ir 2020 m. birželio 25 d. Sprendimo *VTB Bank / Taryba*, C-729/18 P, EU:C:2020:499, 59 punktą).

119 Atsižvelgdama į šių veiksmų nuolatinį pobūdį ir didėjantį mastą Sąjunga pamažu griežtino šį sankcijų režimą. Taigi ji, be kita ko, vienintelį įtraukimo į sąrašą kriterijų, nurodytą pirminėje šių aktų redakcijoje, t. y. kriterijų, susijusį su fiziniais asmenimis, atsakingais už veiksmus, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei arba į juos kėsinamasi, ir su jais siejamais fiziniais ar juridiniais asmenimis, subjektais ar organizacijomis, papildė kitais kriterijais. Sąjungos teisės aktų leidėjas taip pat laipsniškai plėtė tam tikrų esamų

kriterijų taikymo sritį, kad galėtų nustatyti ribojamąsias priemones vis platesniam asmenų, subjektų ar organizacijų ratui (šiuo klausimu žr. 2025 m. kovo 13 d. Sprendimą *Shuvalov / Komisija* (C-271/24 P, EU:C:2025:180, 8 punktą).

120 Kaip matyti iš šio sprendimo 11 ir 12 punktų, g punkto kriterijus, kaip naujas įtraukimo į sąrašą kriterijus, buvo nustatytas kitą dieną po Rusijos Federacijos ginkluotųjų pajėgų invazijos į Ukrainą, nes pagal Sprendimo 2022/329 9 ir 10 konstatuojamąsias dalis tiek Taryba, tiek Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai šią invaziją laiko neteisėta pagal tarptautinę teisę.

121 Atsižvelgiant į didžiulį šios invazijos rimtumą ir į tai, kad Taryba prieš mėnesį patvirtino, kaip matyti iš minėto sprendimo 5 konstatuojamosios dalies, kad bet kokia nauja Rusijos Federacijos agresija prieš Ukrainą sukeltų didžiulių pasekmių, susijusių, be kita ko, su išlaidomis taikant tiek sektorines, tiek individualias ribojamąsias priemones, reikia konstatuoti, kad nustatydama šį kriterijų Taryba siekė, kaip Bendrasis Teismas iš esmės nurodė trečiojo skundžiamo sprendimo 68 punkte ir ketvirtojo skundžiamo sprendimo 55 punkte, daryti papildomą spaudimą Rusijos Federacijai ir padidinti jos veiksmų, kuriais siekiama pakenkti Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei, sąnaudas, kad Rusija nutrauktų karinę agresiją prieš Ukrainą ir apskritai savo veiksmus ir politiką, kuriais destabilizuojama ši trečioji valstybė.

122 Kaip savo išvados byloje C-711/23 P 63 punkte ir išvados byloje C-35/24 P 60 punkte nurodė generalinė advokatė, jei g punkto kriterijus būtų aiškinamas taip, kad ribojamosios priemonės galėtų būti taikomos tik įtakingiems verslininkams, juridiniams asmenims, subjektams ir organizacijoms, kurie patys užtikrina didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei, juo remiantis nebūtų galima taip pat veiksmingai prisidėti prie šių tikslų įgyvendinimo.

123 Galimybė nustatyti ribojamąsias priemones visiems įtakingiems verslininkams, juridiniams asmenims, subjektams ir organizacijoms, vykdantiems veiklą ekonomikos sektoriuose, iš kurių Rusijos Federacijos vyriausybė gauna daug pajamų, neatsižvelgiant į tai, ar jie patys užtikrina tokį pajamų šaltinį šiai vyriausybei, kaip tik gali sustiprinti Sąjungos gebėjimą daryti spaudimą, be kita ko, sudarant kliūčių atitinkamų ekonomikos sektorių veikimui ir taip mažinant šių sektorių minėtai vyriausybei užtikrinamus pajamų šaltinius.

124 Taip turi būti dar ir todėl, kad, vykstant neišprovokuotai agresijai prieš nepriklausomą valstybę, kuria pažeidžiama tarptautinė teisė, agresyvios šalies ekonomika virsta arba gali virsti karo ekonomika. Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad, kaip savo išvados byloje C-711/23 P 62 punkte ir išvados byloje C-35/24 P 59 punkte iš esmės nurodė generalinė advokatė, g punkto kriterijumi siekiama sumažinti pagrindinius šios šalies vyriausybės pajamų šaltinius ir taip pakenkti agresijos prieš Ukrainą finansavimui, įšaldžius, be kita ko, asmenų, subjektų ar organizacijų, kurie veikia šiai vyriausybei pelninguose ekonomikos sektoriuose ir kurie dėl šios veiklos, būdami įtakingi verslininkai, gali prisidėti prie šių sektorių pelningumo išlaikymo ar net klestėjimo, lėšas ir ekonominius išteklius.

125 Iš to, kas išdėstyta šio sprendimo 104–124 punktuose, matyti, kad, priešingai, nei teigia trečiasis ir ketvirtasis apeliantai, Bendrasis Teismas nei trečiojo skundžiamo sprendimo 69 ir 70 punktuose, nei ketvirtojo skundžiamo sprendimo 56 ir 57 punktuose nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, kad g punkto kriterijų reikia aiškinti taip, kad didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei turi užtikrinti ne įtakingi verslininkai, o „ekonomikos sektoriai“.

126 Trečia, dėl trečiojo ir ketvirtojo apeliantų argumento, kad iš Sąjungos pirminės teisės matyti, jog įtraukimo į sąrašą kriterijai, kaip antai g punkto kriterijus, turi būti susiję su atitinkamų asmenų ir subjektų „asmeniniu elgesiu“, reikia konstatuoti, kad pirmojoje instancijoje trečiasis ir ketvirtasis apeliantai pateikė šį argumentą ne dėl g punkto kriterijaus aiškinimo, o dėl šio kriterijaus neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo. Be to, jie pakartojo šį argumentą apeliacinėje instancijoje, savo apeliacinių skundų trečiųjų pagrindų antroje dalyje, kai priekaištavo Bendrajam Teismui, kad jis atmetė šį prieštaravimą. Turint omenyje šias aplinkybes, minėtas argumentas bus nagrinėjamas analizuojant šią antrą dalį.

127 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, antrąjį pagrindą ir trečiojo pagrindo pirmą dalį byloje C-711/23 P bei antrąjį pagrindą ir trečiojo pagrindo pirmą dalį byloje C-35/24 P reikia atmesti.

b) Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros dalies antrojo prieštaravimo byloje C-704/23 P, ketvirtojo pagrindo pirmos–trečios dalių byloje C-711/23 P, ketvirtojo pagrindo antros dalies pirmojo prieštaravimo byloje C-35/24 P ir septintojo pagrindo byloje C-111/24 P

1) Šalių argumentai

128 Pateikdamas pirmojo pagrindo antros dalies antrąjį prieštaravimą byloje C-704/23 P antrasis apeliantas iš esmės teigia, kad antrojo skundžiamo sprendimo 105 punkte Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai aiškino sąvoką „didelės“ pagal g punkto kriterijų. Jo nuomone, Bendrasis Teismas klaidingai apibrėžė šį žodį kaip reiškiantį „nemažos“, taip nukrypdamas nuo jo įprastos reikšmės. Be to, Bendrasis Teismas nenustatė skaičiais išreikštų ribų, kurias pasiekus būtų galima manyti, kad pajamos yra didelės. Jis taip pat tiksliai nenurodė, kas lyginama, kaip antai Rusijos Federacijos vyriausybės bendrosios pajamos, į kurias atsižvelgiant būtų galima nustatyti šį pobūdį.

129 Apeliacinio skundo byloje C-711/23 P ketvirtojo pagrindo pirmoje dalyje trečiasis apeliantas teigia, kad trečiojo skundžiamo sprendimo 98 punkte Bendrojo Teismo pateiktas sąvokos „pajamos“, kaip ji suprantama pagal g punkto kriterijų, išaiškinimas, t. y. „visos pajamos, gautos iš atitinkamo veiklos sektoriaus“, yra pernelyg platus ir neleistinai peržengia įprastos šios sąvokos prasmės ribas. Šio apelianto teigimu, pajamų šaltiniais turėtų būti laikomi tik realūs pinigų šaltiniai, kuriais tiesiogiai naudojasi Rusijos Federacijos biudžetas.

130 Be to, apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo antroje dalyje trečiasis apeliantas teigia, kad toks sąvokos „pajamos“ aiškinimas nėra pakankamai motyvuotas. Konkrečiai kalbant, Bendrasis Teismas tiksliai nenurodė, iš ko turi būti sudarytos pajamos, kas turi būti laikomas šių pajamų gavėju ar kokių rūšių pajamos turi būti laikomos gautomis Rusijos Federacijos vyriausybės.

131 Ketvirtojo pagrindo trečioje dalyje trečiasis apeliantas teigia, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai trečiojo skundžiamo sprendimo 87 punkte žodį „didelės“ prilygino žodžiui „nemažos“. Iš tiesų šių žodžių prasmė labai skiriasi, nes žodis „didelis“ reiškia „didelio dydžio, didelės vertės arba didelės svarbos“, o žodis „nemažas“ reiškia tą, kas „nėra per mažas, kad būtų svarbus“. Be to, kadangi žodis „didelis“ yra santykinė sąvoka, Bendrasis Teismas, vertindamas atitinkamo ekonomikos sektoriaus užtikrinamo pajamų šaltinio esminį pobūdį, turėjo remtis bendromis Rusijos Federacijos vyriausybės pajamomis, tačiau to nepadarė.

132 Byloje C-35/124 P ketvirtojo apelianto argumentai pateikiant ketvirtojo pagrindo antros dalies pirmąjį prieštaravimą, susiję su ketvirtojo skundžiamo sprendimo 75 ir 79 punktais, atitinka argumentus, kuriuos trečiasis apeliantas pateikė grįsdamas savo apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo trečią dalį ir kurie išdėstyti pirmesniame punkte.

133 Septintajame pagrinde, pateiktame apeliaciniam skundui byloje C-111/24 P pagrįsti, penktasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis padarė teisės klaidą, kai penktojo skundžiamo sprendimo 108 punkte atsisakė nuspręsti, kad g punkte nurodyto pajamų šaltinio esminis pobūdis neturi būti vertinamas atsižvelgiant į Rusijos Federacijos vyriausybės bendrąjį biudžetą. Iš tiesų žodis „didelis“ yra santykinė sąvoka, todėl atitinkamą pajamų šaltinį reikėtų palyginti su šios vyriausybės bendrosiomis pajamomis. Juo labiau kad, jei nagrinėjamas sektorius būtų tik menkas pajamų šaltinis minėtai vyriausybei, jai nebūtų galima daryti jokio spaudimo.

134 Taryba, palaikoma Čekijos Respublikos, Latvijos Respublikos ir Komisijos byloje C-35/24 P, ginčija antrojo–penktojo apeliantų argumentų pagrįstumą.

2) Teisingumo Teismo vertinimas

135 Pirma, antrasis, trečiasis ir ketvirtasis apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai antrojo skundžiamo sprendimo 105 punkte, trečiojo skundžiamo sprendimo 87 punkte ir ketvirtojo skundžiamo sprendimo 75 punkte sąvoką „didelis“ apibrėžė kaip žodžio „nemažas“ sinonimą.

136 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad tuose skirtinguose skundžiamų sprendimų punktuose Bendrasis Teismas nurodė, jog būdvardžio „didelis“ vartojimas sakinyje „didelis pajamų šaltinis“ reiškia, kad „šis pajamų šaltinis turi būti reikšmingas, o ne nemažas“. Šis sąvokos „didelis“, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų, apimties patikslinimas negali būti kritikuojamas, nes šiuo tikslu Bendrasis Teismas vartojo du šio žodžio sinonimus, t. y. būdvardžius „reikšmingas“ ir „nemažas“. Iš tiesų sudėtinis būdvardis „non négligeable“ prancūzų bendrinėje kalboje (prancūzų kalba yra proceso kalba byloje, kurioje priimtas antrasis skundžiamas sprendimas), kaip ir atitinkamas būdvardis „not negligible“ anglų bendrinėje kalboje (anglų kalba yra proceso kalba bylose, kuriose priimti trečiasis ir ketvirtasis skundžiami sprendimai), vartojami, be kita ko, dideliam kiekiui nurodyti.

137 Antra, antrasis, trečiasis, ketvirtasis ir penktasis apeliantai laikosi nuomonės, kad antrojo skundžiamo sprendimo 105 punkte, trečiojo skundžiamo sprendimo 87 punkte, ketvirtojo skundžiamo sprendimo 75 ir 79 punktuose ir penktojo skundžiamo sprendimo 108 punkte Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nagrinėjamų ekonomikos sektorių pajamų nesusiejo su bendrosiomis Rusijos Federacijos vyriausybės pajamomis, kad nustatytų, kad jos didelės, nors tai yra santykinė sąvoka, kuriai įvertinti reikalingas palyginimas.

138 Šiuo klausimu reikia pasakyti, kad tam tikro kiekio didumas gali būti vertinamas santykinai, t. y. atsižvelgiant į referencinį kiekį, tokia savybė taip pat gali būti vertinama absoliučiai. Taip gali būti kalbant apie pajamas, kurias valstybės vyriausybei užtikrina tam tikras jos ekonomikos sektoriaus. Iš tiesų galima laikyti, kad tam tikras ekonomikos sektorius užtikrina dideles pajamas tokiai vyriausybei, neatsižvelgiant į jų procentinę dalį, palyginti su bendromis šios vyriausybės pajamomis, todėl Bendrasis Teismas, neatlikęs tokio palyginimo, nepadarė teisės klaidos.

139 Trečia, trečiasis apeliantas iš esmės teigia, kad trečiojo skundžiamo sprendimo 98 punkte Bendrasis Teismas pernelyg plačiai ir bendrai išaiškino sąvoką „pajamos“, kaip ji suprantama pagal g punkto kriterijų, be jokio patikslinimo jai priskyręs „visas pajamas, gautas iš atitinkamo veiklos sektoriaus“.

140 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad sąvoka „pajamos“, atsižvelgiant į jos įprastą reikšmę bendrinėje kalboje, kurią trečiasis apeliantas pats nurodo savo apeliaciniame skunde, neišvengiamai apima visus finansinius išteklius, kuriuos atitinkamas ekonomikos sektorius užtikrina Rusijos Federacijos vyriausybei, kaip viešajam subjektui, įskaitant, kaip Bendrasis Teismas kaip pavyzdį nurodė trečiojo skundžiamo sprendimo 98 punkte, šio sektoriaus sumokamus mokesčius.

141 Dėl aplinkybės, kad tame punkte minėta sąvoka neapibūdinta tiksliau, todėl Bendrasis Teismas nepakankamai motyvavo savo argumentus, pakanka konstatuoti, kad trečiojo skundžiamo sprendimo 98 punkte Bendrasis Teismas atmetė trečiojo apelianto argumentą, jog mokesčių mokėjimo negalima prilyginti režimo rėmimui. Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas tame punkte neketino apibrėžti sąvokos „pajamos“. Jis tik paaiškino, kad g punkto kriterijus susijęs ne su šio apelianto ar įmonės, kurioje jis vykdė veiklą, mokesčių mokėjimu, o be kita ko, su atitinkamo ekonomikos sektoriaus generuojamomis mokesčių sumomis. Taigi negalima teigti, kad Bendrasis Teismas neįvykdė pareigos motyvuoti.

142 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmojo pagrindo antros dalies antrąjį prieštaravimą byloje C-704/23 P, ketvirtojo pagrindo tris pirmas dalis byloje C-711/23 P, ketvirtojo pagrindo antros dalies pirmąjį prieštaravimą byloje C-35/24 P ir septintąjį pagrindą byloje C-111/24 P reikia atmesti.

2. Dėl apeliacinių skundų pagrindų, grindžiamų tuo, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino sąvoką „įtaka“, kaip ji suprantama pagal g punkto kriterijų

143 Šiame podalyje bus nagrinėjamas pirmasis pagrindas byloje C-696/23 P, pirmojo pagrindo pirmos dalies pirmasis ir antrasis prieštaravimai ir pirmojo pagrindo trečia dalis byloje C-704/23 P, pirmojo pagrindo ketvirta dalis byloje C-35/24 P, taip pat antrasis pagrindas ir ketvirtojo pagrindo pirma dalis byloje C-111/24 P.

a) Šalių argumentai

144 Byloje C-696/23 P pateikto apeliacinio skundo pirmajame pagrinde, kurį sudaro trys dalys, pirmasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad jis gali būti pagrįstai laikomas „įtakingu verslininku“, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų.

145 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje pirmasis apeliantas teigia, jog Bendrasis Teismas, be kita ko, pirmojo skundžiamo sprendimo 51 ir 63 punktuose, klaidingai nusprendė, kad Taryba galėjo pagrįstai taikyti jam g punkto kriterijų ir jį kvalifikuoti kaip „įtakingą verslininką“, atsižvelgdama tik į pareigas, kurias jis ėjo TMK ir „Sinara“ grupėje, ir neatsižvelgdama į jo asmeninę svarbą Rusijos Federacijos vyriausybei ar jo daromą įtaką jai. Pirmojo apelianto teigimu, tai, kad atitinkami verslininkai tam, kad atitiktų g punkto kriterijų, turi būti tokie svarbūs ar įtakingi, matyti iš šio kriterijaus pažodinio, kontekstinio ir teleologinio aiškinimo. Beje, pats Bendrasis Teismas tai patvirtino antrojo skundžiamo sprendimo, paskelbto tą pačią dieną kaip ir pirmasis

skundžiamas sprendimas, 79–81 punktuose ir trečiojo skundžiamo sprendimo, paskelbto savaite vėliau nei pirmasis skundžiamas sprendimas, 66 ir 68 punktuose. Vadinasi, pirmajame skundžiamame sprendime jis, prieštaraudamas antrajam ir trečiajam skundžiamiems sprendimams, klaidingai aiškino sąvoką „įtaka“, kaip ji suprantama pagal g punkto kriterijų, kai nusprendė, kad tokia įtaka daroma tik ekonomikos srityje, nors pagal šį kriterijų taip pat reikia atsižvelgti į politikos sritį.

146 Pirmojo pagrindo antroje dalyje pirmasis apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai pirmojo skundžiamo sprendimo 65 punkte, siejamame su jo 51 ir 63 punktais, konstatavo, kad jis vien dėl savo pareigų TMK ir „Sinara“ grupėje galėjo būti kvalifikuojamas kaip „įtakingas verslininkas“, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų. Iš tiesų Bendrasis Teismas turėjo patikrinti, ar ginčijamų sprendimo ir reglamento priėmimo dieną pirmasis apeliantas buvo iš tikrųjų svarbus arba turėjo realią įtaką Rusijos Federacijos vyriausybei ir ar jis kontroliavo šią bendrovę ir grupę. Konkrečiai kalbant, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į ypatingą šio apelianto situaciją, būtent į tai, kad paskutinę dieną, kai jis ėjo pareigas TMK ir „Sinara“ grupėje, t. y. 2022 m. kovo 9 d., kuri taip pat buvo ginčijamo sprendimo ir reglamento priėmimo diena, jis nebekontroliavo šių bendrovių ir nebedarė joms įtakos.

147 Pirmojo pagrindo trečioje dalyje pirmasis apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas pirmojo skundžiamo sprendimo 63 punkte padarė klaidą, kai nepatikrino, ar, likus kelioms dienoms iki ginčijamo sprendimo ir reglamento priėmimo, jis buvo perleidęs savo turimas TMK ir „Sinara“ grupės akcijas, nors po tokio patikrinimo būtų galėjęs konstatuoti, kad, nepaisant to, jog šis apeliantas iki 2022 m. kovo 9 d. toliau ėjo pareigas toje bendrovėje ir toje grupėje, jis nebedarė jokios įtakos toms bendrovėms ir juo labiau – Rusijos Federacijos vyriausybei.

148 Apeliacinio skundo byloje C-704/23 P pirmojo pagrindo pirmos dalies pirmajame ir antrajame prieštaravimuose antrasis apeliantas iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas neteisingai aiškino sąvoką „įtakingi verslininkai“, kaip ji suprantama pagal g punkto kriterijų. Pirma, antrojo skundžiamo sprendimo 80 punkte Bendrojo Teismo pateikta šios sąvokos apibrėžtis prieštarauja teisinio saugumo principui, nes nėra nei aiški, nei tiksli.

149 Antra, antrojo skundžiamo sprendimo 88 ir 90 punktuose nusprendęs, kad antrasis apeliantas pagrįstai galėjo būti laikomas „įtakingu verslininku“, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų, Bendrasis Teismas rėmėsi kriterijumi, kurio nebuvo nurodęs šio sprendimo 80 punkte pateiktoje sąvokos „įtaka“ apibrėžtyje, t. y. bendrovės „Yandex“, kurioje šis apeliantas vykdė savo veiklą, ekonomine svarba. Be to, minėto sprendimo 89 punkte Bendrasis Teismas nurodė faktinę aplinkybę, neturinčią reikšmės tai apibrėžčiai t. y. aplinkybę, kad minėtas apeliantas dalyvavo 2022 m. vasario 24 d. susitikime su Rusijos Federacijos Prezidentu Vladimiru Putinu.

150 Pirmojo pagrindo trečioje dalyje antrasis apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė įrodinėjimo pareigai ir įrodymų rinkimui taikomas taisykles, nes nepatikrino, ar, kaip jis vis dėlto buvo nurodęs antrojo skundžiamo sprendimo 79 punkte, toks verslininkas darė kokią nors įtaką Rusijos Federacijos vyriausybei arba galėjo daryti spaudimą, kad ši vyriausybė pakeistų savo politiką.

151 Byloje C-35/24 P apeliacinio skundo pirmojo pagrindo ketvirtoje dalyje ketvirtasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis ketvirtojo skundžiamo sprendimo 54 punkte savo pateiktą sąvokos „įtaka“, kaip ji suprantama pagal g punkto kriterijų, išaiškinimą grindė prielaida, jog asmuo, kuriam taikomos ribojamosios priemonės, kurių imtasi remiantis šiuo kriterijumi, gali

daryti įtaką Rusijos Federacijos vyriausybei, neatsižvelgiant į tai, kad nėra jokių šio asmens ir šios vyriausybės ryšio įrodymų. Dėl tokios teisės klaidos buvo perkelta įrodinėjimo pareiga ir ji taip pat turėjo įtakos ketvirtojo skundžiamo sprendimo 75 punkte Bendrojo Teismo atliktai analizei.

152 Antrajame pagrinde, pateiktame apeliaciniam skundui byloje C-111/24 P pagrįsti, penktasis apeliantas iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas netinkamai aiškino sąvoką „įtaka“, kaip ji suprantama pagal g punkto kriterijų. Pirma, penktojo skundžiamo sprendimo 92 punkte Bendrasis Teismas neatliko įvairių g punkto kriterijaus kalbinių versijų analizės, nors, kaip apeliantas teigė pirmojoje instancijoje, kai kuriose iš šių versijų vartojamas žodis „įtakingas“, o kitose – žodis „svarbus“. Taigi Bendrasis Teismas klaidingai prilygino sąvoką „įtaka“ sąvokai „svarba“.

153 Antra, Bendrojo Teismo atlikta teleologinė analizė yra klaidinga, nes penktojo skundžiamo sprendimo 52 ir 89 punktuose šis teismas nustatė ribojamųjų priemonių, numatytų pradiniuose ginčijamuose aktuose ir pirmuosiuose ginčijamuose aktuose dėl palikimo sąrašuose, tikslą, atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo ir savo sprendimus, susijusius ne su individualiomis ribojamosiomis priemonėmis, kaip šiuo atveju, o su sektorinėmis ribojamosiomis priemonėmis. Penktojo apelianto teigimu, ginčijamais aktais, kiek juose numatytos individualios ribojamosios priemonės, grindžiamos SESV 215 straipsnio 2 dalimi, siekiama tikslo daryti spaudimą asmenims, kad jie ištaisytų savo elgesį. Šiomis aplinkybėmis g punkto kriterijus turėtų būti aiškinamas kaip taikomas ne visiems „svarbiems“ verslininkams, o tik tiems, kurie yra tiesiogine prasme „įtakingi“, t. y. galintys daryti įtaką Rusijos Federacijos vyriausybei.

154 Ketvirtojo pagrindo pirmoje dalyje byloje C-111/24 P penktasis apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė teisinio saugumo principą, kai penktojo skundžiamo sprendimo 91 punkte pasirinko pernelyg plačią sąvokos „įtaka“ apibrėžtį. Iš tos apibrėžties, kiek ji susijusi su bet kuriuo svarbiu verslininku, vykdančiu veiklą konkrečiame ekonomikos sektoriuje, asmenys, kuriems taikomos sankcijos, negali suprasti, kokių veiksmų jie turi imtis, kad padarytų spaudimą Rusijos Federacijos vyriausybei ir jiems taikomos ribojamosios priemonės būtų atšauktos. Taigi Bendrasis Teismas sąvoką „įtaka“ turėjo išaiškinti kaip verslininko įtaką šiai vyriausybei, daromą siekiant, kad ši pakeistų savo veiksmus ir politiką Ukrainos atžvilgiu.

155 Taryba, palaikoma Čekijos Respublikos, Latvijos Respublikos ir Komisijos byloje C-35/24 P, ginčija pirmojo, antrojo, ketvirtojo ir penktojo apeliantų argumentų pagrįstumą.

156 Byloje C-696/23 P Taryba formaliai nesiremia pirmojo apelianto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo nepriimtinumu, tačiau teigia, kad, pirma, grįsdamas šio pagrindo pirmą dalį apeliantas aiškiai nenurodo nei pirmojo skundžiamo sprendimo punktų, kuriuos ketina kritikuoti, nei priežasčių, dėl kurių mano, kad tuose punktuose padaryta teisės klaida. Antra, ši institucija pažymi, kad šioje pirmoje dalyje Bendrajam Teismui keistai priekaištaujama dėl to, kad nesilaikė jurisprudencijos, kurią išplėtojo trečiajame skundžiamame sprendime, priimtame po pirmojo skundžiamo sprendimo. Trečia, Taryba mano, kad dauguma argumentų, kuriais grindžiamos visos trys pirmojo pagrindo dalys, pirmasis apeliantas siekia, kad Teisingumo Teismas iš naujo įvertintų faktines aplinkybes, nors Teisingumo Teismas, nagrinėdamas apeliacinį skundą, neturi jurisdikcijos to daryti, nebent būtų iškraipytos faktinės aplinkybės, o šioje byloje taip neteigiama.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

1) Dėl pirmojo pagrindo byloje C-696/23 P priimtinumo

157 Iš SESV 256 straipsnio 1 dalies antros pastraipos, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos ir Procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punkto matyti, kad apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodyti sprendimo, kurį prašoma panaikinti, skundžiamos dalys ir teisiniai argumentai, kuriais konkrečiai grindžiamas šis prašymas, antraip apeliacinis skundas ar atitinkamas pagrindas bus nepriimtinas (2025 m. kovo 13 d. Sprendimo *Shuvalov / Taryba*, C-271/24 P, ECLI:EU:C:2025:180, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

158 Be to, reikia priminti, kad pagal SESV 256 straipsnį ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnį apeliacinį skundą galima paduoti tik teisės klausimais ir kad tik Bendrasis Teismas yra kompetentingas, pirma, nustatyti faktines aplinkybes, išskyrus atvejus, kai jo išvados iš esmės neatitinka jam pateiktų bylos dokumentų, ir, antra, vertinti šias faktines aplinkybes. Faktinių aplinkybių vertinimas nėra Teisingumo Teismo kontrolei pateiktinas teisės klausimas, nebent būtų iškraipyti Bendrajam Teismui pateikti įrodymai. Bendrajam Teismui konstatavus ar įvertinus faktines aplinkybes, remdamasis SESV 256 straipsniu Teisingumo Teismas yra kompetentingas patikrinti šių faktinių aplinkybių teisinį kvalifikavimą ir teisines pasekmes, kurias Bendrasis Teismas nustatė jais remdamasis (šiuo klausimu žr. 2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Deutsche Telekom / Komisija*, C-152/19 P, EU:C:2021:238, 110 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją bei 2024 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *JCDecaux Street Furniture Belgium / Komisija*, C-710/22 P, EU:C:2024:787, 28 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

159 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, pirma, kad, priešingai, nei teigia Taryba, pirmasis apeliantas pirmojo pagrindo pirmoje dalyje nurodė konkrečius pirmojo skundžiamo sprendimo punktus, kuriuos ketino kritikuoti, t. y. jo 45, 51 ir 63 punktus, ir kad jis aiškiai bei tiksliai paaiškino, jog šio kriterijaus pažodinis, kontekstinis ir teleologinis aiškinimas nepatvirtina tuose punktuose nurodytos sąvokos „įtaka“, kaip ji suprantama pagal g kriterijų, taikymo srities, ir tai matyti ir iš motyvų, kuriuos Bendrasis Teismas nurodė antrajame ir trečiajame skundžiamuose sprendimuose.

160 Antra, pirmojo skundžiamo sprendimo 45–51, 63 ir 65 punktuose, nurodytuose trijose pirmojo pagrindo dalyse, Bendrasis Teismas išties atitinkamai išnagrinėjo, pirma, ar motyvas, kuriuo Taryba rėmėsi nustatydama ribojamąsias priemones pirmajam apeliantui pagal g punkto kriterijų, buvo faktiškai pagrįstas, antra, ar Taryba padarė vertinimo klaidą, kai, kvalifikuodama šį apeliantą kaip „įtakingą verslininką“, neatsižvelgė į vieną faktinę aplinkybę, t. y. galimą jo akcijų perleidimą likus kelioms dienoms iki ginčijamų sprendimo ir reglamento priėmimo, ir, trečia, ar kvalifikuojant minėtą apeliantą kaip „įtakingą verslininką“ reikėjo atsižvelgti į kitą faktinę aplinkybę, t. y. tai, kad tas pats apeliantas galimai nekontroliavo bendrovės ir grupės, kuriose tuo metu dar vykdė veiklą.

161 Turint tai omenyje, reikia pažymėti, kad, atsižvelgiant, be kita ko, į šio sprendimo 158 punkte nurodytą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, pirmasis apeliantas visose trijose pirmojo pagrindo dalyse nesiekia ginčyti pirmojo skundžiamo sprendimo 45–51 punktuose Bendrojo Teismo nustatytų ir įvertintų faktinių aplinkybių, be to, to sprendimo 63 ir 65 punktuose tas teismas jų nekonstatavo ir neįvertino. Atvirkščiai, pirmasis apeliantas iš esmės mano, kad pirmojo skundžiamo sprendimo 51, 63 ir 65 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad jis gali būti pagrįstai laikomas „įtakingu verslininku“, kaip tai suprantama pagal g punkto

kriterijų, atsižvelgiant tik į jo einamas pareigas TMK ir „Sinara“ grupėje ir nepaisant to, ar ginčijamų sprendimo ir reglamento priėmimo dieną jis buvo perleidęs savo turėtas šios bendrovės arba grupės akcijas, ar vis dar jas kontroliavo. Pirmasis apeliantas mano, kad remdamasis tokiais argumentais Bendrasis Teismas pasirinko išskirtinai ekonominį sąvokos „įtaka“ aiškinimą, nors, kaip buvo nurodęs savo ieškinyje pirmojoje instancijoje, ši sąvoka reiškė svarbą arba įtaką Rusijos Federacijos vyriausybei.

162 Taigi pirmojo apelianto kritika susijusi su tuo, kad Bendrasis Teismas teisiškai kvalifikavo faktines aplinkybes taip, kad jomis buvo grindžiamas jam nustatytų ribojamųjų priemonių taikymas (pagal analogiją žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Taryba / Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 60 punktą), o tai, remiantis šio sprendimo 158 punkte priminta jurisprudencija, priskirta Teisingumo Teismo jurisdikcijai. Kadangi ši kritika taip pat susijusi su tuo, kaip Bendrasis Teismas šiomis aplinkybėmis netiesiogiai aiškino sąvoką „įtaka“, kaip ji suprantama pagal g punkto kriterijų, reikia priminti, jog klausimas, ar Bendrasis Teismas klaidingai aiškino Sąjungos teisės akto nuostatą, yra teisės klausimas, kuriam nagrinėjant apeliacinį skundą gali būti taikoma Teisingumo Teismo kontrolė (šiuo klausimu žr. 2000 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Sarrió / Komisija*, C-291/98 P, EU:C:2000:631, 35 punktą).

163 Trečia, kai apeliaciniame skunde apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis skundžiamame sprendime netaikė tokio pat Sąjungos teisės akto nuostatos aiškinimo, kokį pateikė kitame tą pačią dieną priimtame sprendime arba vėlesniame sprendime, tokio prieštaravimo negalima pripažinti nepriimtinu. Priešingu atveju iš šio apelianto būtų nepagrįstai atimta galimybė atkreipti dėmesį į galimą Bendrojo Teismo pateikto tokios nuostatos aiškinimo prieštaringumą ar nenuoseklumą, nors klausimas, ar šis teismas teisingai ir vienodai aiškino Sąjungos teisę, atsižvelgdamas į savo paties jurisprudenciją, yra teisės klausimas, priskirtas Teisingumo Teismo jurisdikcijai (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Philips ir Philips / Komisija*, C-98/17 P, EU:C:2018:774, 82–85 punktus).

164 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad pirmasis pagrindas, kuriuo pirmasis apeliantas grindžia savo apeliacinį skundą byloje C-696/23 P, yra visiškai priimtinas.

2) Dėl esmės

i) Dėl pirmojo pagrindo byloje C-696/23 P, pirmojo pagrindo trečios dalies byloje C-704/23 P ir pirmojo pagrindo ketvirtos dalies byloje C-35/24 P

165 Tiek, kiek pirmojo, antrojo ir ketvirtojo apeliantų argumentai susiję tarpusavyje, toliau jie bus nagrinėjami kartu, o kiekvienam iš tų apeliantų saviti argumentai prireikus bus nagrinėjami atskirai.

166 Pirma, reikia konstatuoti, kad pirmasis apeliantas klaidingai aiškina antrąjį ir trečiąjį skundžiamus sprendimus, antrasis apeliantas klaidingai aiškina antrąjį skundžiamą sprendimą, o ketvirtasis apeliantas – ketvirtąjį skundžiamą sprendimą. Nei antrojo skundžiamo sprendimo 79–81 punktuose, nei trečiojo skundžiamo sprendimo 66 ir 68 punktuose, nei ketvirtojo skundžiamo sprendimo 54 punkte Bendrasis Teismas nenurodė ir nepreziumavo, kad „įtakingi verslininkai“, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų, turi turėti asmeninį ryšį su Rusijos Federacijos vyriausybe, nes jie turi turėti konkrečią svarbą šiai vyriausybei arba galimybę daryti jai reikšmingą įtaką ar spaudimą.

167 Visų pirma antrojo skundžiamo sprendimo 79 punkte, kurį mini ir pirmasis, ir antrasis apeliantai, trečiojo skundžiamo sprendimo 66 punkte, kurį nurodo pirmasis apeliantas, ir ketvirtojo skundžiamo sprendimo 54 punkte, kurį nurodo ketvirtasis apeliantas, Bendrasis Teismas konstatavo, kad pagal g punkto kriterijų numatytas tik ryšys tarp Rusijos Federacijos vyriausybės ir ekonomikos sektorių, užtikrinančių didelių pajamų šaltinį šiai vyriausybei, o ne tarp šios vyriausybės ir įtakingų verslininkų. Be to, Bendrasis Teismas nusprendė, kad pagal šį kriterijų siekiama tik pasinaudoti įtaka, kurią ši verslininkų kategorija „gali“ daryti Rusijos režimui, „skatinant“ šiuos asmenis daryti spaudimą minėtai vyriausybei, kad ši pakeistų savo politiką; iš šios formuluotės aiškiai matyti, jog Bendrasis Teismas nepripažino, kad įtakingi verslininkai turi turėti asmeninių ryšių su ta pačia vyriausybe ar kad jie iš tikrųjų turi galėti daryti jai spaudimą.

168 Antrojo skundžiamo sprendimo 80 punkte, kurį nurodė pirmasis apeliantas, Bendrasis Teismas nusprendė, kad sąvoka „įtaka“, kaip ji suprantama pagal g punkto kriterijų, apima svarbą, kurią verslininkai gali turėti ekonominiu požiūriu, atsižvelgiant, nelygu atvejis, į jų profesinį statusą, ekonominės veiklos mastą, turimo kapitalo dydį arba pareigas vienoje ar keliose įmonėse, kuriose vykdo veiklą, nepriklausomai nuo ryšių, kuriuos tie verslininkai gali palaikyti su Rusijos Federacijos vyriausybe.

169 Galiausiai antrojo skundžiamo sprendimo 81 punkte ir trečiojo skundžiamo sprendimo 68 punkte, kuriuos nurodo pirmasis apeliantas, Bendrasis Teismas nusprendė, kad tokį šios sąvokos aiškinimą, kuriuo neatsižvelgiama į jokį ryšį, kurį verslininkai galėtų turėti su minėta vyriausybe, patvirtina nagrinėjamų ribojamųjų priemonių tikslas – daryti jai spaudimą ir didinti Rusijos Federacijos veiksmų prieš Ukrainą sąnaudas.

170 Vadinasi, reikia konstatuoti, kad Bendrasis Teismas netaikė jokios prezumpcijos, susijusios su tokia galimybe, ir neperkėlė įrodinėjimo pareigos. Be to, antrojo skundžiamo sprendimo 79–81 punktuose ir trečiojo skundžiamo sprendimo 66 ir 68 punktuose Bendrasis Teismas nenusprendė, kad „įtakingi verslininkai“, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų, turėjo būti asmeniškai susiję su Rusijos Federacijos vyriausybe, t. y. būti konkrečiai svarbūs tai vyriausybei arba daryti jai realią įtaką. Šiomis aplinkybėmis antrojo ir ketvirtojo apeliantų argumentus reikia atmesti.

171 Atsižvelgiant į tai, antra, reikia patikrinti, ar, nepaisant Bendrojo Teismo antrajame ir trečiajame skundžiamuose sprendimuose išdėstytų argumentų, pirmajame skundžiamame sprendime jis teisingai suprato sąvoką „įtaka“, kaip ji suprantama pagal šį kriterijų, nes to sprendimo 51, 63 ir 65 punktuose iš esmės konstatavo, kad asmuo, kaip antai pirmasis apeliantas, gali būti laikomas „įtakingu verslininku“, atsižvelgiant vien į jo funkcijas Rusijos ekonomikoje, nepriklausomai nuo jo ryšio su Rusijos Federacijos vyriausybe.

172 Šiomis aplinkybėmis, remiantis šio sprendimo 99 ir 100 punktuose primintomis Sąjungos teisės nuostatų aiškinimo taisyklėmis, reikia patikrinti, ar Bendrasis Teismas, pirmajame skundžiamame sprendime aiškindamas sąvoką „įtaka“, nepadarė teisės klaidos.

173 Kalbant apie žodį „įtaka“, atrodo, kad visose g punkto kriterijaus kalbinėse versijose vartojamos panašios reikšmės sąvokos, nes jos atspindi mintį, kad verslininkas turi būti svarbus, pirmaujantis ar iškilus. Šiose kalbinėse versijose nurodyta, kad verslininkai turi būti „išsiskiriantys“ („*видни*“ bulgarų kalba), „svarbūs“ („principales“ ispanų kalba ir „importanți“ rumunų kalba), „pirmaujantys“ („předních“ čekų kalba, „fremtrædende“ danų kalba, „führende“ vokiečių kalba, „leading“ anglų kalba, „príomhdhaoine“ airių kalba, „vodeće“ kroatų kalba, „vezető“ vengrų kalba, „vooraanstaande“ nyderlandų kalba, „wiodących“ lenkų kalba, „propredných“ slovakų kalba,

„johtavat“ suomių kalba ir „ledande“ švedų kalba), „iškilūs“ („juhtivad“ estų kalba, „εξέχοντες“ graikų kalba, „di spicco“ italų kalba ir „proeminentes“ portugalų kalba), „įtakingi“ (lietuvių kalba, taip pat „influents“ prancūzų kalba ir „ietekmīgi“ latvių kalba), „pagrindiniai“ („ewlenin“ maltiečių kalba) arba „dominuojantys“ („vodilne“ slovėnų kalba).

174 Be to, įvairiose kalbinėse versijose vartojami žodžiai savaime ir be jokio konteksto visiškai nereiškia ryšio su kokia nors sritimi, kaip antai ekonomikos ar politikos sritimis, ar su konkrečiais asmenimis arba subjektais, kaip antai tam tikros valstybės vyriausybe.

175 Taigi, kaip savo išvados byloje C-696/23 P 32 punkte pažymėjo generalinė advokatė, būdvardis „įtakingas“, g punkto kriterijaus formuluotėje nesant jokių požymių, kad įtaka turi būti daroma Rusijos Federacijos vyriausybei arba apskritai politinėmis aplinkybėmis, reiškia svarbą, kurią atitinkamas verslininkas turi turėti sektoriuje, kuriame vykdo veiklą, beje, neatsižvelgiant į galimus tokio verslininko ryšius su šia vyriausybe.

176 Tiesa, kad g kriterijuje nurodyta minėta vyriausybė, todėl galima manyti, kad sąvoka „įtaka“ taip pat sietina su politiniu kontekstu. Vis dėlto, kaip Bendrasis Teismas pripažino antrojo skundžiamo sprendimo 79–81 punktuose ir trečiojo skundžiamo sprendimo 66 ir 68 punktuose, kuriuos nurodė pirmasis apeliantas, šiuo kriterijumi nustatomas ryšys tarp, viena vertus, minėtos vyriausybės ir, kita vertus, ne įtakingų verslininkų, o ekonomikos sektorių, kuriuose šie verslininkai vykdo veiklą. Iš tiesų, kaip nurodyta šio sprendimo 125 punkte, g punkto kriterijus turi būti aiškinamas taip, kad didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei turi užtikrinti ekonomikos sektoriai, o ne įtakingi verslininkai.

177 Taigi iš g kriterijaus formuluotės matyti, kad pagal jį reikalaujama įrodyti tik tai, kad verslininkai yra labai svarbūs Rusijos Federacijos vyriausybei pelningame ekonomikos sektoriuje, neatsižvelgiant į ryšius, kurių šie asmenys gali turėti su šia vyriausybe, į jų konkrečią svarbą arba į tai, ar jie iš tikrųjų yra pajėgūs daryti jai įtaką.

178 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad, kaip Bendrasis Teismas pažymėjo antrojo skundžiamo sprendimo 80 punkte, kurį nurodė pirmasis apeliantas, verslininkų „įtakingumo“ ekonomikos sektoriuje, kuriame jie vykdo veiklą, sąvoka gali būti suprantama tik atsižvelgiant į ekonomines aplinkybes, kurioms esant jie veikia, ir pagal tokius kriterijus, kaip jų profesinis statusas ar pareigos, ekonominės veiklos mastas, turimo kapitalo ar investicijų dydis, funkcijos įmonėje, kurioje jie eina šias pareigas, ar bet kokį kitą reikšmingą ekonominį kriterijų.

179 Tokį aiškinimą patvirtina g punkto kriterijumi siekiami tikslai. Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kaip Bendrasis Teismas iš esmės nurodė pirmojo skundžiamo sprendimo 90 punkte ir kaip priminta šio sprendimo 121 punkte, šiais tikslais stengiamasi daryti papildomą spaudimą Rusijos Federacijai ir padidinti jos veiksmų, kuriais siekiama pakenkti Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei, sąnaudas, kad Rusija nutrauktų karinę agresiją prieš Ukrainą ir apskritai savo veiksmus ir politiką, kuriais destabilizuojama ši trečioji šalis.

180 Kaip savo išvados byloje C-696/23 P 44 punkte pažymėjo generalinė advokatė, tokie tikslai gali būti pasiekti nustatant ribojamąsias priemones verslininkams, kurie dėl to, kad yra labai svarbūs Rusijos Federacijos vyriausybei pelningame ekonomikos sektoriuje, prisideda prie pajamų, kurias ši vyriausybė gauna iš to paties sektoriaus, taigi ir prie šios trečiosios valstybės veiksmų prieš Ukrainą finansavimo, ir tai daroma esant ekonomikai, kuri pertvarkoma arba gali būti pertvarkyta į karo ekonomiką. Tokiems verslininkams, neatsižvelgiant į jų ryšius su minėta

vyriausybe, taikomomis ribojamosiomis priemonėmis, trukdant atitinkamiems ekonomikos sektoriams veikti, galima padidinti minėtų veiksmų sąnaudas ir daryti spaudimą minėtai vyriausybei, kad ši juos nutrauktų.

181 Iš šio sprendimo 173–180 punktų matyti, kad sąvoka „įtaka“ pagal g punkto kriterijų turi būti suprantama kaip susijusi su verslininkais, kurie yra labai svarbūs Rusijos Federacijos vyriausybei pelninguose ekonomikos sektoriuose, todėl jie gali netiesiogiai skatinti šios vyriausybės prieš Ukrainą vykdomų destabilizavimo veiksmų finansavimą, prisidėdami prie šių sektorių pelningumo išlaikymo ar net klestėjimo.

182 Šiomis aplinkybėmis reikia atmesti pirmojo apelianto argumentą, kad Bendrasis Teismas pirmojo skundžiamo sprendimo 51, 63 ir 65 punktuose klaidingai aiškino sąvoką „įtaka“, kaip ji suprantama pagal g punkto kriterijų, kai nusprendė, kad, atsižvelgiant į pareigas, kurias ėjo TMK ir „Sinara“ grupėje, ir nepaisant jokių ryšių su Rusijos Federacijos vyriausybe, pirmasis apeliantas galėjo būti pagrįstai laikomas „įtakingu verslininku“.

183 Trečia, pirmojo apelianto argumentus, kad pirmojo skundžiamo sprendimo 63 ir 65 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, jog TMK ir „Sinara“ grupės kontrolės įgaliojimų praradimas perleidus jos akcijas nebuvo reikšmingas veiksnys, į kurį reikėtų atsižvelgti aiškinant ir taikant g punkto kriterijų, taigi ir jo pripažinimą verslininku, kaip tai suprantama pagal šį kriterijų, reikia atmesti dėl toliau nurodytų motyvų.

184 Iš šio sprendimo 181 punkto matyti, kad g punkte minimų verslininkų „įtakingumo“ sąvoka taikoma ne tik verslininkams, kurie dėl bendrovėje einamų pareigų arba turimų akcijų vykdo realią ir veiksmingą šios bendrovės kontrolę. Kaip matyti iš pirmojo skundžiamo sprendimo 47–51 punktų ir šio sprendimo 178 punkto, ta sąvoka apima verslininkus, kurie, be kita ko, dėl savo statuso ir funkcijų svarbos, taip pat dėl bendrovės, kurioje vykdo veiklą, ekonominės svarbos, yra labai svarbūs ekonomikos sektoriuje, kuriame vykdo veiklą. Nors tam tikromis aplinkybėmis tokia svarba gali būti nustatyta atsižvelgiant, be kita ko, į tai, kad verslininkas kontroliuoja bendrovę, kurioje vykdo veiklą, ji taip pat gali būti nustatyta įvertinus kitus objektyvius veiksnius, kaip paminėti pirma.

185 Iš pirmojo skundžiamo sprendimo 47–51 ir 62 punktuose Bendrojo Teismo padarytų išvadų ir faktinių aplinkybių vertinimo, kurių pirmasis apeliantas nekritikavo savo apeliaciniame skunde, iš esmės matyti, kad jis turėjo statusą ir ėjo pareigas, dėl kurių, taip pat atsižvelgiant į TMK ir „Sinara“ grupės ekonominę svarbą, iki ginčijamo sprendimo ir reglamento priėmimo buvo svarbus ir reikšmingas savo veiklos sektoriuje, t. y. „įtakingas“, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų. Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas nepadarė jokios teisės klaidos, kai pirmojo skundžiamo sprendimo 63 ir 65 punktuose iš esmės konstatavo, kad, siekiant laikyti pirmąjį apeliantą „įtakingu verslininku“, nebūtina nustatyti, ar iki tos datos jis iš tikrųjų vykdė šios bendrovės ir grupės faktinę kontrolę.

186 Remiantis pirma išdėstytais motyvais, pirmąjį pagrindą byloje C-696/23 P, pirmojo pagrindo trečią dalį byloje C-704/23 P ir pirmojo pagrindo ketvirtą dalį byloje C-35/24 P reikia atmesti.

ii) Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies pirmojo ir antrojo prieštaravimų byloje C-704/23 P bei antrojo pagrindo ir ketvirtojo pagrindo pirmos dalies byloje C-111/24 P

187 Pirma, atitinkamai pirmojo pagrindo pirmos dalies pirmajame prieštaravime byloje C-704/23 P ir ketvirtojo pagrindo pirmoje dalyje byloje C-111/24 P antrasis ir penktasis apeliantai teigia, kad, per plačiai apibrėžęs sąvoką „įtaka“, kaip ji suprantama pagal g punkto kriterijų, antrojo skundžiamo sprendimo 80 punkte ir penktojo skundžiamo sprendimo 91 punkte Bendrasis Teismas pažeidė teisinio saugumo principą.

188 Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos matyti, kad pagal teisinio saugumo principą reikalaujama, pirma, kad teisės normos būtų aiškios ir tikslios, ir, antra, kad teisės subjektai galėtų nuspėti jų taikymą, ypač kai jos gali turėti neigiamų pasekmių. Be kita ko, pagal šį principą reikia, kad teisės norma leistų suinteresuotiesiems asmenims tiksliai sužinoti ja nustatytų pareigų apimtį, kad jie aiškiai žinotų savo teises ir pareigas ir imtųsi atitinkamų veiksmų. Vis dėlto šie reikalavimai negali būti suprantami nei kaip draudžiantys Sąjungos teisės aktų leidėjui jo priimamoje teisės normoje pateikti abstrakčią teisės sąvoką, nei kaip įpareigojantys tokioje abstrakčioje normoje paminėti įvairius konkrečius galimo šios normos taikymo atvejus, jeigu teisės aktų leidėjas negali iš anksto jų visų nustatyti ir to negali padaryti net Sąjungos teismas, aiškindamas tą normą (šiuo klausimu žr. 2024 m. spalio 4 d. Sprendimo *Lietuva ir kt. / Parlamentas ir Taryba (Judumo paketas)*, C-541/20–C-555/20, EU:C:2024:818, 158 ir 159 punktus bei juose nurodytą jurisprudenciją; taip pat 2025 m. rugpjūčio 1 d. Sprendimo *Timchenko / Taryba*, C-703/23 P, EU:C:2025:608, 33 punktą).

189 Be to, teisinio saugumo principas negali būti pažeistas vien dėl to, kad Sąjungos teismas turi taikyti kitus visuotinai taikomos nuostatos aiškinimo metodus nei pažodinis aiškinimas (šiuo klausimu žr. 2021 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Irish Ferries* (C-570/19, EU:C:2021:664, 167 punktą).

190 Reikia priminti, kad penktojo skundžiamo sprendimo 91 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, jog verslininkai yra „įtakingi“, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų, dėl jų svarbos sektoriuje, kuriame jie vykdo veiklą, ir dėl šio sektoriaus svarbos Rusijos ekonomikai. Tiek šiame antrojo skundžiamo sprendimo punkte, tiek jo 80 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad sąvoka „įtaka“, kaip ji suprantama pagal šį kriterijų, apima svarbą, kurią verslininkai gali turėti, nelygu atvejis, atsižvelgiant į jų profesinį statusą, ekonominės veiklos svarbą, turimo kapitalo dydį arba funkcijas vienoje ar keliose įmonėse, kuriose jie vykdo šią veiklą.

191 Taip nuspręsdamas Bendrasis Teismas sąvoką „įtaka“ vertino ekonominiu požiūriu ir pateikė pakankamai aiškių ir tikslių jos taikymo kriterijų, nors neprivalėjo išsamiai nurodyti atvejų, kai minėta sąvoka galėjo būti taikoma, nes, kaip matyti ir iš šio sprendimo 184 punkto, tai, kokią reikšmę ar įtaką verslininkas gali daryti atitinkamame ekonomikos sektoriuje, labai priklauso nuo bylos konteksto ir aplinkybių (pagal analogiją žr. 2025 m. rugpjūčio 1 d. Sprendimo *Timchenko / Taryba*, C-703/23 P, EU:C:2025:608, 34 punktą).

192 Be to, kadangi, kaip matyti iš šio sprendimo 178 punkto, penktojo skundžiamo sprendimo 91 punkte Bendrasis Teismas, nepadarydamas teisės klaidos, galėjo konstatuoti, kad iš sąvokos „įtaka“ matyti, jog kalbama apie atvejus, kai verslininkas atitinkamame ekonomikos sektoriuje yra svarbus dėl savo profesinio statuso, ekonominės veiklos masto, turimo kapitalo dydžio ar pareigų vienoje ar keliose įmonėse, negalima teigti, kad šiuo 91 punktu pažeidžiamas nuspėjamumo reikalavimas, taikomas pagal teisinio saugumo principą.

193 Antra, antrajame prieštaravime, pateiktame grindžiant pirmojo pagrindo pirmą dalį byloje C-704/23 P, antrasis apeliantas iš esmės teigia, kad antrojo skundžiamo sprendimo 88–90 punktuose Bendrasis Teismas rėmėsi kriterijais ar elementais, kurių nebuvo nurodęs šio sprendimo 80 punkte, kai apibrėžė sąvoką „įtakingas verslininkas“, t. y. atitinkamai bendrovės „Yandex“, kurioje antrasis apeliantas vykdė savo veiklą, ekonomine svarba ir susitikimu su Rusijos Federacijos Prezidentu Vladimiru Putinu, kuriame jis dalyvavo 2022 m. vasario 24 d.

194 Šiuo klausimu tikrai galima pasakyti, kad antrojo skundžiamo sprendimo 80 punkte Bendrasis Teismas nustatė keturis nekumuliacinius kriterijus, leidžiančius nuspręsti, kad verslininkas yra „įtakingas“, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų, ir kad nė pagal vieną iš tų kriterijų neminima bendrovės, kurioje ši verslininkas vykdo veiklą, ekonominė svarba. Tiesa yra ir tai, kad šio sprendimo 88 ir 90 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, jog *Yandex* yra ekonominiu požiūriu svarbi bendrovė, ir rėmėsi šiuo veiksniu, be kita ko, tam, kad nuspręstų, jog Taryba galėjo pagrįstai pripažinti antrąjį apeliantą „įtakingu verslininku“, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų.

195 Atsižvelgiant į tai, kaip matyti iš šio sprendimo 178 ir 191 punktų, verslininko įtaka gali būti įrodyta remiantis įvairiais ekonominiais kriterijais, atsižvelgiant į bylos aplinkybes. Taigi bendrovės, kurioje verslininkas vykdo veiklą, ekonominė svarba yra svarbus veiksnys, kuriuo remiantis kartu su kitais veiksniais nustatoma, ar jis yra „įtakingas“, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų, t. y. kaip nurodyta šio sprendimo 181 punkte, ar jis turi didelę reikšmę atitinkamame ekonomikos sektoriuje. Taigi Bendrasis Teismas nepadarė jokios teisės klaidos, kai antrojo sprendimo 87–90 punktuose atsižvelgė į šią aplinkybę.

196 Dėl teiginio, kad antrojo skundžiamo sprendimo 89 punkte Bendrasis Teismas rėmėsi faktine aplinkybe, nesusijusia su kriterijais, nurodytais to sprendimo 80 punkte apibrėžiant sąvoką „įtaka“, t. y. antrojo apelianto dalyvavimu 2022 m. vasario 24 d. Rusijos Federacijos prezidento Vladimiro Putino surengtame susitikime, pakanka pažymėti, kad tame 89 punkte Bendrasis Teismas konstatavo tik tai, kad ši aplinkybė „patvirtina“ antrojo apelianto įtakingumą, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų. Kaip matyti iš šio sprendimo 188 punkto, bendra sąvokos apibrėžtis, kurią Bendrasis Teismas pateikė antrojo skundžiamo sprendimo 80 punkte, negali nurodyti įvairių konkrečių atvejų, kai ta sąvoka gali būti taikoma, juo labiau apimti faktinių aplinkybių, leidžiančių pagrįsti ar patvirtinti, kad ši sąvoka apima konkrečią situaciją.

197 Be to, 2022 m. vasario 24 d. susitikimo reikšmė turi būti suprantama ne taip, kad apeliantas yra įtakingas dėl savo ryšių su Rusijos Federacijos vyriausybe ar prezidentu, bet taip, kad jo didelę reikšmę ekonomikos sektoriuje, kuriame vykdo veiklą, patvirtina tai, kad jis yra vienas iš oligarchų, pakviestų dalyvauti tame susitikime.

198 Trečia, antrajame pagrinde byloje C-111/24 P penktasis apeliantas iš esmės priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis penktojo skundžiamo sprendimo 92 punkte neatliko lyginamosios žodžio „įtakingas“ analizės skirtingose g punkto kriterijaus kalbinėse versijose, o to sprendimo 89 punkte, aiškinamame su jo 52 punktu, savo atliktą šios sąvokos teleologinę analizę grindė tikslais, susijusiais ne su Sąjungos nustatytomis individualiomis, o su sektorinėmis ribojamosiomis priemonėmis, nustatytomis reaguojant į Rusijos Federacijos vykdomus Ukrainos destabilizavimo veiksmus.

199 Kiek tai susiję su pirmuoju iš šių dviejų prieštaravimų, pažymėtina, kad penktasis apeliantas klaidingai aiškina penktojo skundžiamo sprendimo 92 punktą. Iš tiesų Bendrasis Teismas jame iš esmės nusprendė, kad net jei formuluojant šį kriterijų žodis „įtakingas“ skirtingose kalbinėse

versijose skiriasi, remiantis tame punkte nurodyta ir šio sprendimo 100 punkte priminta jurisprudencija, minėtą kriterijų reikia aiškinti atsižvelgiant į teisės akto, kurio dalis jis yra, bendrą struktūrą ir tikslą, o tai jis ir padarė penktojo skundžiamo sprendimo 88–91 punktuose.

200 Bet kuriuo atveju dera priminti, kad žodžio „įtakingas“ 24 kalbinės versijos tarpusavyje nesiskiria, nes, kaip matyti iš šio sprendimo 173 ir 174 punktų, jas galima aiškinti vienodai.

201 Dėl šio sprendimo 198 punkte nurodyto antrojo prieštaravimo reikia priminti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 118 ir 121 punktų ir kaip Bendrasis Teismas nurodė penktojo skundžiamo sprendimo 52 ir 89 punktuose, Sąjungos aktų ribojamųjų priemonių srityje, priimtų atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje, tikslas nuo 2014 m. yra tiek taikant sektorines ribojamąsias priemones, tiek, kaip nagrinėjamu atveju, individualias ribojamąsias priemones, daryti spaudimą Rusijos Federacijai ir padidinti jos veiksmų, kuriais siekiama pakenkti Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei, sąnaudas, kad Rusija nutrauktų veiksmus ir politiką, kuriais destabilizuojama Ukraina, o nuo 2022 m. – ir agresiją prieš šią trečiąją valstybę. Taigi Bendrasis Teismas atliko penktojo skundžiamo sprendimo 88 ir 89 punktuose pateiktą teleologinę analizę ir teisingai nustatė ribojamųjų priemonių, nustatytų pradiniais ginčijamais aktais ir pirmaisiais ginčijamais aktais dėl palikimo sąrašuose, tikslus.

202 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmojo pagrindo pirmos dalies pirmąjį ir antrąjį prieštaravimus byloje C-704/23 P bei antrąjį pagrindą ir ketvirtojo pagrindo pirmą dalį byloje C-111/24 P reikia atmesti.

B. Dėl pagrindų, grindžiamų tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė proporcingumo principą ir Chartijos 52 straipsnio 1 dalį, taip pat dėl ketvirtojo pagrindo antros dalies byloje C-111/24 P

203 Šis skirsnis apima ne tik ketvirtojo pagrindo antrą dalį byloje C-111/24 P, bet ir pagrindus, grindžiamus Bendrojo Teismo galimai padarytomis teisės klaidomis, susijusiomis su proporcingumo principu ir Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje nurodytais reikalavimais, t. y. trečiąjį ir ketvirtąjį pagrindus byloje C-696/23 P ir trečiąjį pagrindą bei ketvirtojo pagrindo antrą dalį byloje C-704/23 P.

1. Dėl trečiojo pagrindo byloje C-696/23 P, grindžiamo Chartijos 52 straipsnio 1 dalies pirmojo sakinio pažeidimu

a) Šalių argumentai

204 Apeliacinio skundo byloje C-696/23 P trečiajame pagrinde pirmasis apeliantas teigia, kad pirmojo skundžiamo sprendimo 80 punkte Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai iš esmės nusprendė, jog pirmojo apelianto pagrindinių teisių apribojimas jam taikomomis ribojamosiomis priemonėmis buvo „numatytas įstatymo“, kaip tai suprantama pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį. Iš tiesų Bendrasis Teismas, nepaisydamas Teisingumo Teismo jurisprudencijos, nepatikrino, ar ginčijamame sprendime ir reglamente, kuriuose nustatytos šios priemonės, įtvirtintos aiškios ir tikslios taisyklės, reglamentuojančios pirmojo apelianto pagrindinių teisių, numatytų Chartijos 7 ir 17 straipsniuose, t. y. teisės į privatų gyvenimą ir teisės į nuosavybę, apribojimo mastą. Nagrinėjamu atveju taip nėra. Konkrečiai kalbant, g punkto

kriterijus nėra nei aiškus, nei tikslus, jis grindžiamas neaiškiomis sąvokomis, kurios neatitinka nuspėjamumo reikalavimo ir nesuteikia pakankamų garantijų, kad Taryba nesinaudotų turima diskrecija savavališkai.

205 Taryba ginčija pirmojo apelianto argumentų pagrįstumą.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

206 Reikia priminti, kad teisės į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą, būsto neliečiamybę ir komunikacijos slaptumą, įtvirtintos Chartijos 7 straipsnyje, kaip ir teisė į nuosavybę, numatyta Chartijos 17 straipsnyje, nėra absoliučios teisės, taigi gali būti nustatyti naudojimosi jomis apribojimai, jeigu jie pagrįsti Sąjungos siekiamais bendrojo intereso tikslais, su sąlyga, kad tokie apribojimai iš tikrųjų atitinka minėtus bendrojo intereso tikslus ir siekiamo tikslo atžvilgiu nėra neproporcingi ir neleistini veiksmai, keliantys grėsmę pačių užtikrinamų teisių esmei (šiuo klausimu žr. 2017 m. kovo 28 d. Sprendimo *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 148 punktą ir 2024 m. kovo 21 d. Sprendimo *Landeshauptstadt Wiesbaden*, C-61/22, EU:C:2024:251, 75 punktą).

207 Šiomis aplinkybėmis Chartijos 52 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje numatyta, kad gali būti nustatyti naudojimosi šiomis teisėmis apribojimai, jeigu jie yra numatyti įstatymo ir nekeičia minėtų teisių esmės.

208 Šiuo klausimu svarbu pabrėžti, jog reikalavimas, kad tokie apribojimai būtų numatyti įstatymo (teisėtumo principas), reiškia, kad pačiame teisės akte, kuriuo leidžiamas šių teisių suvaržymas, turi būti apibrėžta atitinkamos teisės įgyvendinimo apribojimo apimtis, turint omenyje, pirma, kad toks reikalavimas nedraudžia šio apribojimo suformuluoti pakankamai atvirai, kad jį būtų galima pritaikyti skirtingoms aplinkybėms ir kintančioms situacijoms, ir, antra, kad prireikus Teisingumo Teismas gali aiškindamas patikslinti konkrečią apribojimo apimtį, atsižvelgdamas tiek į nagrinėjamų Sąjungos teisės aktų formuluotę, tiek į jų bendrą sistemą ir jais siekiamus tikslus, aiškinamus atsižvelgiant į Chartijoje garantuojamas pagrindines teises (2024 m. kovo 21 d. Sprendimo *Landeshauptstadt Wiesbaden*, C-61/22, EU:C:2024:251, 77 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

209 Nagrinėjamu atveju pirmojo skundžiamo sprendimo 80 punkte Bendrasis Teismas, nagrinėdamas teisėtumo principą, išties tik pažymėjo, kad ribojamosios priemonės, ginčijamuose aktuose nustatytos pirmajam apeliantui, buvo įtvirtintos aktuose, kurie, be kita ko, yra visuotinai taikomi ir turi aiškų teisinį pagrindą Sąjungos teisėje. Taigi, jis nenagrinėjo klausimo, ar aktais, pagal kuriuos leidžiama riboti pirmojo apelianto pagrindines teises, apibrėžiama naudojimosi šiomis teisėmis apribojimo apimtis, kaip tai suprantama pagal pirmesniame punkte primintą jurisprudenciją. Šiuo aspektu Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.

210 Vis dėlto, remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, jeigu Bendrojo Teismo sprendimo motyvais pažeidžiama Sąjungos teisė, tačiau šio sprendimo rezoliucinė dalis pasirodo pagrįsta kitais teisiniais motyvais, dėl tokio pažeidimo šis sprendimas neturi būti panaikintas, bet reikia pakeisti jo motyvus (2024 m. spalio 4 d. Sprendimo *Komisija ir Taryba / Front Polisario*, C-778/21 P ir C-798/21 P, EU:C:2024:833, 178 punktas).

211 Šiuo klausimu Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad visi šios teisės įgyvendinimo apribojimai turi būti numatyti įstatyme, o tai reiškia, kad pačiame teisiniame pagrinde, kuriuo leidžiamas šios teisės suvaržymas, turi būti aiškiai ir konkrečiai apibrėžta jos įgyvendinimo

apribojimo apimtis (2020 m. liepos 16 d. Sprendimas *Facebook Ireland ir Schrems*, C-311/18, EU:C:2020:559, 175 punktas ir 2020 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Recorded Artists Actors Performers*, C-265/19, EU:C:2020:677, 86 punktas).

212 Bendrasis Teismas iš esmės išnagrinėjo šio reikalavimo laikymąsi, analizuodamas ieškinio pirmąjį pagrindą, grindžiamą proporcingumo principo ir pagrindinių teisių pažeidimu.

213 Konkrečiai kalbant, pirmojo skundžiamo sprendimo 83, 84 ir 91–93 punktuose jis nusprendė, kad Chartijos 7 ir 17 straipsniuose garantuojamų pagrindinių teisių įgyvendinimo apribojimų taikymo sąlygos ir apimtis aiškiai ir tiksliai apibrėžtos pačiame Sprendime 2014/145 ir pačiame Reglamente Nr. 269/2014. Tokios ribojamosios priemonės gali būti nustatytos tik asmenų ir subjektų kategorijoms, atitinkančioms Sprendimo 2014/145 1 ir 2 straipsniuose ir Reglamento Nr. 269/2014 3 straipsnyje nustatytus kriterijus, tarp kurių yra ir g punkto kriterijus. Be to, Sprendimo 2014/145 1 straipsnio 2, 3 ir 6 dalyse nurodyti atvejai, kai asmeniui gali būti taikoma jam nustatyto draudimo atvykti į Sąjungos teritoriją ir vykti per ją tranzitu išimtis, o to sprendimo 2 straipsnio 3–5, 7 ir 8 dalyse ir Reglamento Nr. 269/2014 4–6b straipsniuose numatyta, kokiais atvejais asmens lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymas gali būti panaikintas.

214 Šiomis aplinkybėmis matyti, kad pirmojo skundžiamo sprendimo 80 punkte Bendrojo Teismo padaryta išvada, jog ginčijamuose aktuose pirmajam apeliantui nustatytos ribojamosios priemonės yra numatytos įstatymo, kaip tai suprantama pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį, yra pagrįsta atsižvelgiant į kitoje to sprendimo dalyje nurodytus motyvus.

215 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą byloje C-696/23 P reikia atmesti.

2. Dėl ketvirtojo pagrindo byloje C-696/23 P ir trečiojo pagrindo byloje C-704/23 P, grindžiamų Chartijos 52 straipsnio 1 dalies antro sakinio pažeidimu, taip pat dėl ketvirtojo pagrindo antros dalies byloje C-704/23 P, grindžiamos proporcingumo principo pažeidimu

a) Šalių argumentai

216 Ketvirtąjį pagrindą, pateiktą grindžiant apeliacinį skundą byloje C-696/23 P, sudaro šešios dalys.

217 Šio pagrindo pirmoje dalyje pirmasis apeliantas iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai pirmojo skundžiamo sprendimo 88 ir 90 punktuose nusprendė, kad jam nustatytos ribojamosios priemonės buvo tinkamos ir būtinos Sąjungos siekiamiems tikslams įgyvendinti. Pirma, kalbant apie to sprendimo 88 punktą, pažymėtina, jog šios priemonės neturėjo jokio poveikio Rusijos Federacijai, nes tame 88 punkte išdėstytais argumentais taip pat negalima pagrįsti minėtų priemonių proporcingumo. Konkrečiai kalbant, pirmasis apeliantas teigia, kad klausimas, ar jis perleido savo turėtas TMK ir „Sinara“ grupės akcijas, buvo reikšminga aplinkybė vertinant ribojamųjų priemonių tinkamumą siekiamiems tikslams įgyvendinti, ir Bendrasis Teismas turėjo ją išnagrinėti, atsižvelgdamas į pateiktus įrodymus. Antra, dėl minėto sprendimo 90 punkto pirmasis apeliantas laikosi nuomonės, kad, priešingai, nei nusprendė Bendrasis Teismas, jis negalėjo pasiūlyti mažiau ribojančių priemonių, nes tokios priemonės taip pat būtų buvusios netinkamos siekiamiems tikslams įgyvendinti.

218 Ketvirtojo pagrindo antroje dalyje pirmasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui pirmojo skundžiamo sprendimo 94 punkte nusprendus, kad, nepaisant per procesą Bendrajame Teisme pateiktų įrodymų, argumentas, jog ginčijamais sprendimu ir reglamentu nustatytos ribojamosios priemonės iš tikrųjų atitinka Rusijos Federacijos interesus, nebuvo pakankamai teisiškai pagrįstas.

219 Apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo trečioje dalyje pirmasis apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas neatsakė į jo argumentą, kad jam nustatytos ribojamosios priemonės yra nepagrįstos, nes pirkdamos iškastinį kurą valstybės narės prisideda prie Rusijos Federacijos vykdomo karo išlaidų finansavimo.

220 Grįsdamas apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo ketvirtą dalį, pirmasis apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai pirmojo skundžiamo sprendimo 90 punkte neatsižvelgė į tai, kad jis iš tikrųjų negalėjo apeiti nustatytų apribojimų ir kad Bendrasis Teismas galėjo tai konstatuoti, jei būtų atsižvelgęs į įrodymus, susijusius su jo akcijų perleidimu.

221 Apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo penktoje ir šeštoje dalyse pirmasis apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai atitinkamai pirmojo skundžiamo sprendimo 81, 82, 93 ir 83, 84, 91 bei 92 punktuose jam taikomų ribojamųjų priemonių proporcingumo kontrolės tikslais suteikė pernelyg didelę reikšmę jų periodinei peržiūrai ir galimybei prašyti leidimo naudoti lėšas ar gauti kelionės leidimą dėl humanitarinių priežasčių.

222 Grįsdamas trečiąjį pagrindą byloje C-704/23 P antrasis apeliantas kritikuoja antrojo skundžiamo sprendimo 143 punktą, nes, priešingai, nei Bendrasis Teismas nurodė tame punkte, jis nepatikrino, ar ginčijamais aktais nustatytos ir paliktos galioti ribojamosios priemonės buvo tinkamos jais siekiamiems tikslams įgyvendinti. Iš tikrųjų tai, ką Bendrasis Teismas nustatė tame punkte, nesusiję su ribojamųjų priemonių tinkamumo šiems tikslams pasiekti kontrole. Antrajam apeliantui nustatytos ribojamosios priemonės nėra tinkamos daryti kokį nors spaudimą Rusijos Federacijos vadovams, paveikti jos politiką ar daryti kokią nors įtaką atitinkamam ekonomikos sektoriui.

223 Toje pačioje byloje pateikto ketvirtojo pagrindo antroje dalyje antrasis apeliantas teigia, kad antrojo skundžiamo sprendimo 166 punkte, kuris susijęs su jo pagrindinių teisių įgyvendinimo ribojimo proporcingumu ir kuriame, be kita ko, daroma nuoroda į to sprendimo 143 punkte atliktą proporcingumo analizę, taip pat padaryta teisės klaida.

224 Taryba atsikerta, kad byloje C-696/23 P pirmasis apeliantas ketvirtojo pagrindo pirmoje, antroje ir ketvirtoje dalyse siekia ginčyti Bendrojo Teismo atliktą faktinių aplinkybių vertinimą, nes tokia faktinių aplinkybių kontrolė, nesant jokio prieštaravimo dėl iškraipymo, nepriklauso Teisingumo Teismo jurisdikcijai nagrinėjant apeliacinį skundą.

225 Galiausiai Taryba neigia pirmojo ir antrojo apeliantų argumentų pagrįstumą.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

1) Dėl ketvirtojo pagrindo pirmos, antros ir ketvirtos dalių byloje C-696/23 P priimtinumo

226 Dėl ketvirtojo pagrindo pirmos ir ketvirtos dalių, pateiktų apeliaciniam skundui byloje C-696/23 P pagrįsti, priimtinumo, atsižvelgiant į šio sprendimo 158 punkte primintą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, reikia konstatuoti, kad pirmasis apeliantas nesiekia paneigti Bendrojo Teismo

padarytų išvadų ir faktinių aplinkybių vertinimo. Atvirkščiai, jis priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis neatsižvelgė į vieną faktinę aplinkybę, t. y. į jo turėtų TMK ir „Sinara“ grupės akcijų perleidimą, kad įvertintų jo pagrindinių teisių ribojimo jam nustatytomis ribojamosiomis priemonėmis proporcingumą ir rizikos, kad šios priemonės bus apeitos, buvimą. Toks argumentas reiškia, kad Teisingumo Teismo prašoma atlikti Bendrojo Teismo galimai padaryto taisyklių, susijusių su įrodinėjimo pareiga ir įrodymų rinkimu, pažeidimo kontrolę, o Teisingumo Teismas turi jurisdikciją tai padaryti nagrinėdamas apeliacinį skundą (šiuo klausimu žr. 2025 m. rugpjūčio 1 d. Sprendimo *Timchenko / Taryba*, C-702/23 P, EU:C:2025:605, 25 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Šiomis aplinkybėmis šios dvi dalys yra priimtinos.

227 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad byloje C-696/23 P pateikto ketvirtojo pagrindo antra dalimi pirmasis apeliantas siekia, kad būtų iš naujo įvertinti įrodymai, kuriuos jis pateikė grįsdamas ieškinį pirmojoje instancijoje, siekdamas įrodyti, kad, priešingai, nei pirmojo skundžiamo sprendimo 94 punkte konstatavo Bendrasis Teismas, nagrinėjamos ribojamosios priemonės yra naudingos Rusijos Federacijos vyriausybei dėl daugelio verslininkų priverstinio grįžimo į šią šalį. Remiantis šio sprendimo 158 punkte priminta Teisingumo Teismo jurisprudencija, tokie argumentai, kuriuose apeliantas nenurodo jokio Bendrojo Teismo atlikto šių įrodymų iškraipymo, turi būti atmesti kaip nepriimtini.

228 Darytina išvada, kad ketvirtojo pagrindo pirma ir ketvirta dalys byloje C-696/23 P yra priimtinos.

2) Dėl esmės

i) Įžanginės pastabos

229 Pirma, dėl Sąjungos nustatomų ribojamųjų priemonių arba Sąjungos teisės aktuose numatytų bendrųjų taisyklių proporcingumo Teisingumo Teismas yra priminęs, jog pagal proporcingumo principą reikalaujama, kad Sąjungos teisės nuostata nustatytos priemonės būtų tinkamos atitinkamais teisės aktais siekiamiems teisėtiems tikslams įgyvendinti ir neviršytų to, kas būtina jiems pasiekti (2019 m. sausio 31 d. Sprendimo *Islamic Republic of Iran Shipping Lines ir kt. / Taryba*, C-225/17 P, EU:C:2019:82, 102 punktas bei jame nurodyta jurisprudencija ir 2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Haswani / Taryba*, C-241/19 P, EU:C:2020:545, 99 punktas).

230 Dėl iš proporcingumo principo kylančių reikalavimų laikymosi teisminės kontrolės reikia priminti, kad Teisingumo Teismas yra pripažinęs didelę Tarybos diskreciją, kai ji numato Sąjungos bendros užsienio ir saugumo politikos ribojamųjų priemonių sistemą, dėl kurios turi priimti politinio, ekonominio ir socialinio pobūdžio sprendimus ir atlikti sudėtingus vertinimus. Tuo remdamasis jis yra padaręs išvadą, kad svarbu ne tai, ar pagal tokią sistemą priimta priemonė buvo vienintelė arba geriausia iš galimų, o tai, kad tik akivaizdžiai netinkamas tokios priemonės pobūdis, palyginti su Tarybos siekiamu tikslu, gali neigiamai paveikti tokios priemonės teisėtumą. Teisingumo Teismas taip pat pažymėjo, kad net turėdama didelę diskreciją Taryba privalo pagrįsti savo pasirinkimą objektyviais kriterijais ir išnagrinėti, ar pasirinkta priemone siekiamais tikslais galima pateisinti neigiamas, net ir dideles, ekonomines pasekmes tam tikriems ekonominės veiklos vykdytojams (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba / Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 120 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2017 m. kovo 28 d. Sprendimo *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 146 punktą ir 2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Haswani / Taryba*, C-241/19 P, EU:C:2020:545, 100 punktą).

231 Antra, kaip priminta šio sprendimo 206 punkte, naudojimuisi pagrindinėmis teisėmis, kaip antai įtvirtintomis Chartijos 7 ir 17 straipsniuose bei 16 straipsnyje, skirtame laisvei užsiimti verslu, gali būti taikomi apribojimai, pateisinami Sąjungos siekiamais bendrojo intereso tikslais, su sąlyga, kad tokie apribojimai iš tikrųjų atitinka minėtus tikslus ir, atsižvelgiant į siekiamą tikslą, nėra neproporcingas ir neleistinas kišimasis, keliantis grėsmę pačiai užtikrinamų teisių esmei. Teisingumo Teismas taip pat patikslino, kad ribojamosios priemonės iš esmės sukelia padarinius, turinčius poveikį teisei į privatų gyvenimą, teisei į nuosavybę ir laisvei verstis profesine veikla, ir taip daro žalą asmenims, kuriems yra taikomos (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba / Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 121–123 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją ir 2017 m. kovo 28 d. Sprendimo *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 148 ir 149 punktus).

232 Pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį bet koks šioje Chartijoje pripažintų teisių ir laisvių įgyvendinimo apribojimas turi būti numatytas įstatymo ir nekeisti šių teisių ir laisvių esmės, o remiantis proporcingumo principu, apribojimai galimi tik tuo atveju, kai jie būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba reikalingi kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti. Šiomis aplinkybėmis šio sprendimo 229 ir 230 punktuose nurodyta jurisprudencija taip pat taikytina siekiant nustatyti, ar atitinkamo asmens pagrindinių teisių suvaržymas taikant ribojamąsias priemones yra neproporcingas (šiuo klausimu žr. 2019 m. sausio 31 d. Sprendimo *Islamic Republic of Iran Shipping Lines ir kt. / Taryba*, C-225/17 P, EU:C:2019:82, 101–103 punktus ir 2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Haswani / Taryba*, C-241/19 P, EU:C:2020:545, 98–100 punktus).

233 Iš šio sprendimo 229–232 punktų matyti, kad siekiant nustatyti, ar Sąjungos taikomos ribojamosios priemonės arba Sąjungos akte, kuriuo nustatytos tokios priemonės, numatytos bendrosios taisyklės atitinka proporcingumo principą, arba ar Chartijoje garantuojamų teisių ar laisvių suvaržymas dėl šių teisių ar laisvių apribojimų Sąjungos aktu, kuriuo nustatomos ribojamosios priemonės, atitinka proporcingumo principą, reikia patikrinti, pirma, ar šios priemonės ar taisyklės atitinka Sąjungos pripažintą bendrojo intereso tikslą, antra, ar jos nėra akivaizdžiai neatitinkančios šio tikslo, t. y. ar jos nėra akivaizdžiai netinkamos jam įgyvendinti, ir, trečia, ar jomis arba, nelygu atvejis, atitinkamu apribojimu akivaizdžiai neviršijama tai, kas būtina minėtam tikslui pasiekti (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba / Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 126 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2020 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Rosneft ir kt. / Taryba*, C-732/18 P, EU:C:2020:727, 110–115 ir 117 punktus).

234 Taigi, būtent remiantis šia analizės sistema reikia išnagrinėti, ar, kaip teigia pirmasis ir antrasis apeliantai, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų vertindamas antrajam apeliantui Sąjungos lygmeniu nustatytų ribojamųjų priemonių proporcingumą arba pirmojo ir antrojo apeliantų pagrindinių teisių, įtvirtintų Chartijos 7 ir 17 straipsniuose ir, kiek tai susiję su antruoju apeliantu, jos 16 straipsnyje, ribojimo proporcingumą.

235 Nagrinėjamomis ribojamosiomis priemonėmis norima daryti spaudimą Rusijos Federacijos vyriausybei ir padidinti jos veiksmų, kuriais siekiama pakenkti Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei, sąnaudas. Tai yra teisėtas tikslas, priskirtinas prie bendros užsienio ir saugumo politikos tikslų, nurodytų ESS 21 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose, t. y. atitinkamai, pirma, demokratijos, teisinės valstybės, žmogaus teisių ir tarptautinės teisės principų įtvirtinimo ir rėmimo bei, antra, taikos išsaugojimo, konfliktų prevencijos ir tarptautinio saugumo stiprinimo (pagal analogiją žr. 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba / Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 124 punktą; 2017 m. kovo 28 d.

Sprendimo *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 115 punktą ir 2019 m. sausio 31 d. Sprendimo *Islamic Republic of Iran Shipping Lines ir kt. / Taryba*, C-225/17 P, EU:C:2019:82, 104 punktą). Beje, pirmasis ir antrasis apeliantai savo argumentais neginčija tokio tikslo teisėtumo.

ii) Analizė

236 Pirma, dėl antrojo apelianto argumento, kad Bendrasis Teismas, analizuodamas atitinkamai Sąjungos lygmeniu šiam apeliantui taikomų ribojamųjų priemonių proporcingumą ir šių priemonių nulemto jo pagrindinių teisių ribojimo proporcingumą, antrojo skundžiamo sprendimo 143 ir 166 punktuose neišnagrinėjo minėtų priemonių tinkamumo atsižvelgiant į ginčijamais aktais siekiamus tikslus, reikia pažymėti, kad apeliantas klaidingai suprato šiuos punktus.

237 Pirma, iš antrojo skundžiamo sprendimo 143 punkte daromų nuorodų į Bendrojo Teismo jurisprudenciją, be kita ko, nuorodos į 2014 m. kovo 12 d. Sprendimo *Al Assad / Taryba* (T-202/12, EU:T:2014:113) 116 punktą, kuriame Bendrasis Teismas konstatavo, kad atitinkamų ribojamųjų priemonių tinkamumą lėmė tai, jog šiomis priemonėmis siekta tarptautinei bendruomenei svarbaus bendrojo intereso tikslo, galima suprasti, kad Bendrasis Teismas pagal analogiją tame 143 punkte konstatavo, jog, atsižvelgiant į nagrinėjamomis ribojamosiomis priemonėmis siekiamų tikslų, kurių antrasis apeliantas neginčijo ir kurie priminti šio sprendimo 235 punkte, svarbą, šios priemonės buvo tinkamos jiems pasiekti.

238 Antra, kadangi antrojo skundžiamo sprendimo 166 punkte, be kita ko, nurodoma jo 143 punkte pateikta analizė, tenka konstatuoti, kad Bendrasis Teismas išnagrinėjo minėtų priemonių tinkamumą, atsižvelgdamas į jomis siekiamus tikslus, ir nusprendė, kad jos yra tinkamos jiems pasiekti. Be to, Bendrasis Teismas, remdamasis šio sprendimo 231 ir 233 punktuose priminta Teisingumo Teismo jurisprudencija, tame pačiame 143 punkte iš esmės nusprendė, kad neigiamos pasekmės, kylančios dėl pirmajam apeliantui nustatytų ribojamųjų priemonių, negali būti laikomos neproporcingomis, nes jomis akivaizdžiai neviršijama tai, kas būtina siekiamam tikslui įgyvendinti.

239 Dabar reikia išnagrinėti, pirma, ketvirtojo pagrindo pirmą ir ketvirtą dalis byloje C-696/23 P – jose pirmasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis, siekdamas nustatyti, ar jo pagrindinių teisių įgyvendinimo apribojimas buvo proporcingas, padarė teisės klaidų, kai pirmojo skundžiamo sprendimo 88 ir 90 punktuose analizavo ribojamųjų priemonių tinkamumą siekiamiems tikslams įgyvendinti ir šio apribojimo būtinumą.

240 Visų pirma reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją dėl Bendrojo Teismo sprendimo perteklinių motyvų pateikti prieštaravimai negali lemti šio sprendimo panaikinimo, todėl yra nereikšmingi (2019 m. spalio 2 d. Sprendimo *Crédit mutuel Arkéa / ECB*, C-152/18 P ir C-153/18 P, EU:C:2019:810, 68 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Kadangi pirmojo skundžiamo sprendimo 88 punktas pradedamas žodžiais „Taip juo labiau yra dėl to“, darytina išvada, kad po šio žodžių junginio pateikti motyvai yra pertekliniai, palyginti su prieš jį išdėstytais motyvais, nurodytais šio sprendimo 87 punkte, kurio pirmasis apeliantas nekritikavo ir kuriame Bendrasis Teismas nurodė, kad ginčijamuose sprendime ir reglamente nustatytos ribojamosios priemonės yra tinkamos siekiamiems tikslams įgyvendinti. Taigi pirmojo apelianto argumentai dėl pirmojo skundžiamo sprendimo 88 punkto turi būti atmesti kaip nereikšmingi.

241 Be to, pirmojo apelianto argumentas, kad Bendrasis Teismas elgėsi nenuosekliai, kai pirmojo skundžiamo sprendimo 90 punkte nusprendė, jog turėjo nurodyti, kokių mažiau varžančių, bet tokių pat veiksmingų atsižvelgiant į Tarybos siekiamus tikslus priemonių galėjo imtis, kad sušvelnintų neigiamas apelianto pagrindinių teisių įgyvendinimo ribojimo pasekmes, nors jokios tinkamos alternatyvios priemonės nebuvo, yra nepagrįstas. Iš tiesų tame pirmojo skundžiamo sprendimo punkte Bendrasis Teismas, pats nurodęs tokias mažiau ribojančias priemones ir pripažinęs, kad jomis naudojantis negalima taip pat veiksmingai pasiekti užsibrėžtų tikslų, konstatavo, kad pirmasis apeliantas nepateikė kitų tokių priemonių pavyzdžių. Nesant tokių pavyzdžių, Bendrasis Teismas negali ištaisyti pirmojo apelianto neveikimo (šiuo klausimu žr. 2020 m. birželio 25 d. Sprendimo *VTB Bank / Taryba*, C-729/18 P, EU:C:2020:499, 85–87 punktus), ir negalima preziumuoti, kad galimas alternatyvias priemones, kurias apeliantas būtų galėjęs nurodyti, Bendrasis Teismas neišvengiamai būtų pripažinęs netinkamomis.

242 Galiausiai, konkrečiau kalbant apie pirmojo pagrindo ketvirtą dalį, pateiktą dėl pirmojo skundžiamo sprendimo 90 punkto, pažymėtina, kad Bendrasis Teismas neprivalėjo tame punkte išnagrinėti, ar pirmasis apeliantas negalėjo apeiti jam nustatytų ribojamųjų priemonių dėl tariamai prarastų TMK ir „Sinara“ grupės kontrolės įgaliojimų. Iš tikrųjų to sprendimo 90 punktas susijęs tik su klausimu, ar buvo mažiau ribojančių, bet tokių pat veiksmingų ribojamųjų priemonių siekiamiems tikslams įgyvendinti. Nors apėjimo rizikos nagrinėjimas gali būti naudingas siekiant nustatyti, ar tokių alternatyvių priemonių esama, vien tai, kad asmuo, kuriam taikomos ribojamosios priemonės, negali jų apeiti, nereiškia, kad dėl to atsirandančiu jo pagrindinių teisių įgyvendinimo apribojimu akivaizdžiai viršijama tai, kas būtina šiems tikslams pasiekti.

243 Antra, taip pat reikia atmesti ketvirtojo pagrindo trečią dalį, kurioje pirmasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis neatsakė į jo argumentą, pagal kurį jam nustatytos ribojamosios priemonės yra nepagrįstos, nes valstybės narės, pirkdamos iškastinį kurą, prisideda prie Rusijos Federacijos karo išlaidų finansavimo. Pagal analogiją su tuo, ką Bendrasis Teismas nurodė pirmojo skundžiamo sprendimo 87 ir 89 punktuose ir ko šis apeliantas nekritikavo apeliaciniame skunde, tokia aplinkybė, susijusi su suverenių valstybių tarpusavio prekybos santykiais, objektyviai neturi jokio ryšio su g punkto kriterijumi ir ginčijamuose sprendime bei reglamente nustatytų ribojamųjų priemonių tikslu – individualiomis ribojamosiomis priemonėmis daryti papildomą spaudimą šios Federacijos vyriausybei ir padidinti jos veiksmų, kuriais siekiama pakenkti Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei, sąnaudas. Taigi, remiantis šio sprendimo 101 punkte priminta jurisprudencija, pirmasis apeliantas iš tų pirmojo skundžiamo sprendimo punktų galėjo suprasti, dėl kokių priežasčių, nagrinėjant jo pagrindinių teisių ribojimo proporcingumą, tokiam argumentui negalima pritarti.

244 Trečia, reikia atmesti ketvirtojo pagrindo penktą ir šeštą dalis, kuriose pirmasis apeliantas iš esmės priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis pirmojo skundžiamo sprendimo 81–84 ir 92 bei 93 punktuose teikė pernelyg didelę reikšmę jo pagrindinių teisių apribojimo proporcingumo kontrolei, jam taikomų ribojamųjų priemonių periodinei peržiūrai ir galimybėms prašyti leidimo naudoti lėšas ar gauti kelionės leidimą dėl humanitarinių priežasčių.

245 Pirmojo skundžiamo sprendimo 81–84 punktai susiję ne su Bendrojo Teismo atliktu Chartijos 52 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje nurodyto proporcingumo reikalavimo nagrinėjimu, o su šios nuostatos pirmame sakinyje numatytu reikalavimu, pagal kurį bet koks pagrindinių teisių

apribojimas turi nekeisti šių teisių esmės. Apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo penktoje ir šeštoje dalyse pirmasis apeliantas nurodo tik Bendrojo Teismo padarytas teisės klaidas, kai šis nagrinėjo proporcingumo principą, atsižvelgdamas į jo pagrindinių teisių suvaržymą.

246 Antra, dėl pirmojo skundžiamo sprendimo 92 ir 93 punktų pakanka pažymėti, kad pirmasis apeliantas nenurodė priežasčių, dėl kurių Bendrasis Teismas tuose punktuose nurodytiems aspektams teikė „pernelyg didelę reikšmę“. Bendrasis Teismas juose tik pažymėjo, kad ribojamųjų priemonių periodinė peržiūra ir leidžiančių nukrypti nuostatų, kurios gali būti taikomos įšaldytų lėšų ir ekonominių išteklių naudojimui arba atvykimui į Sąjungos teritoriją, buvimas padeda įrodyti pirmojo apelianto pagrindinių teisių ribojimo proporcingumą.

247 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ketvirtojo pagrindo pirmą ir trečią–šeštą dalis byloje C-696/23 P, taip pat trečiąjį pagrindą ir ketvirtojo pagrindo antrą dalį byloje C-704/23 P reikia atmesti.

3. Dėl ketvirtojo pagrindo antros dalies byloje C-111/24 P

a) Šalių argumentai

248 Apeliacinio skundo byloje C-111/24 P ketvirtojo pagrindo antroje dalyje penktasis apeliantas teigia, kad skundžiamo sprendimo 91 punkte Bendrojo Teismo pateikta sąvokos „įtakingi verslininkai“ apibrėžtimi neproporcingai pažeidžiama jo laisvė užsiimti verslu ir teisė į nuosavybę, įtvirtintos atitinkamai Chartijos 16 ir 17 straipsniuose. Kadangi vienintelės priemonės, kurių pagrįstai galėtų imtis verslininkas, patenkantis į g punkto kriterijaus taikymo sritį, būtų jo statuso praradimas, pavyzdžiui, parduodant savo akcijas ar kapitalo dalis, ribojamosios priemonės nebebūtų laikinos ir atšaukiamos; priešingai, jos taptų galutinės ir neatšaukiamos.

249 Taryba laikosi nuomonės, kad dėl aiškumo stokos ši dalis turi būti pripažinta nepriimtina. Be to, ji ginčija penktojo apelianto argumentų pagrįstumą.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

250 Pirmiausia, atsižvelgiant į šio sprendimo 157 punkte primintą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, reikia konstatuoti, kad, priešingai, nei teigia Taryba, byloje C-111/24 P pateikto apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo antroje dalyje suformuluotas prieštaravimas, nepaisant glaustumo, yra pakankamai suprantamas.

251 Dėl esmės reikia priminti, kad vadovaujantis bendruoju aiškinimo principu Sąjungos teisės aktą reikia kiek įmanoma aiškinti taip, kad nebūtų paneigtas jo galiojimas ir jis atitiktų visą pirminę teisę, taip pat, be kita ko, Chartijos nuostatas (2016 m. vasario 15 d. Sprendimo *N.*, C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, 48 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

252 Nagrinėjamu atveju penktojo skundžiamo sprendimo 91 punkte Bendrasis Teismas iš esmės konstatavo, jog tam, kad verslininkai patektų į g punkto kriterijaus taikymo sritį, jie turi būti laikomi „įtakingais“ dėl savo svarbos, atsižvelgiant į įvairius ekonominius kriterijus, ekonomikos sektoriuje, kuriame jie vykdo veiklą, nes, kaip matyti iš šio sprendimo 178 ir 181 punktų, toks aiškinimas nėra teisiškai klaidingas. Taigi reikia patikrinti, ar taip Bendrasis Teismas pateikė tokį

g punkto kriterijaus aiškinimą, kuris neatitinka Chartijos 16 ir 17 straipsniuose įtvirtintų pagrindinių teisių, nes, atsižvelgiant į šio sprendimo 233 punkte primintą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, tokiu aiškinimu šios teisės buvo neproporcingai pažeistos.

253 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, pirma, kad dėl tų pačių priežasčių, kurios nurodytos šio sprendimo 235 punkte, g punkto kriterijus atitinka teisėtą tikslą, kaip vieną iš tikslų, kurių siekiama įgyvendinant Sąjungos bendrą užsienio ir saugumo politiką, t. y. kaip Bendrasis Teismas priminė penktojo skundžiamo sprendimo 52, 54, 89 ir 122 punktuose, tikslą aktyviau daryti spaudimą Rusijos Federacijos vyriausybei ir padidinti Rusijos veiksmų, kuriais siekiama pakenkti Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei, sąnaudas.

254 Antra, dėl penktojo skundžiamo sprendimo 52–55 punktuose nurodytų priežasčių, kurių penktasis apeliantas nekritikavo, reikia konstatuoti, kad ribojamosios priemonės, nustatytos remiantis g punkto kriterijumi, nėra akivaizdžiai neatitinkančios šio tikslo, nes nėra akivaizdžiai netinkamos jam pasiekti.

255 Trečia, reikia išnagrinėti klausimą, ar Chartijos 16 ir 17 straipsniuose įtvirtintų pagrindinių teisių suvaržymas dėl ribojamųjų priemonių, nustatytų remiantis g punkto kriterijumi, yra neproporcingas, nes akivaizdžiai viršija tai, kas būtina minėtam tikslui pasiekti.

256 Atsižvelgiant į tokį pamatinį tikslą, kaip tikslas nutraukti agresiją prieš nepriklausomą valstybę, vykdomą pažeidžiant tarptautinę teisę, ir apsaugoti Ukrainos teritorinį vientisumą, suverenitetą ir nepriklausomybę, šis ribojimas negali būti laikomas neproporcingu ir neleistinu tiek, kad akivaizdžiai viršytų tai, kas būtina šiam tikslui pasiekti.

257 Šiomis aplinkybėmis negalima konstatuoti, kad dėl Bendrojo Teismo teisingai pasirinkto sąvokos „įtaka“, kaip ji suprantama pagal g punkto kriterijų, aiškinimo penktojo apelianto pagrindinių teisių suvaržymas, atsiradęs dėl remiantis šiuo kriterijumi nustatytų ribojamųjų priemonių, yra neproporcingas.

258 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ketvirtojo pagrindo antrą dalį byloje C-111/24 P reikia atmesti.

C. Dėl apeliacinio skundo pagrindų, grindžiamų Bendrojo Teismo teisės klaidomis, padarytomis nagrinėjant g kriterijaus neteisėtumu grindžiamus prieštaravimus

259 Šiame skirsnyje nagrinėjama bylose C-711/23 P ir C-35/24 P pateikto trečiojo pagrindo antra dalis ir byloje C-111/24 P pateiktas trečiasis pagrindas, kuriais trečiasis, ketvirtasis ir penktasis apeliantai kritikuoja Bendrojo Teismo analizę, susijusią su g kriterijaus neteisėtumu grindžiamais prieštaravimais, kuriuos jie pateikė pirmojoje instancijoje, remdamiesi SESV 277 straipsniu.

1. Dėl trečiojo pagrindo byloje C-111/24 P

a) Šalių argumentai

260 Apeliacinio skundo byloje C-111/24 P trečiajame pagrinde penktasis apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai atmetė jo iškeltą g punkto kriterijaus neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą.

261 Penktojo apelianto teigimu, skundžiamo sprendimo 37 punkte Bendrojo Teismo pateikti argumentai iš tiesų yra klaidingi, nes reiškia, kad pagal SESV 215 straipsnio 2 dalį Tarybai leidžiama nustatyti ribojamąsias priemones visų jos pageidaujamų kategorijų asmenims, net jeigu jie neturi jokio ryšio su atitinkamos trečiosios valstybės režimu. Konkrečiai kalbant, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į priešingą jurisprudenciją, suformuotą 2012 m. kovo 13 d. Sprendime *Tay Za / Taryba* (C-376/10 P, EU:C:2012:138), kurioje padarytos išvados tebegalioja, nepaisant to, kad byloje, kurioje priimtas tas sprendimas, nagrinėtos ribojamosios priemonės buvo grindžiamos EB 60 ir 301 straipsniais.

262 Penktasis apeliantas priduria, kad Sąjunga kūrybiškai pasinaudojo tais dviem straipsniais, kad galėtų nustatyti „protingų sankcijų“ (*smart sanctions*) sistemas, t. y. tikslingesnes ir selektyvesnes priemones, kaip antai lėšų įšaldymą ar draudimus keliauti asmenims ar subjektams, susijusiems su atitinkamos trečiosios valstybės vadovais, teikiantiems jiems ekonominę paramą arba tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamiems šių vadovų, o tam reikia, kad tokius asmenis ar subjektus ir šią trečiąją valstybę sietų pakankamas ryšys. Siekiant patvirtinti šią naują praktiką ir suteikti Sąjungai tinkamesnį teisinį pagrindą nei minėti du EB sutarties straipsniai, Lisabonos sutartimi į Sąjungos teisę buvo įtrauktas dabartinis SESV 215 straipsnis. Taip valstybės narės formaliai įtraukė „išmanių sankcijų“ praktiką į Sąjungos steigimo sutarčių tekstą ir niekaip nepakeitė teisinės padėties, kaip Bendrasis Teismas klaidingai teigė penktojo skundžiamo sprendimo 37 punkte.

263 Penktasis apeliantas priduria, kad tokio ryšio reikalavimas būtinas siekiant, kad Sąjungos institucijoms nebūtų suteikta „carte blanche“ nustatyti ribojamąsias priemones bet kuriam asmeniui ar asmenų kategorijai. Taikydama tikslines sankcijas Sąjunga pasirinko teisingesnių sankcijų režimą, kuris yra Sąjungos, sukurtos kaip teisių ir laisvių erdvė, išraiška.

264 Taryba ginčija penktojo apelianto argumentų pagrįstumą.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

265 Trečiajame pagrinde penktasis apeliantas iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai penktojo skundžiamo sprendimo 37 punkte nusprendė, jog pagal SESV 215 straipsnio 2 dalį ribojamosios priemonės gali būti taikomos bet kuriam asmeniui, net jei tarp asmenų, kuriems taikomos šios priemonės, kategorijos ir atitinkamos trečiosios valstybės nėra pakankamo ryšio.

266 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip Bendrasis Teismas teisingai pažymėjo penktojo skundžiamo sprendimo 37 punkte, SESV 215 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad Taryba turi galimybę nustatyti ribojamąsias priemones ne tik trečiosios valstybės vadovams ir su jais susijusiems arba jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamiems asmenims ar subjektams, bet ir asmenims ir subjektams, neturintiems jokio ryšio su tokią valstybę valdančiu režimu, pažymint, jog ši dviguba galimybė Sąjungos teisėje buvo numatyta dar iki Lisabonos sutarties: remtis EB 60 ir 301 straipsniais arba šiomis nuostatomis ir EB 308 straipsniu (šiuo klausimu žr. 2008 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Kadi ir Al Barakaat International Foundation / Taryba ir Komisija*, C-402/05 P ir C-415/05 P, EU:C:2008:461, 166 ir 216 punktus; 2012 m. kovo 13 d. Sprendimo *Tay Za / Taryba*, C-376/10 P, EU:C:2012:138, 63 ir 64 punktus ir 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-130/10, EU:C:2012:472, 51–53 ir 73 punktus).

267 Vis dėlto tai nereiškia, kad Taryba, remdamasi SESV 215 straipsnio 2 dalimi, gali nustatyti ribojamąsias priemones asmenims ir subjektams, objektyviai nesusijusiems su šia valstybe.

268 Iš SESV 215 straipsnio 2 dalies teksto matyti, kad, kaip pats Bendrasis Teismas priminė penktojo skundžiamo sprendimo 37 punkte, Taryba, remdamasi šia nuostata, gali priimti ribojamąsias priemones, skirtas fiziniams ar juridiniams asmenims, grupėms ar nevalstybiniams subjektams, tik jeigu tai numatyta sprendime, priimtame pagal ESS V antraštinės dalies 2 skyriaus, kuriame yra šios sutarties 29 straipsnis, nuostatas.

269 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal ESS 29 straipsnį Taryba įgaliota priimti sprendimus, kuriais išreiškiamas Sąjungos požiūris į tam tikrą geografinio arba teminio pobūdžio reikalą, ir jis gali apimti ribojamąsias priemones, skirtas nevalstybiniams fiziniams ar juridiniams asmenims, grupėms ar subjektams. Šiomis aplinkybėmis Taryba, turėdama plačią diskreciją šiuo klausimu ir spręsdama vieningai, gali apibrėžti arba patikslinti ribojamųjų priemonių, kurias Sąjunga priima bendros užsienio ir saugumo politikos srityje, dalyką (šiuo klausimu žr. 2017 m. kovo 28 d. Sprendimo *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 87, 88 ir 90 punktus ir 2025 m. spalio 16 d. Sprendimo *Timchenko ir Timchenko / Taryba*, C-805/24 P, EU:C:2025:792, 20 ir 23 punktus).

270 Didelė diskrecija, kurią Taryba turi šioje srityje, paaiškinama plačia Sąjungos tikslų ir siekių, kaip antai išreikštų ESS 3 straipsnio 5 dalyje ir 21 straipsnyje bei specialiose nuostatose, susijusiose su Sąjungos bendra užsienio ir saugumo politika, visų pirma ESS 23 ir 24 straipsniuose, apimtimi (šiuo klausimu žr. 2017 m. kovo 28 d. Sprendimo *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 88 punktą).

271 Konkrečiai kalbant, kaip iš esmės matyti iš šio sprendimo 230 punkto, Taryba turi didelę diskreciją vertinti šioje srityje priimamų ribojamųjų priemonių dalyką ir bendrųjų kriterijų, kuriais remiantis šios priemonės gali būti priimtos, apibrėžtį ir apimtį (šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 21 d. Sprendimo *Anbouba / Taryba*, C-605/13 P, EU:C:2015:248, 41 punktą). Taigi Teisingumo Teismas, kuris pagal kartu taikomas SESV 275 straipsnio antros pastraipos ir 263 straipsnio ketvirtos pastraipos nuostatas turi jurisdikciją vertinti Sąjungos aktų, kuriais numatomos fiziniams ar juridiniams asmenims, grupėms ir nevalstybiniams subjektams skirtos ribojamosios priemonės, ir atitinkamai juose numatytų įtraukimo į sąrašus kriterijų teisėtumą, remdamasis tuo padarė išvadą, kad tik akivaizdžiai netinkamas tokio akto pobūdis, palyginti su kompetentingos institucijos siekiamu tikslu, gali turėti įtakos šio akto teisėtumui (šiuo klausimu žr. 2013 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Gbagbo ir kt. / Taryba*, C-478/11 P–C-482/11 P, EU:C:2013:258, 57 punktą ir 2019 m. sausio 31 d. Sprendimo *Islamic Republic of Iran Shipping Lines ir kt. / Taryba*, C-225/17 P, EU:C:2019:82, 103 punktą).

272 Vis dėlto, nepaisant didelės Tarybos diskrecijos apibrėžti ribojamųjų priemonių, kurias Sąjunga nustato bendros užsienio ir saugumo politikos srityje, dalyką ir teisinius kriterijus, pagal kuriuos gali būt nustatomos ribojamosios priemonės, kiekviename sprendime, kuriuo pagal ESS 29 straipsnį nustatomos tokios priemonės siekiant daryti spaudimą trečiajai šaliai, kaip yra nagrinėjamu atveju, turi būti apibrėžtas ir apribotas siekiamas spaudimo tikslas, taip pat asmenų ar subjektų, kuriems taikomi šie kriterijai, kategorijos.

273 Šiomis aplinkybėmis iš tokio sprendimo pagal jame nustatytus kriterijus turi matytis objektyvus ryšys tarp šių asmenų ar subjektų kategorijų ir atitinkamos trečiosios šalies, atsižvelgiant į taip nustatytą ir apibrėžtą tikslą. Konkrečiai kalbant, šios kategorijos turi būti apibrėžtos taip, kad asmenys ir subjektai, kuriuos jos apima, turėtų objektyvų ryšį su trečiąja šalimi, kad nustatytomis ribojamosiomis priemonėmis spaudimo, kurį Sąjunga ketina daryti, tikslą būtų galima pasiekti tokiu būdu, kuris nebūtų akivaizdžiai netinkamas. Nesant tokio ryšio, įtraukimo į asmenų, kuriems taikomos tokios priemonės, sąrašą kriterijus būtų akivaizdžiai netinkamas siekiamam

tikslui įgyvendinti, todėl turėtų būti laikomas neteisėtu (šiuo klausimu žr. 2019 m. sausio 31 d. Sprendimo *Islamic Republic of Iran Shipping Lines ir kt. / Taryba*, C-225/17 P, EU:C:2019:82, 111 punktą).

274 Kai Taryba priima reglamentą pagal SESV 215 straipsnio 2 dalį, toks reglamentas taip pat būtinai turi atspindėti tokį ryšį ir negali keisti jo aprėpties. Kadangi tokio reglamento tikslas yra įgyvendinti sprendimą, priimtą bendros užsienio ir saugumo politikos srityje remiantis ESS 29 straipsniu, padaryti poveikį tokiame sprendime numatytomis ribojamosiomis priemonėmis, jeigu jos patenka į SESV taikymo sritį, ir užtikrinti vienodą šių priemonių taikymą visose valstybėse narėse, jame turi būti tik pakartotas esminis sprendimo turinys ir pateiktos apibrėžtys bei patikslinimai, tačiau jame negali būti nustatyti nauji kriterijai ar naujos ribojamosios priemonės arba pakeista tame sprendime nustatytų kriterijų ir priemonių apimtis (žr. 2017 m. kovo 28 d. Sprendimo *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 89 ir 90 punktus).

275 Penktojo skundžiamo sprendimo 37 punkte nurodęs, kad Taryba, remdamasi SESV 215 straipsnio 2 dalimi, turi teisę nustatyti ribojamąsias priemones „bet kuriam „fiziniam ar juridiniam asmeniui“, „nevalstybiniam subjektui“ ar bet kokiai „grupei“, su vienintele sąlyga, kad tokios priemonės būtų numatytos pagal ESS V antraštinės dalies 2 skyrių priimtame sprendime“, Bendrasis Teismas iš esmės teisingai priminė, kad nustatyti tokias ribojamąsias priemones galima tik tuo atveju, jei yra priimtas ESS 29 straipsniu grindžiamas sprendimas. Šiomis aplinkybėmis minėto penktojo skundžiamo sprendimo punkto negalima aiškinti taip, kad Bendrasis Teismas jame nurodė, jog priimdama reglamentą pagal SESV 215 straipsnio 2 dalį Taryba gali nesilaikyti reikalavimo, pagal kurį tokiame sprendime numatyti ir tame reglamente pakartoti įtraukimo į sąrašą kriterijai turi būti taikomi asmenų, grupių ir nevalstybinių subjektų kategorijoms, objektyviai susijusioms su trečiąja šalimi, kuriai Sąjunga ketina pasipriešinti.

276 Be to, penktojo apelianto pateikiamą klaidingą penktojo skundžiamo sprendimo 37 punkto aiškinimą patvirtina tai, kad to sprendimo 41 punkte, kurio šis apeliantas neginčijo, Bendrasis Teismas pabrėžė, kad, kiek tai susiję su g punkto kriterijumi, tarp verslininkų, kuriems taikomas šis kriterijus, ir atitinkamos trečiosios valstybės, t. y. Rusijos Federacijos, būta bent jau netiesioginio ryšio, nes šis kriterijus taikomas, be kita ko, fizinių asmenų, vykdančių veiklą tam tikruose ekonomikos sektoriuose, kurie Rusijos vyriausybei yra didelis pajamų šaltinis, leidžiantis jai tęsti Ukrainos destabilizavimo ir agresijos politiką, kategorijai.

277 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą byloje C-111/24 P reikia atmesti.

2. Dėl trečiojo pagrindo antros dalies bylose C-711/23 P ir C-35/24 P

a) Šalių argumentai

278 Apeliacinio skundo byloje C-711/23 P trečiojo pagrindo antroje dalyje trečiasis apeliantas teigia, kad net darant prielaidą, jog „didelių pajamų šaltinis“, numatytas pagal g punkto kriterijų, turi būti ekonomikos sektoriai, o ne įtakingi verslininkai, Bendrasis Teismas trečiojo skundžiamo sprendimo 101 ir paskesniuose punktuose padarė teisės klaidą, kai atmetė trečiojo apelianto prieštaravimą, grindžiamą šio kriterijaus neteisėtumu.

279 Bendrasis Teismas pasirinko „objektyvų“ minėto kriterijaus aiškinimą, o jis leidžia Tarybai nustatyti ribojamąsias priemones įtakingiems verslininkams vien dėl to, kad jie vykdo tam tikrą veiklą ekonomikos sektoriuje, užtikrinančiame didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei, neatsižvelgiant į tų asmenų individualų elgesį ir indėlį. Toks g punkto kriterijaus aiškinimas prieštarautų bendrajam principui, pagal kurį, atsižvelgiant į Sąjungos ribojamųjų priemonių tvarkos tikslą ir apimtį, tokiomis priemonėmis turi būti siekiama pakeisti atitinkamų asmenų elgesį. Nagrinėjamu atveju įtakingi verslininkai, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, negali žinoti, kokį savo elgesio aspektą jie turi pakeisti, kad priemonės nebebūtų taikomos.

280 Toje pačioje antroje dalyje trečiasis apeliantas teigia, kad Taryba, pažeisdama teisinio saugumo principą, iš anksto aiškiai neapibrėžė ekonomikos sektoriaus, kuriame jis turėjo vykdyti veiklą.

281 Apeliacinio skundo byloje C-35/24 P trečiojo pagrindo antroje dalyje ketvirtasis apeliantas taip pat teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai ketvirtajame skundžiamame sprendime atmetė jo pateiktą g punkto kriterijaus neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą. To sprendimo 87, 89 ir 90 punktuose atlikdamas analizę Bendrasis Teismas neatsižvelgė į aplinkybę, kurią ketvirtasis apeliantas nurodė Bendrajame Teisme, t. y. kad pagal SESV 215 straipsnio 2 dalį įtraukimo į sąrašą kriterijumi, kaip antai g punkto kriterijumi, turi būti siekiama paskatinti asmenų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, elgesio pokyčius, o ne padaryti šiuos asmenis „atsitiktines aukas“. Taigi pagal šią nuostatą Taryba gali priimti tik tokias ribojamąsias priemones, kurios suprantamai ir realistiškai pakeistų atitinkamo asmens elgesį.

282 Dėl Bendrojo Teismo pateikto verslininkų, kuriems taikomas g punkto kriterijus, „įtakingumo“ sąvokos aiškinimo, pagal kurį tie verslininkai turi būti santykinai svarbūs šiame ekonomikos sektoriuje, užtikrinančiame didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei, susiklosto situacija, kai atitinkamiems asmenims ribojamosios priemonės taikomos už tai, kas jie yra, o ne už tai, ką jie daro ar turėtų daryti, todėl nebūtų atsižvelgta į šių asmenų individualų elgesį ir indėlį.

283 Ketvirtasis apeliantas taip pat pažymi, kad, nors aplinkybė, jog įtakingas verslininkas, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų, paliktų pareigas arba parduotų jam priklausančias savo kontroliuojamos įmonės akcijas, neabejotinai leistų panaikinti tam verslininkui taikomas ribojamąsias priemones, jis nesupranta, nei kodėl Rusijos Federacija nukentėtų dėl to, kad toks asmuo būtų priverstas palikti atitinkamą ekonomikos sektorių, nei kaip tai padėtų siekti Sąjungos bendros užsienio ir saugumo politikos tikslų.

284 Taryba, byloje C-35/24 P palaikoma Čekijos Respublikos, Latvijos Respublikos ir Komisijos, ginčija trečiojo ir ketvirtojo apeliantų argumentų pagrįstumą.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

285 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad, kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 126 punkte, trečiojo ir ketvirtojo apeliantų subsidiariai pateikti argumentai, kuriais grindžiama jų atitinkamų trečiųjų pagrindų antra dalis, turi būti siejami su argumentais, kuriuos jie pateikė dėl šių pagrindų pirmos dalies ir kurie apibendrinti šio sprendimo 94 ir 96 punktuose.

286 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad šioje antroje dalyje trečiasis ir ketvirtasis apeliantai iš esmės priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis padarė teisės klaidą, kai atitinkamai trečiojo skundžiamo sprendimo 104–109 punktuose ir ketvirtojo skundžiamo sprendimo 87–92 punktuose nusprendė, kad g punkto kriterijus nėra neteisėtas.

287 Konkrečiau kalbant, šie apeliantai laikosi požiūrio, jog verslininkų įtaka ekonomikos sektoriuose, kuriuose jie vykdo veiklą, negali būti prilyginta asmeniniam elgesiui ar bent jau pakankamai aiškiai apibrėžtam asmeniniam elgesiui, kad jie galėtų pakeisti savo elgesį taip, kad ribojamosios priemonės jiems nebebūtų taikomos. Toks elgesys, kurio neišvengiamai asmeninį pobūdį, kaip teigia trečiasis apeliantas, lemia Sąjungos ribojamųjų priemonių sistemos tikslas ir taikymo sritis arba, kaip teigia ketvirtasis apeliantas, SESV 215 straipsnio 2 dalis, gali būti pakankamai aiškus tik tuo atveju, jei atitinkami asmenys, nors ir neturi asmeninių ryšių su Rusijos Federacijos vyriausybe, patys užtikrina šiai vyriausybei didelių pajamų šaltinį. Kadangi Bendrasis Teismas trečiojo skundžiamo sprendimo 70 punkte ir ketvirtojo skundžiamo sprendimo 57 punkte atmetė tokį g punkto kriterijaus aiškinimą, jis turėjo patenkinti jų neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą.

288 Taip pat dėl trečiojo apelianto priekaišto, kad Taryba pažeidė teisinio saugumo principą, nes iš anksto aiškiai neapibrėžė ekonomikos sektoriaus, kuriame jis turėjo vykdyti veiklą, reikia priminti, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnio pirmą pastraipą apeliacinis skundas turi būti pateiktas dėl Bendrojo Teismo sprendimo. Taigi apeliacinio skundo argumentai, kuriais kritikuojamas ne Bendrojo Teismo sprendimas, priimtas išnagrinėjus prašymą panaikinti institucijos sprendimą, bet pats sprendimas, kurį buvo prašoma panaikinti Bendrajame Teisme, yra akivaizdžiai nepriimtini (2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Inpost Paczkomaty / Komisija*, C-431/19 P ir C-432/19 P, EU:C:2020:1051, 108 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

289 Atsižvelgiant į šias įžangines pastabas, reikia priminti, jog, kaip matyti iš šio sprendimo 271 punkto, neigiamos įtakos šio kriterijaus teisėtumui gali turėti tik akivaizdus kriterijaus, kuriuo remiantis nustatomos ribojamosios priemonės, netinkamumas, palyginti su tikslu, kurio ketina siekti kompetentinga institucija. Konkrečiai kalbant, kriterijus, kuriuo remiantis įtraukiama į asmenų, kuriems taikomos trečiajai valstybei skirtos ribojamosios priemonės, sąrašą, negali būti laikomas neteisėtu, jeigu jis taikomas asmenų ar subjektų, kurie, nors ir netiesiogiai, turi objektyvų ryšį su atitinkama trečiąja valstybe, kategorijoms.

290 Kaip per posėdį Teisingumo Teisme iš esmės nurodė Komisija ir kaip generalinė advokatė nurodė savo išvados byloje C-711/23 P 86 punkte bei išvados byloje C-35/24 P 83 punkte, kadangi dėl tokio ryšio buvimo, įtraukimo į sąrašą kriterijus nėra akivaizdžiai netinkamas atsižvelgiant į siekiamą tikslą, tai, kaip šio kriterijaus sudedamosios dalys atspindi šį ryšį, negali tapti pagrindas abejoti šio kriterijaus teisėtumu.

291 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas trečiojo skundžiamo sprendimo 107 ir 108 punktuose, siejamuose su jo 66 ir 67 punktais, taip pat ketvirtojo skundžiamo sprendimo 90 ir 91 punktuose, siejamuose su jo 54 punktu, teisingai nusprendė, kad iš g punkto kriterijaus matyti „logiškas“, taigi ir objektyvus, ryšys tarp priemonių skirtų verslininkams, svarbiems ekonomikos sektoriuose, kuriuose jie vykdo veiklą ir kurie užtikrina didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei ir tikslo padidinti spaudimą šiai trečiajai šaliai ir jos veiksmų sąnaudas. Kaip Bendrasis Teismas teisingai nurodė trečiojo skundžiamo sprendimo 108 punkte ir ketvirtojo skundžiamo sprendimo 91 punkte, g punkto kriterijumi, nurodant tokius verslininkus, siekiama apimti asmenis, kuriems nustačius nagrinėjamas ribojamąsias priemones dėl šių sektorių svarbos Rusijos ekonomikai gali padidėti Rusijos Federacijos veiksmų Ukrainoje sąnaudos.

292 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad g punkto kriterijus apima tam tikras asmenų ar subjektų, turinčių objektyvių ryšių su Rusijos Federacijos vyriausybe, kategorijas, todėl jis atrodo tinkamas pirmesniame punkte nurodytam tikslui pasiekti ir negali būti laikomas neteisėtu.

293 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, jog g punkto kriterijus nėra neteisėtas.

294 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, trečiojo pagrindo antrą dalį bylose C-711/23 P ir C-35/24 P reikia atmesti.

D. Dėl apeliacinio skundo pagrindų, grindžiamų teisės klaidomis, Bendrojo Teismo padarytomis nagrinėjant vienodo požiūrio principą

1. Šalių argumentai

295 Apeliacinio skundo byloje C-704/23 P ketvirtojo pagrindo pirmoje dalyje antrasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui antrojo skundžiamo sprendimo 135, 137 ir 138 punktuose pažeidus vienodo požiūrio principą. Pagal Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudenciją Bendrasis Teismas turėjo remtis ne tik g punkto kriterijaus tekstu, bet ir jo praktinio taikymo statistinėmis pasekmėmis. Nagrinėjamu atveju visi 43 asmenys, įtraukti į sąrašus remiantis šiuo kriterijumi, yra Rusijos piliečiai ir buvo nepalankiai įvertinti dėl jų pilietybės.

296 Be to, priešingai, nei nusprendė Bendrasis Teismas, tokio nevienodo požiūrio negali sušvelninti antrojo skundžiamo sprendimo 138 punkte paminėtas teisėtumo principas. Priešingu atveju vienodo požiūrio principas netektų prasmės, nes nebūtų įmanoma įrodyti kokios nors nelygybės taikant ribojamąsias priemones, taip iš asmenų, kuriems jis taikomas, atimant visas teisių gynimo priemones.

297 Penktuoju pagrindu, pateiktu apeliaciniams skundams bylose C-711/23 P ir C-35/24 P pagrįsti, trečiasis ir ketvirtasis apeliantai teigia, kad trečiojo skundžiamo sprendimo 143–145 punktuose ir ketvirtojo skundžiamo sprendimo 124–131 punktuose Bendrasis Teismas pažeidė vienodo požiūrio principą. Iš Teisingumo Teismo ir Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudencijos matyti, kad siekdama priimti sprendimą dėl teiginių, grindžiamų nevienodu požiūriu, tokia teisminė institucija, kaip Bendrasis Teismas, turėtų išnagrinėti ne tik nagrinėjamo įtraukimo į sąrašą kriterijaus formuluotę, bet ir tai, kaip jis taikomas praktiškai, ir šiuo tikslu išanalizuoti turimus statistinius duomenis. Taigi, priešingai, nei nusprendė Bendrasis Teismas, tai, kad g punkto kriterijus neapima į sąrašą įtrauktų asmenų pilietybės ir kad Taryba, remdamasi šiuo kriterijumi, gali įtraukti bet kokią pilietybę turinčius fizinius asmenis, neturi reikšmės. Visi 43 asmenys, 2023 m. birželio 5 d. įtraukti į sąrašą pagal g punkto kriterijų, arba bent 34 asmenys, juo remiantis nurodyti trečiojo ir ketvirtojo skundžiamų sprendimų paskelbimo dieną, yra Rusijos piliečiai. Taigi neišnagrinėjęs Tarybos atlikto g punkto kriterijaus taikymo *in concreto* pasekmių, Bendrasis Teismas neatliko išsamios šio kriterijaus teisėtumo kontrolės.

298 Trečiasis ir ketvirtasis apeliantai remiasi aplinkybėmis, analogiškomis toms, kurios apibendrintos šio sprendimo 296 punkte, teigdami, kad teisėtumo principas, kuriuo Bendrasis Teismas remiasi trečiojo skundžiamo sprendimo 145 punkte ir ketvirtojo skundžiamo sprendimo 129 punkte, nesuteikia pagrindo paneigti šių argumentų.

299 Taryba, byloje C-35/24 P palaikoma Čekijos Respublikos, Latvijos Respublikos ir Komisijos, ginčija antrojo, trečiojo ir ketvirtojo apeliantų argumentų pagrįstumą.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

300 Antrasis, trečiasis ir ketvirtasis apeliantai iš esmės priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis padarė teisės klaidą antrojo skundžiamo sprendimo 137 ir 138 punktuose, trečiojo skundžiamo sprendimo 143–145 punktuose ir ketvirtojo skundžiamo sprendimo 124–131 punktuose, kai nagrinėjo, ar nustatydama ribojamąsias priemones įtakingiems verslininkams, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų, Taryba pažeidė vienodo požiūrio principą.

301 Šiuo klausimu reikia priminti, kad vienodo požiūrio principas, taip pat įtvirtintas Chartijos 20 straipsnyje, yra bendrasis Sąjungos teisės principas, pagal kurį reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos – vienodai, nebent toks vertinimas būtų objektyviai pagrįstas (2023 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *MG / BEI*, C-173/22 P, EU:C:2023:932, 45 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

302 Taip pat reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 271 punkto, Taryba turi didelę diskreciją, kai nustato ribojamųjų priemonių dalyką, įtraukimo į sąrašus kriterijus ir asmenų, kuriems taikomi šie kriterijai, kategorijas, ir kad įtakos tokios priemonės teisėtumui gali turėti tik akivaizdžiai netinkamas ribojamųjų priemonių srityje priimtos priemonės pobūdis, palyginti su tikslu, kurio ši institucija ketina siekti, nes ši jurisprudencija taip pat taikytina vienodo požiūrio principui (šiuo klausimu žr. 2017 m. kovo 28 d. Sprendimo *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 132 punktą ir 2020 m. birželio 25 d. Sprendimo *VTB Bank / Taryba*, C-729/18 P, EU:C:2020:499, 70 punktą).

303 Nagrinėjamu atveju, kaip Bendrasis Teismas teisingai konstatavo antrojo skundžiamo sprendimo 137 punkte, trečiojo skundžiamo sprendimo 144 punkte ir ketvirtojo skundžiamo sprendimo 127 punkte, g punkto kriterijus vienodai taikomas įtakingiems verslininkams, vykdantiems veiklą ekonomikos sektoriuose, užtikrinančiuose didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei, šių verslininkų neskirstant pagal kokį nors kriterijų, kaip antai pagal pilietybę. Šiomis aplinkybėmis negalima teigti, kad, atsižvelgiant į g punkto kriterijaus formuluotę ir jo taikymo aplinkybes, Rusijos pilietybę turintys asmenys vertinami kitaip nei kitą pilietybę turintys asmenys.

304 Aišku, sąlyga, kad įtakingi verslininkai, kuriems taikomas g punkto kriterijus, turi vykdyti veiklą tokiuose ekonomikos sektoriuose, reiškia, kad daugeliu atvejų tokie verslininkai turi Rusijos pilietybę. Vis dėlto tai logiška, turint omenyje tai, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 273 ir 275 punktų ir iš esmės iš antrojo skundžiamo sprendimo 79–83 punktų, trečiojo skundžiamo sprendimo 66–70, 107 ir 108 punktų bei ketvirtojo skundžiamo sprendimo 54–57, 90 ir 91 punktų, g punkto kriterijus yra viena iš priemonių, kuriomis siekiama daryti spaudimą Rusijos Federacijos vyriausybei, kad ši nutrauktų Ukrainos destabilizavimo ir agresijos veiksmus, per asmenis ir subjektus, kurie yra objektyviai susiję su šia trečiąja šalimi, kaip antai įtakingus verslininkus.

305 Be to, iš šio sprendimo 285–294 punktų matyti, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai trečiojo skundžiamo sprendimo 106–109 punktuose ir ketvirtojo skundžiamo sprendimo 89–92 punktuose nusprendė, jog g punkto kriterijus nebuvo neteisėtas, nes nebuvo akivaizdžiai netinkamas atsižvelgiant į siekiamus tikslus. Šie argumentai *mutatis mutandis* taikomi klausimui, ar ribojamosios priemonės, priimtos remiantis g punkto kriterijumi, neprieštarauja vienodo požiūrio principui, taip pat ir byloje C-704/23 P.

306 Taigi iš trijų pirmesnių punktų matyti, kad, kaip Bendrasis Teismas teisingai konstatavo antrojo skundžiamo sprendimo 137 punkte, trečiojo skundžiamo sprendimo 144 punkte ir ketvirtojo skundžiamo sprendimo 127 punkte, tai, kad ribojamosios priemonės pagal g punkto kriterijų daugiausia taikomos įtakingiems Rusijos pilietybę turintiems verslininkams, nėra pagrindas daryti išvadą, kad nustatydama ir taikydama šį kriterijų Taryba pažeidė vienodo požiūrio principą.

307 Be to, kaip Bendrasis Teismas nurodė antrojo skundžiamo sprendimo 139 punkte ir ketvirtojo skundžiamo sprendimo 128 punkte, Tarybos turima didelė diskrecija nustatyti įtakingus verslininkus, kuriems pagal g punkto kriterijų gali būti taikomos ribojamosios priemonės, negali būti aiškinama kaip vienodo požiūrio principo pažeidimas (pagal analogiją žr. 2020 m. birželio 25 d. Sprendimo *VTB Bank / Taryba*, C-729/18 P, EU:C:2020:499, 70 punktą).

308 Galiausiai, kaip Bendrasis Teismas iš esmės teisingai nusprendė antrojo skundžiamo sprendimo 138 punkte, trečiojo skundžiamo sprendimo 145 punkte ir ketvirtojo skundžiamo sprendimo 129 punkte, atsižvelgiant į šią didelę diskreciją ir į g punkto kriterijaus teisėtumą pagal vienodo požiūrio principą, Tarybai negalima priekaištauti dėl šio principo pažeidimo dėl to, kad jos priimtos ribojamosios priemonės taikomos ne visiems fiziniams asmenims, galintiems atitikti šio kriterijaus sąlygas.

309 Atsižvelgiant į pirma išdėstytus motyvus, ketvirtojo pagrindo pirmą dalį byloje C-704/23 P ir penktąjį pagrindą bylose C-711/23 P bei C-35/24 P reikia atmesti.

E. Dėl pagrindų, grindžiamų tuo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų ir iškraipė faktines aplinkybes bei įrodymus, kiek tai susiję su klausimu, ar visi penki apeliantai atitiko g punkto kriterijaus sudedamąsias dalis

310 Šiame skirsnyje nagrinėjami penkių apeliantų nurodyti pagrindai, grindžiami teisės klaidomis ir faktinių aplinkybių bei įrodymų iškraipymu Bendrajam Teismui atliekant analizę, kuria kiekviename iš penkių skundžiamų sprendimų siekta nustatyti, ar Taryba padarė vertinimo klaidų, kai nusprendė, jog, atsižvelgiant į šias faktines aplinkybes ir įrodymus, g punkto kriterijų sudedamosios dalys šių apeliantų atveju yra įvykdytos, todėl motyvuose, kuriais grindžiamos jiems taikomos ribojamosios priemonės, kvalifikavo juos kaip „įtakingus verslininkus <…>, vykdančius veiklą ekonomikos sektoriuose, užtikrinančiuose didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei“.

311 Konkrečiau kalbant, turima omenyje antrojo pagrindo pirma dalis byloje C-696/23 P, pirmojo pagrindo pirmos dalies trečiasis prieštaravimas ir antros dalies pirmasis prieštaravimas, taip pat antrasis pagrindas byloje C-704/23 P, pirmasis pagrindas ir ketvirtojo pagrindo ketvirta–šešta dalys byloje C-711/23 P, pirmojo pagrindo pirma–trečia dalys ir ketvirtojo pagrindo pirma dalis bei antros dalies antrasis prieštaravimas byloje C-35/24 P ir galiausiai penktasis, šeštasis ir aštuntasis pagrindai byloje C-111/24 P.

312 Pirmoji šių pagrindų ir argumentų dalis iš esmės grindžiama galimomis teisės klaidomis ir iškraipymais, kuriuos Bendrasis Teismas padarė analizuodamas klausimą, ar sektorius, kuriame veikia arba veikė antrasis, trečiasis, ketvirtasis ir penktasis apeliantai, yra Rusijos Federacijos vyriausybės „didelių pajamų šaltinis“, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų. Antroji šių pagrindų ir argumentų dalis iš esmės grindžiama galimomis teisės klaidomis ir iškraipymais, kuriuos Bendrasis Teismas padarė analizuodamas klausimą, ar antrasis apeliantas yra „įtakingas“ verslininkas, kaip tai suprantama pagal šį kriterijų, ir ar pirmasis bei penktasis apeliantai vykdė „veiklą“, kaip tai suprantama pagal minėtą kriterijų.

313 Reikia pažymėti, kad, atsižvelgiant į tai, jog, kaip matyti iš šio sprendimo 162 punkto, tam tikri pirmojo apelianto argumentai, pateikti grindžiant pirmąjį pagrindą, buvo susiję ir su faktinių aplinkybių teisiniu kvalifikavimu, ir su sąvokos „įtaka“, kaip ji suprantama pagal g kriterijų, aiškinimu, visi šie argumentai, įskaitant susijusius su faktinių aplinkybių kvalifikavimu, jau buvo išnagrinėti šio sprendimo 166–186 punktuose.

1. Dėl galimų teisės klaidų ir iškraipymų, kai Bendrasis Teismas analizavo klausimą, ar ekonomikos sektoriai, kuriuose veikia arba veikė antrasis, trečiasis, ketvirtasis ir penktasis apeliantai, užtikrina didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei

314 Pirmojo pagrindo antros dalies pirmajame prieštaravime ir antrajame pagrinde byloje C-704/23 P, pirmajame pagrinde ir ketvirtojo pagrindo ketvirtoje–šeštoje dalyse byloje C-711/23 P, pirmojo pagrindo pirmoje–trečioje dalyse, ketvirtojo pagrindo pirmoje dalyje ir antros dalies antrajame prieštaravime byloje C-35/24 P, galiausiai penktajame ir šeštajame pagrinduose byloje C-111/24 P antrasis, trečiasis, ketvirtasis ir penktasis apeliantai tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų ar net iškraipė faktus bei įrodymus, analizuodamas klausimą, ar ekonomikos sektoriai, kuriuose šie apeliantai vykdo arba vykdė veiklą, užtikrina didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei.

315 Kadangi antrasis pagrindas byloje C-704/23 P ir pirmojo pagrindo pirma dalis bylose C-711/23 P ir C-35/24 P, kuriuose antrasis, trečiasis ir ketvirtasis apeliantai priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis nepaisė savo teisminės kontrolės apimties, yra susiję, jie bus nagrinėjami kartu šio poskirsnio pirmojoje dalyje. Antrojoje šio poskirsnio dalyje bus nagrinėjami kiti pirmesniame punkte nurodyti argumentai.

a) Dėl antrojo pagrindo byloje C-704/23 P ir pirmojo pagrindo pirmos dalies bylose C-711/23 P ir C-35/24 P

1) Šalių argumentai

316 Antrajame pagrinde byloje C-704/23 P antrasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis nepaisė savo teisminės kontrolės apimties, kai Tarybos antruosiuose ginčijamuose aktuose dėl palikimo sąrašuose pateiktą vertinimą ir motyvus pakeitė savo vertinimu ir motyvais. Pateikdama tuos motyvus Taryba, kai darė išvadą, kad antrasis apeliantas atitinka g punkto kriterijų sudarančius elementus, nurodė, jog iš „Yandex“ Rusijos Federacijos vyriausybė gauna daug mokestinių pajamų“, o tai reiškia, kad „didelių pajamų šaltiniu“ ji laikė „Yandex“ mokesčių įmokas, o ne pajamas iš ekonomikos sektoriaus, kuriame ši bendrovė veikia ir kurios, beje, nebuvo paminėtos minėtuose motyvuose. Antrojo skundžiamo sprendimo 96–108 punktuose Bendrasis Teismas nepatikrino, ar Taryba padarė vertinimo klaidą šiuo klausimu. Be to, priešingai, nei Bendrasis Teismas vis dėlto nurodė to sprendimo 82 ir 83 punktuose, jis nepatikrino, ar pajamų šaltinis, kurį Rusijos Federacijos vyriausybei užtikrina visas ekonomikos sektorius, kuriame veiklą vykdė antrasis apeliantas, o ne tik „Yandex“, buvo „didelis“, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų.

317 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje byloje C-711/23 P trečiasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis trečiojo skundžiamo sprendimo 69–74, 81–83 ir 98 punktuose nepaisė savo teisminės kontrolės apimties, kai pakeitė Tarybos vertinimus ir motyvus savaisiais. Nors ši institucija tiek ginčijamų aktų motyvais, tiek Bendrajam Teismui pateiktais įrodymais siekė įrodyti, kad dėl mokesčių, kuriuos mokėjo, MMK užtikrino didelių pajamų šaltinį Rusijos

Federacijos vyriausybei, nepasidomėjusi ekonomikos sektoriumi, kuriam priklausė ši bendrovė, ir nepatikrinusi, ar šis sektorius pats savaime buvo toks šaltinis, Bendrasis Teismas nepatikrino, ar minėta institucija galėjo teisėtai apsiriboti tokiais motyvais, ir, remdamasis kitais, nurodant motyvus nepateiktais, argumentais, padarė išvadą, jog atitinkamas ekonomikos sektorius, kuris, beje, net nebuvo paminėtas nurodant motyvus, užtikrino didelį pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei.

318 Apeliacinio skundo byloje C-35/24 P pirmojo pagrindo pirmoje dalyje ketvirtasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis ketvirtojo skundžiamo sprendimo 56–61 ir 69–74 punktuose nepaisė savo teisminės kontrolės apimties, kai pakeitė Tarybos vertinimus ir motyvus savaisiais. Nors Taryba tiek ginčijamų sprendimo ir reglamento motyvais, tiek Bendrajam Teismui pateiktais įrodymais siekė įrodyti, kad „Uralchem“ dėl savo ekonominės svarbos buvo didelių pajamų šaltinis Rusijos Federacijos vyriausybei, bet nesidomėjo ekonomikos sektoriumi, kuriam priklausė ši bendrovė, ir nepatikrino, ar pats šis sektorius buvo toks šaltinis, Bendrasis Teismas neišnagrinėjo, ar ši institucija galėjo apsiriboti tokiais motyvais. Be to, iš ketvirtojo skundžiamo sprendimo 74 punkto matyti, kad Bendrasis Teismas, remdamasis kitais, pateikiant tuos motyvus nenurodytais, veiksniais, padarė išvadą, jog atitinkamas ekonomikos sektorius užtikrino didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei.

319 Taryba laikosi nuomonės, kad antrasis pagrindas byloje C-704/23 P yra nepriimtinas, nes antrojo apelianto argumentai yra painūs ir juose išdėstytas naujas prieštaravimas, kuris nebuvo pateiktas Bendrajame Teisme, t. y. prieštaravimas, grindžiamas tuo, kad antrųjų ginčijamų aktų dėl palikimo sąrašuose motyvuose ši institucija nenurodė ekonomikos sektorių.

320 Taryba taip pat mano, kad dauguma teiginių, pateiktų grindžiant pirmąjį pagrindą byloje C-35/24 P, yra nepriimtini, nes jais Teisingumo Teismo prašoma priimti sprendimą dėl faktinių aplinkybių ir Bendrajam Teismui pateiktų įrodymų vertinimo.

321 Be to, Taryba, byloje C-35/24 P palaikoma Čekijos Respublikos, Latvijos Respublikos ir Komisijos, ginčija antrojo, trečiojo ir ketvirtojo apeliantų argumentų pagrįstumą.

2) Teisingumo Teismo vertinimas

i) Dėl antrojo pagrindo byloje C-704/23 P ir pirmojo pagrindo pirmos dalies byloje C-35/24 P priimtinumo

322 Pirma, dėl antrojo pagrindo, kurį antrasis apeliantas nurodė grįsdamas apeliacinį skundą byloje C-704/23 P, priimtinumo, atsižvelgiant į šio sprendimo 157 punkte primintą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, reikia konstatuoti, kad, priešingai, nei teigia Taryba, šis pagrindas nėra painus. Iš tiesų antrasis apeliantas, kaip reikalaujama, aiškiai ir tiksliai priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis nepaisė savo teisminės kontrolės apimties, kai savo vertinimu ir motyvais pakeitė Tarybos antrųjų ginčijamų aktų dėl palikimo sąrašuose motyvuose pateiktus vertinimus, kiek tai susiję su klausimu, ar ekonomikos sektorius, kuriame šis apeliantas vykdo veiklą, Rusijos Federacijos vyriausybei yra didelių pajamų šaltinis.

323 Nors argumentuodamas minėtą pagrindą tas apeliantas išties pažymi, jog pateikdama tuos motyvus Taryba nenurodė ekonomikos sektoriaus, kuriame, kaip ji manė, jis vykdė veiklą, reikia pažymėti, kad apeliantas iš šios paprastos pastabos nedaro jokių teisinių išvadų, todėl tai negali turėti jokios įtakos jo apeliacinio skundo antrojo pagrindo priimtinumui.

324 Antra, tiek, kiek Taryba ginčija pirmojo pagrindo pirmos dalies byloje C-35/24 P priimtinumą, reikia pažymėti, kad šia dalimi ketvirtasis apeliantas nesiekia ginčyti Bendrojo Teismo atlikto faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimo. Iš tikrųjų tas apeliantas Bendrajam Teismui priekaištauja dėl to, kad šis peržengė savo teisminės kontrolės ribas, nes Tarybos atliktą faktinių aplinkybių ir motyvų vertinimą pakeitė savuoju, o tai yra teisės klausimas, kurį Teisingumo Teismas gali tikrinti, kai nagrinėja apeliacinį skundą (šiuo klausimu žr. 2004 m. sausio 7 d. Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. / Komisija*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, EU:C:2004:6, 47 punktą ir 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Alrosa*, C-441/07 P, EU:C:2010:377, 67 ir 68 punktus).

325 Darytina išvada, kad antrasis pagrindas byloje C-704/23 P ir pirmojo pagrindo pirma dalis byloje C-35/24 P yra priimtini.

ii) Dėl esmės

326 Iš esmės antrasis, trečiasis ir ketvirtasis apeliantai priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis antrajame–ketvirtajame skundžiamuose sprendimuose peržengė savo teisminės kontrolės ribas, nes motyvus, kuriuos Taryba nurodė atitinkamai motyvuodama aktus, kuriuos jie prašė panaikinti, pakeitė savaisiais. Nors siekdama konstatuoti kad šie apeliantai veikė ekonomikos sektoriuje, kuris užtikrina didelių pajamų šaltinį Rusijos vyriausybei, Taryba rėmėsi bendrovių, kuriose jie vykdė veiklą, sumokamais mokesčiais ar ekonomine svarba, Bendrasis Teismas nepatikrino šios motyvų dalies pagrįstumo ir rėmėsi kitais motyvais nei Taryba.

327 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Chartijos 47 straipsnyje garantuojama veiksminga teismine kontrole taip pat reikalaujama, kad Sąjungos teismas įsitikintų, jog sprendimas, kuris individualiai susijęs su atitinkamu asmeniu ar subjektu, būtų pagrįstas pakankamai svariais faktais. Tai reiškia, kad turi būti tikrinami dėstant motyvus, kuriais pagrįstas šis sprendimas, nurodyti faktai, todėl teismas turi patikrinti ne vien tai, ar nurodyti motyvai apskritai yra tikėtini, bet ir nustatyti, ar jie arba bent vienas jų, vertinamas kaip pakankamas tam pačiam sprendimui pateisinti, yra pagrįsti. Šiuo tikslu Sąjungos teismas turi atlikti šią analizę ir prireikus prašyti kompetentingos Sąjungos institucijos pateikti konfidencialius arba nekonfidencialius duomenis ar įrodymus, reikšmingus atliekant tokią analizę. Nors ta institucija neprivalo Sąjungos teismui pateikti visos informacijos ir įrodymų, kuriais grindžiami nurodyti pagrindai, svarbu, kad pateikta informacija ar įrodymai patvirtintų motyvus, kuriais remtasi prieš atitinkamą asmenį (2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba / Fulmen ir Mahmoudian*, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 64, 65 ir 67 punktai bei juose nurodyta jurisprudencija).

328 Dėl bylų C-704/23 P, C-711/23 P ir C-35/24 P reikia konstatuoti, kad visų aktų, kuriuos prašo panaikinti atitinkamai antrasis, trečiasis ir ketvirtasis apeliantai, motyvuose nurodyta, jog šie apeliantai yra įtakingi verslininkai, vykdantys veiklą ekonomikos sektoriuose, teikiančiuose didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei. Taigi vykdydamas šių aktų teisėtumo teisminę kontrolę Bendrasis Teismas, remdamasis g punkto kriterijaus aiškinimu, kuris matyti, be kita ko, iš šio sprendimo 125 punkto, ir taikydamas pirmesniame punkte primintą Teisingumo Teismo jurisprudenciją turėjo patikrinti, kokiame (-iuose) ekonomikos sektoriuje (-iuose) kiekvienas iš šių apeliantų vykdė veiklą ir ar šis (-ie) sektorius (-iai) užtikrina didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei, šiuo tikslu nagrinėdamas Tarybos pateiktus ir jame aptartus įrodymus.

329 Būtent tai Bendrasis Teismas ir padarė antrojo skundžiamo sprendimo 96–109 punktuose, trečiojo skundžiamo sprendimo 79–98 punktuose ir ketvirtojo skundžiamo sprendimo 67–82 punktuose. Šiomis aplinkybėmis Bendrajam Teismui negalima priekaištauti dėl to, kad jis pakeitė Tarybos motyvus savaisiais ir peržengė savo teisminės kontrolės ribas.

330 Tiek, kiek antrasis, trečiasis ir ketvirtasis apeliantai priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis neapsiribojo patikrinimu, ar Taryba padarė vertinimo klaidą, kai, remdamasi duomenimis, susijusiais su bendrovių, kuriose jie vykdė veiklą, mokesčių našta arba ekonomine svarba, nurodytais aktų, kuriuos jie prašė panaikinti, motyvuose, padarė išvadą, jog atitinkami ekonomikos sektoriai užtikrino didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei, arba atsižvelgė į kitus motyvuojant šiuos aktus nenurodytus veiksnius, reikia konstatuoti, kad, pirma, šie duomenys nebūtinai susiję su g punkto kriterijaus dalimi dėl ekonomikos sektoriaus, kaip svarbaus pajamų šaltinio, pobūdžio, bet, kaip matyti iš šio sprendimo 168 ir 192 punktų, gali būti susiję su šio kriterijaus dalimi dėl atitinkamo verslininko įtakingumo.

331 Antra, bet kuriuo atveju, kaip matyti iš šio sprendimo 327 punkte primintos Teisingumo Teismo jurisprudencijos, Taryba neprivalėjo Sąjungos teismams pateikti visos informacijos ir įrodymų, kuriais grindžiami akto, kurį prašoma panaikinti, motyvai, nes atlikdamas teisminę kontrolę šis teismas turi tik įsitikinti, kad jam pateiktais duomenimis ar įrodymais pakankamai pagrindžiami dėl atitinkamo asmens nurodyti motyvai.

332 Dėl pirma nurodytų priežasčių antrąjį pagrindą byloje C-704/23 P ir pirmojo pagrindo pirmą dalį bylose C-711/23 P bei C-35/24 P reikia atmesti.

b) Dėl pirmojo pagrindo antros dalies pirmojo prieštaravimo byloje C-704/23 P, pirmojo pagrindo antros dalies ir ketvirtojo pagrindo ketvirtos–šeštos dalių byloje C-711/23 P, pirmojo pagrindo antros ir trečios dalių, ketvirtojo pagrindo pirmos dalies bei antros dalies antrojo prieštaravimo byloje C-35/24 P ir penktojo bei šeštojo pagrindų byloje C-111/24 P

1) Dėl pirmojo pagrindo antros dalies pirmojo prieštaravimo byloje C-704/23 P

i) Šalių argumentai

333 Pirmojo pagrindo antros dalies pirmajame prieštaravime byloje C-704/23 P antrasis apeliantas nurodo, kad jo atveju Bendrasis Teismas neteisingai taikė sąvoką „didelių pajamų šaltinis“. Taigi, nors antrojo skundžiamo sprendimo 82 ir 83 punktuose Bendrasis Teismas nurodė, kad, taikant g punkto kriterijų, pajamos, į kurias reikia atsižvelgti, yra iš ekonomikos sektorių, kuriuose įtakingas verslininkas vykdo veiklą, to sprendimo 98–103 punktuose Bendrasis Teismas rėmėsi duomenimis, susijusiais tik su „Yandex“, ir, remdamasis vieninteliu įrodymu, kuris buvo iškraipytas, iš jų ekstrapoliavo, kad ekonomikos sektorius, kuriame veikia „Yandex“, užtikrina didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei. Taip Bendrasis Teismas irgi perkėlė įrodinėjimo pareigą ir konstatavo faktines aplinkybes, nesant jokių reikšmingų įrodymų.

334 Taryba laikosi nuomonės, kad tokiu prieštaravimu antrasis apeliantas siekia ginčyti Bendrojo Teismo atliktą įrodymų vertinimą, o ne iškelti teisės klausimą, todėl jį reikia pripažinti nepriimtinu. Ji ginčija šio apelianto argumentų pagrįstumą.

ii) Teisingumo Teismo vertinimas

335 Dėl pirmojo pagrindo antros dalies pirmojo prieštaravimo byloje C-704/23 P priimtinumo reikia konstatuoti, kad, priešingai, nei teigia Taryba, antrasis apeliantas nesiekia ginčyti Bendrojo Teismo atlikto įrodymų vertinimo, bet priekaištauja šiam teismui visų pirma dėl to, kad šis padarė teisės klaidą, kai, nepaisydamas antrojo skundžiamo sprendimo 82 ir 83 punktuose pateikto g kriterijaus išaiškinimo, patikrino tik tai, ar „Yandex“ buvo didelių pajamų šaltinis Rusijos Federacijos vyriausybei, nors toks patikrinimas turėjo apimti visą ekonomikos sektorių, kuriam priklausė ši bendrovė, ir, antra, iškraipė vienintelį su šiuo sektoriumi susijusį įrodymą. Remiantis šio sprendimo 158 punkte nurodyta Teisingumo Teismo jurisprudencija, įrodymų iškraipymas yra teisės klausimas, priklausantis Teisingumo Teismo jurisdikcijai nagrinėjant apeliacinį skundą.

336 Dėl esmės reikia pripažinti, kad, kaip teigia antrasis apeliantas ir kaip pats Bendrasis Teismas pripažino antrojo skundžiamo sprendimo 103 punkte, tam, kad tame punkte bei 107 ir 108 punktuose galėtų nuspręsti, jog Rusijos informacinių ir ryšių technologijų sektorius yra didelių pajamų šaltinis Rusijos Federacijos vyriausybei, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų, Bendrasis Teismas minėto sprendimo 98–106 punktuose iš esmės rėmėsi duomenimis, susijusiais ne su visu ekonomikos sektoriumi, o tik su bendrove *Yandex*.

337 Atsižvelgiant į tai, reikia pabrėžti, kad su viena įmone susiję duomenys tam tikromis aplinkybėmis gali suteikti svarbios informacijos vertinant, ar pajamų šaltinis, kurį atitinkamai valstybei užtikrina ekonomikos sektorius, kuriam ji priklauso, yra didelis, ypač kai ši įmonė yra viena svarbiausių šiame sektoriuje ir kai valstybė gauna iš jos dideles pajamas.

338 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas antrojo skundžiamo sprendimo 98–102 punktuose konstatavo, kad *Yandex* buvo bendrovė, siūlanti pagrindinę interneto paieškos sistemą Rusijoje, šioje šalyje prilygusią *Google*, kad jos akcijomis prekiauta „Nasdaq“ biržoje, kad ji turėdavo daugiau kaip 100 mln. naudotojų per mėnesį, o jos apyvarta siekė 500 mlrd. Rusijos rublių (apie 6 mlrd. EUR), kad ji veikė augimo požiūriu strateginiame sektoriuje ir prisidėjo prie įvairių Rusijos ekonomikos sektorių kaip ekosistema, teikianti paslaugas dešimtims milijonų Rusijos vartotojų ir įmonių.

339 Taip Bendrasis Teismas konstatavo, kad *Yandex*, kaip pirmaujanti Rusijos informacinių ir ryšių technologijų sektoriaus įmonė ir šio sektoriaus plėtros varomoji jėga, veikė eksponentiškai augančiame ekonomikos sektoriuje, siūlė įvairias paslaugas ir produktus ir turėjo labai daug klientų bei naudotojų. Tuo remdamasis antrojo skundžiamo sprendimo 103 punkte jis padarė išvadą, kad toks sektorius „neišvengiamai“ turi būti laikomas užtikrinančiu didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei. To sprendimo 103 ir 106 punktuose jis taip pat patvirtino šią analizę skaičiais, rodančiais Rusijos informacinių ir ryšių technologijų sektoriaus svarbą pagal bendrojo vidaus produkto (BVP) dalį ir darbuotojų skaičių, taip pat tuo, kad veiklos ir apyvartos mokesčius šiame sektoriuje reikėjo vertinti kaip netiesioginį indėlį užtikrinant reikšmingas pajamas šiai vyriausybei.

340 Taigi pateikdamas tokius argumentus Bendrasis Teismas rėmėsi pakankamai konkrečių, tikslių ir vienas kitą papildančių įrodymų visetu, iš kurio matyti, kad visų pirma kliaudamasi duomenimis apie pagrindinę šiame sektoriuje veikiančią bendrovę Taryba galėjo pagrįstai manyti, jog tas pats sektorius yra didelių pajamų šaltinis Rusijos Federacijos vyriausybei.

341 Šiomis aplinkybėmis, nesant reikalo nagrinėti antrojo skundžiamo sprendimo 103 punkte nurodyto vien patvirtinamojo įrodymo tariamo iškraipymo, antrasis apeliantas negali pagrįstai teigti, kad Bendrasis Teismas rėmėsi vien šiuo įrodymu ir taip perkėlė įrodinėjimo pareigą.

342 Atsižvelgiant į pirma išdėstytus motyvus, apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros dalies pirmąjį prieštaravimą byloje C-704/23 P reikia atmesti.

2) Dėl pirmojo pagrindo antros dalies ir ketvirtojo pagrindo ketvirtos–šeštos dalių byloje C-711/23 P

i) Šalių argumentai

343 Apeliacinio skundo byloje C-711/23 P pirmojo pagrindo antroje dalyje trečiasis apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas, be kita ko, trečiojo skundžiamo sprendimo 86 ir 88 punktuose iškraipė įrodymus ir Tarybos vertinimą pakeitė savuoju, šios institucijos pateiktus įrodymus panaudodamas tam, kad konstatuotų, jog nagrinėjamas ekonomikos sektorius užtikrina didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei, nors šie įrodymai buvo susiję su bendrovės, kurioje jis vykdė veiklą, t. y. MMK, sumokėtų mokesčių suma, taip pat šios bendrovės vieta ir svarba šiame sektoriuje.

344 Grįsdamas apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo ketvirtą dalį trečiasis apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas iškraipė jam pateiktas faktines aplinkybes ir įrodymus, todėl perkėlė įrodinėjimo pareigą, paprastai tenkančią Tarybai. Nors trečiojo skundžiamo sprendimo 81 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad pajamos, į kurias reikia atsižvelgti taikant g punkto kriterijų, yra pajamos, gaunamos iš ekonomikos sektorių, kuriuose įtakingas verslininkas vykdo veiklą, to sprendimo 86–89 punktuose jis rėmėsi duomenimis, susijusiais tik su MMK, ir minėto sprendimo 90 punkte padarė išvadą, jog Rusijos metalurgijos sektorius yra didelių pajamų šaltinis Rusijos Federacijos vyriausybei. Vienintelis su tokia išvada susijęs įrodymas buvo išnagrinėtas to paties sprendimo 86 ir 93 punktuose, bet yra nereikšmingas, nes susijęs su būsimais Rusijos Federacijos lūkesčiais dėl mokestinių pajamų.

345 Bet kuriuo atveju Taryba nepateikė jokių įrodymų, kuriais remiantis būtų galima nustatyti, kad metalurgijos sektoriaus užtikrinamas Rusijos Federacijos vyriausybės pajamų šaltinis iš tikrųjų buvo didelis, palyginti su visomis šios vyriausybės biudžeto pajamomis. Taigi trečiojo skundžiamo sprendimo 90 punkte pateikta Bendrojo Teismo išvada iš esmės yra netiksli ir nepagrįsta. Be to, minėto sprendimo 92 punkte Bendrasis Teismas neteisingai išnagrinėjo trečiojo apelianto pateiktus įrodymus, todėl pateikė hipotetinį vertinimą ir padarė prieštaringą išvadą.

346 Ketvirtojo pagrindo penktoje dalyje trečiasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis trečiojo skundžiamo sprendimo 87 punkte padarė teisės klaidą, kai pažeidė taisykles, susijusias su įrodinėjimo pareiga ir teise į gynybą, nes tame punkte vartodamas žodžių junginį „nėra jokių abejonių“, jis preziumavo, kad Rusijos metalurgijos sektorius užtikrino didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei.

347 Ketvirtojo pagrindo šeštoje dalyje trečiasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis trečiojo skundžiamo sprendimo 98 punkte nusprendė, jog ribojamųjų priemonių nustatymą fiziniam asmeniui galima pateisinti atitinkamo ekonomikos sektoriaus privalomai mokamais

mokesčiai. Kadangi mokesčių mokėjimas yra teisinė prievolė, kurios fiziniai ir juridiniai asmenys negali išvengti, asmuo, kuriam taikomos ribojamosios priemonės, neturi jokios galimybės elgtis taip, kad šios priemonės nebebūtų taikomos.

348 Taryba ginčija trečiojo apelianto argumentų dėl esmės pagrįstumą ir pažymi, kad tiek, kiek šis apeliantas ginčija įrodymų pakankamumą ir taip siekia, kad jie būtų įvertinti iš naujo, šie argumentai yra nepriimtini.

ii) Teisingumo Teismo vertinimas

349 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad visi trečiojo apelianto argumentai, pateikti grindžiant pirmojo pagrindo antrą dalį ir ketvirtojo pagrindo ketvirtą–šeštą dalis, yra priimtini. Šiais argumentais trečiasis apeliantas ginčija tam tikras faktines aplinkybes ir įrodymus, kuriuos išnagrinėjo Bendrasis Teismas, ir motyvuoja tuo, kad tas teismas juos iškraipė, arba pakeitė Tarybos argumentus savaisiais, arba pažeidė įrodinėjimo pareigą reglamentuojančias taisykles. Remiantis šio sprendimo 158, 226 ir 324 punktuose nurodyta jurisprudencija, tokie prieštaravimai yra klausimai, dėl kurių galima pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui.

350 Pirmiausia, kalbant apie prieštaravimus, kuriais apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antroje dalyje ir ketvirtojo pagrindo ketvirtoje ir penktoje dalyse trečiasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis trečiojo skundžiamo sprendimo 86–89 punktuose iškraipė įrodymus arba rėmėsi prielaidomis ir taip perkėlė įrodinėjimo pareigą, pažymėtina, kad juos reikia atmesti, nes apeliantas klaidingai suprato tuos punktus.

351 Iš pradžių Bendrasis Teismas trečiojo skundžiamo sprendimo 86 punkte išnagrinėjo du įrodymus, iš kurių, kaip jis konstatavo, buvo galima „nesunkiai“ padaryti išvadą, kad metalurgijos sektorius yra didelių pajamų šaltinis Rusijos Federacijos vyriausybei. Šiuo klausimu, priešingai, nei tvirtina trečiasis apeliantas, šie du įrodymai, neatsižvelgiant į tai, jog vieną iš jų pateikė MMK, buvo susiję su visomis mokestinėmis pajamomis, kurias Rusijos metalurgijos sektorius galėjo užtikrinti šiai vyriausybei ginčijamų aktų galiojimo laikotarpiu, o ne vien su MKK mokesčių įmokomis, taigi, Bendrasis Teismas jų neiškraipė.

352 Beje, visiškai neignoruodamas aplinkybės, kad tie įrodymai rodė tik to laikotarpio prognozes, Bendrasis Teismas trečiojo skundžiamo sprendimo 93 punkte nurodė, kad jie turi didelę įrodomąją galią dėl to, kad „atskleidžia pajamų, kurias šis sektorius gali užtikrinti Rusijos valstybės biudžetui, dydį“. Pagal šio sprendimo 158 punkte primintą Teisingumo Teismo jurisprudenciją toks minėtų įrodymų įrodomosios galios vertinimas, išskyrus atvejį, kai Bendrasis Teismas juos iškraipė, nepatenka į Teisingumo Teismo nagrinėjant apeliacinį skundą vykdomos teisminės kontrolės sritį.

353 Dėl to trečiojo skundžiamo sprendimo 87 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad, nepaisant to, jog Taryba nepateikė skaitinių duomenų apie pajamas, kurias metalurgijos sektorius užtikrina Rusijos Federacijos vyriausybei, „nėra jokių abejonių“, kad šis sektorius užtikrina didelių pajamų šaltinį šiai vyriausybei, ir šis vertinimas turi būti suprantamas atsižvelgiant į to sprendimo 86 punkte Bendrojo Teismo nustatytas faktines aplinkybes, o ne kaip prielaida, kurią Bendrasis Teismas pripažino Tarybos naudai.

354 Tik vėliau Bendrasis Teismas trečiojo skundžiamo sprendimo 88 ir 89 punktuose išnagrinėjo MMK vietą ir svarbą Rusijos metalurgijos sektoriuje, kad patvirtintų tokią išvadą. Toks įrodymų, susijusių su šio sektoriaus gautomis pajamomis, nagrinėjimas, kuris yra tik patvirtinamojo

pobūdžio, nenusipelno kritikos, nes, kaip matyti iš šio sprendimo 337 punkto, su įmone susiję duomenys tam tikromis aplinkybėmis gali parodyti, kad pajamų šaltinis, kurį valstybės vyriausybė gauna iš ekonomikos sektoriaus, kuriam priklauso ši įmonė, yra didelis, ypač kai tokia įmonė, kaip MMK, remiantis minėtuose trečiojo skundžiamo sprendimo punktuose pateiktais Bendrojo Teismo teiginiais, yra viena didžiausių atitinkamo sektoriaus įmonių ir pati savaime suteikia didelį pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei.

355 Be to, dėl trečiojo apelianto prieštaravimo, kad trečiojo skundžiamo sprendimo 90 punkte pateikta Bendrojo Teismo išvada yra iš esmės netiksli ir nepagrįsta, nes Taryba nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių, kad pajamų šaltinis, kurį Rusijos Federacijos vyriausybė gauna iš metalo pramonės sektoriaus, iš tikrųjų buvo didelis, palyginti su visomis šios vyriausybės biudžeto pajamomis, pakanka pažymėti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 138 punkte ir kaip Bendrasis Teismas taip pat teisingai nusprendė trečiojo skundžiamo sprendimo 92 punkte, sąvoka „didelių pajamų šaltinis“, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų, nereiškia, kad būtina atsižvelgti į pajamų, kurias tam tikras ekonomikos sektorius užtikrina minėtai vyriausybei, dalį, palyginti su visomis jos biudžeto pajamomis.

356 Galiausiai reikia atmesti ketvirtojo pagrindo šeštą dalį, kurioje trečiasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis trečiojo skundžiamo sprendimo 98 punkte nusprendė, jog į atitinkamo ekonomikos sektoriaus privalomai sumokėtus mokesčius galima atsižvelgti siekiant nustatyti, ar pajamų šaltinis, kurį sudaro šis sektorius, yra didelis. Kaip šiuo klausimu teisingai nusprendė Bendrasis Teismas ir kaip matyti iš šio sprendimo 140 punkto, sąvoka „didelių pajamų šaltinis“ apima visas atitinkamo ekonomikos sektoriaus pajamas, o tai reiškia, kad reikia atsižvelgti, be kita ko, į šiame sektoriuje veikiančių bendrovių sumokėtus mokesčius. Tai, kad mokesčių mokėjimas yra teisinė prievolė, kurios šiuose sektoriuose veikiantys asmenys negali išvengti, neturi reikšmės tikrinant, ar pajamų šaltinis, kurį sudaro šis sektorius, yra didelis.

357 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antrą dalį bei ketvirtojo pagrindo ketvirtą–šeštą dalis byloje C-711/23 P reikia atmesti.

3) Dėl pirmojo pagrindo antros ir trečios dalių, ketvirtojo pagrindo pirmos dalies ir antros dalies antrojo prieštaravimo byloje C-35/24 P

i) Šalių argumentai

358 Pirmojo pagrindo antroje dalyje byloje C-35/24 P ketvirtasis apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas, be kita ko, ketvirtojo skundžiamo sprendimo 72 punkte iškraipė Tarybos pateiktus įrodymus ir šios institucijos vertinimą pakeitė savuoju, kai remdamasis tais įrodymais padarė išvadą, kad nagrinėjamas ekonomikos sektorius yra didelių pajamų šaltinis Rusijos Federacijos vyriausybei, nors minėti įrodymai buvo susiję su kitomis g punkto kriterijaus sudedamosiomis dalimis, kaip antai atitinkamo verslininko įtakingumu.

359 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo trečioje dalyje ketvirtasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis ketvirtojo skundžiamo sprendimo 75 punkte pažeidė įrodinėjimo pareigai taikomas taisykles, nes jame vartodamas žodžių junginį „nėra jokių abejonių“ preziumavo, kad trąšų sektorius užtikrino didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei.

360 Ketvirtojo pagrindo pirmoje dalyje ketvirtasis apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai ketvirtojo skundžiamo sprendimo 72–75 punktuose vadovavosi prielaidomis ir taip perkėlė įrodinėjimo pareigą, nes, remdamasis trąšų sektoriaus strategine svarba Rusijos Federacijai, padarė išvadą, kad šis sektorius neišvengiamai užtikrina didelių pajamų šaltinį šios Federacijos vyriausybei. Alternatyviai Bendrojo Teismo argumentus būtų galima analizuoti ir kaip g punkto kriterijaus taikymo srities išplėtimą, t. y. kad Bendrasis Teismas „ekonominius sektorius, užtikrinančius didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei“, prilygino visiems ekonomikos sektoriams, kurie yra strategiškai svarbūs Rusijos Federacijai kaip valstybei.

361 Ketvirtojo pagrindo antros dalies antrajame prieštaravime ketvirtasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis neišnagrinėjo dviejų argumentų, kuriuos jis buvo pateikęs pirmojoje instancijoje, t. y. argumento, kad trąšų sektoriaus indėlis į Rusijos Federacijos vyriausybės pajamas buvo labai mažas, ir argumento, kad Rusijos Federacijos teisės aktuose trąšų eksportui buvo numatytas 0 % pridėtinės vertės mokesčio (PVM) tarifas. Dėl šių trūkumų ketvirtasis skundžiamas sprendimas yra nepakankamai motyvuotas.

362 Dėl ketvirtojo apelianto pirmojo pagrindo Taryba mano, kad dauguma šiam pagrindui pagrįsti pateiktų teiginių yra nepriimtini, nes susiję su faktinių aplinkybių ir Bendrajam Teismui pateiktų įrodymų vertinimu.

363 Dėl ketvirtojo pagrindo antros dalies antrojo prieštaravimo Taryba laikosi nuomonės, kad klausimas, ar iš Rusijos trąšų sektoriaus gaunamos pajamos gali būti laikomos „didelėmis“, susijęs su faktiniu įrodymų vertinimu, kurio Teisingumo Teismas negali peržiūrėti.

364 Kalbant apie esmę, pažymėtina, kad Taryba, byloje C-35/24 P palaikoma Latvijos Respublikos ir Komisijos, ginčija ketvirtojo apelianto argumentų pagrįstumą.

ii) Teisingumo Teismo vertinimas

365 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad pirmojo pagrindo antra ir trečia dalys bei ketvirtojo pagrindo antros dalies antrasis prieštaravimas yra priimtini. Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antroje dalyje ketvirtasis apeliantas remiasi tuo, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus ir nepaisė teisminės kontrolės apimties, pirmojo pagrindo trečiojoje dalyje – įrodinėjimo pareigą reglamentuojančių taisyklių pažeidimu, o ketvirtojo pagrindo antros dalies antrajame prieštaravime – pareigos motyvuoti pažeidimu. Kaip matyti iš šio sprendimo 101, 158, 226 ir 324 punktuose nurodytos Teisingumo Teismo jurisprudencijos, visi šie prieštaravimai yra teisės klausimai, priskirti jo jurisdikcijai nagrinėti apeliacinį skundą.

366 Kalbant apie esmę, pažymėtina, kad, kiek tai susiję, pirma, su prieštaravimais, kuriais apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antroje ir trečioje dalyse, taip pat ketvirtojo pagrindo pirmoje dalyje ketvirtasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis ketvirtojo skundžiamo sprendimo 72–75 punktuose iškraipė įrodymus, perkėlė įrodinėjimo pareigą remdamasis prielaidomis arba nepaisė savo teisminės kontrolės apimties, juos reikia atmesti, nes jie grindžiami klaidingu šių punktų aiškinimu.

367 Pirma, aplinkybė, kad ketvirtojo skundžiamo sprendimo 72 punkte Bendrasis Teismas atsižvelgė į įrodymus, susijusius su „Uralchem“ ir „Uralkali“ ekonomine svarba, kad patikrintų, ar trąšų sektorius užtikrina dideles pajamas Rusijos Federacijos vyriausybei, negali būti analizuojama nei kaip šių įrodymų iškraipymas, nei kaip Bendrojo Teismo teisminės kontrolės apimties nepaisymas. Kaip matyti iš šio sprendimo 337 ir 354 punktų, su įmone susiję duomenys tam

tikromis aplinkybėmis gali tapti įrodymu, kad pajamų šaltinis, kurį Rusijos Federacijos vyriausybei užtikrina tam tikras ekonominis sektorius, yra didelis, ypač kai, kaip *Uralchem* ir *Uralkali* atveju, atsižvelgiant į Bendrojo Teismo išvadas, pateiktas ketvirtojo skundžiamo sprendimo 72–75 punktuose, ši įmonė yra viena didžiausių atitinkamo sektoriaus įmonių.

368 Be to, nesvarbu, kad minėti įrodymai taip pat gali būti naudojami siekiant nustatyti atitinkamo verslininko įtakingumą, nes vykdydamas teisminę kontrolę, kurios apimtis priminta šio sprendimo 327 punkte, Bendrasis Teismas privalo įsitikinti, kad jam pateiktais įrodymais patvirtinami kompetentingos Sąjungos institucijos motyvai, kuriais ji rėmėsi dėl šio asmens. Nagrinėjamu atveju, kadangi Tarybos motyvuose, kuriais ji rėmėsi dėl ketvirtojo apelianto, be kita ko, buvo nurodyta, jog jis vykdė „veiklą ekonomikos sektoriuose, užtikrinančiuose didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei“, Bendrasis Teismas, nepadaręs teisės klaidos ir atsižvelgęs į šios institucijos pateiktus įrodymus, siekė patikrinti, ar ekonomikos sektorius, kuriame šis apeliantas vykdė veiklą, buvo didelių pajamų šaltinis tai vyriausybei.

369 Antra, negalima teigti, kad, be kita ko, ketvirtojo skundžiamo sprendimo 74 punkte Bendrasis Teismas rėmėsi prielaida ir taip perkėlė įrodinėjimo pareigą arba išplėtė g punkto kriterijaus apimtį. Bendrasis Teismas, remdamasis jam pateiktais įrodymais, kurių iškraipymo nenurodo ketvirtasis apeliantas, arba, kaip matyti iš šio sprendimo 367 punkto, kurių tariamas iškraipymas neįrodytas, konstatavo, kad Rusija yra svarbi pasaulinio masto veikėja trąšų sektoriuje ir kad šis sektorius užima svarbią vietą tiek Rusijos, tiek pasaulio žemės ūkio maisto produktų sektoriuje. Šios konstatuotos faktinės aplinkybės, nesiremiant jokia prielaida, leidžia nustatyti, kad Rusijos trąšų sektorius dėl savo užimamos padėties, svorio ir svarbos tiekimui visam pasauliui ir Rusijos Federacijai, taip pat dėl šiame sektoriuje veikiančių įmonių *Uralchem* ir *Uralkali* svarbos, neišvengiamai yra didelių pajamų šaltinis Rusijos Federacijos vyriausybei.

370 Vadinasi, Bendrasis Teismas ketvirtojo skundžiamo sprendimo 75 punkte galėjo pagrįstai daryti išvadą, kad, nepaisant to, jog Taryba nepateikė skaičiais pagrįstų duomenų apie Rusijos Federacijos vyriausybei trąšų sektoriaus užtikrinamas pajamas, „nėra jokių abejonių“, kad šis sektorius buvo didelių pajamų šaltinis šiai vyriausybei.

371 Antra, dėl ketvirtojo pagrindo antros dalies antrojo prieštaravimo, kuriuo ketvirtasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui, kad šis nepriėmė sprendimo dėl kai kurių jo argumentų, reikia priminti, kad pagal šio sprendimo 101 punkte nurodytą Teisingumo Teismo jurisprudenciją Bendrajam Teismui tenkanti pareiga motyvuoti neįpareigoja jo pateikti paaiškinimo, kuriame išsamiai ir vienas po kito būtų išnagrinėti visi ginčo šalių pateikti argumentai, nes šis motyvavimas gali būti numanomas su sąlyga, kad leis suinteresuotiesiems asmenims suprasti priežastis, dėl kurių Bendrasis Teismas atmetė jų argumentus, o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai informacijos savo kontrolei vykdyti.

372 Reikia konstatuoti, pirma, kad, atsižvelgiant į ketvirtojo skundžiamo sprendimo 72–74 punktuose Bendrojo Teismo padarytas išvadas ir faktinių aplinkybių vertinimus, apibendrintus šio sprendimo 369 punkte, ketvirtasis apeliantas galėjo suprasti, jog Bendrasis Teismas netiesiogiai, bet neišvengiamai atmetė jo argumentą, kad trąšų sektoriaus įnašas į Rusijos Federacijos vyriausybės biudžetą buvo minimalus, todėl jis nusprendė, jog didelių pajamų šaltinis turi būti vertinamas atskirai, o ne atsižvelgiant į šį biudžetą.

373 Antra, ketvirtasis apeliantas iš tų pačių ketvirtojo skundžiamo sprendimo punktų taip pat galėjo daryti išvadą, kad, atsižvelgiant į Rusijos užimamą svarbią vietą pasauliniame trąšų sektoriuje ir į šio sektoriaus svarbą Rusijos ir pasaulio žemės ūkio maisto produktų rinkoje, to, kad šios šalies

teisės aktuose trąšų eksportui numatytas 0 % PVM tarifas, nepakanka, kad būtų paneigta tai, jog trąšų sektorius užtikrina dideles pajamas Rusijos Federacijos vyriausybei, juo labiau kad PVM nėra vienintelis pajamų iš šio sektoriaus šaltinis.

374 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antrą ir trečią dalis, antrojo pagrindo pirmą dalį, taip pat antros dalies antrąjį prieštaravimą byloje C-35/24 P reikia atmesti.

4) Dėl penktojo ir šeštojo pagrindų byloje C-111/24 P

i) Šalių argumentai

375 Apeliacinio skundo byloje C-111/24 P penktajame pagrinde penktasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis iškraipė penktojo skundžiamo sprendimo 74 punkte nurodytą įrodymą Nr. 2. Tame punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad didžiausių Rusijos mokesčių mokėtojų klasifikacija, kurią atspindi šis įrodymas, buvo nustatyta vienu Rusijos federalinės mokesčių tarnybos nutarimu, nors penktasis apeliantas Bendrajam Teismui pateiktame dublike buvo išdėstęs to nutarimo tekstą ir nurodęs, kad jame tik nustatyti tam tikri kriterijai, bet neįvardyta nė viena įmonė ir niekas neklasifikuojama. Atsižvelgiant į tai, kad tik įrodymas Nr. 2 Bendrajam Teismui tapo pagrindas šio sprendimo 106 punkte padaryti išvadą, jog Taryba galėjo pagrįstai manyti, kad bankų sektorius yra didelių pajamų šaltinis Rusijos Federacijos vyriausybei, dėl tokio iškraipymo tas punktas yra nepakankamai motyvuotas.

376 Apeliacinio skundo šeštajame pagrinde penktasis apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas nepakankamai, prieštaringai ir be jokių įrodymų motyvavo penktojo skundžiamo sprendimo 106 punktą, kai remdamasis *Alfa Bank* sumokėtų mokesčių suma padarė klaidingą išvadą, jog visas bankų sektorius užtikrino didelių pajamų šaltinį Rusijos Federacijos vyriausybei. Tai, kad bendrovė yra viena didžiausių ekonomikos sektoriaus, kuriam ji priklauso, įmonių, nesuteikia pagrindo nustatyti, kad šis sektorius yra didelių pajamų šaltinis atitinkamos šalies vyriausybei. Taip būtų net ir tuo atveju, jei, kaip Bendrasis Teismas netiesiogiai pripažino penktojo skundžiamo sprendimo 106 punkte, atitinkama bendrovė būtų viena didžiausių šalies mokesčių mokėtojų, nes Bendrasis Teismas negali vadovautis dedukcija arba prielaidomis.

377 Taryba ginčija penktojo apelianto argumentų pagrįstumą.

ii) Teisingumo Teismo vertinimas

378 Kalbant apie penktąjį pagrindą, svarbu priminti, kad, jeigu apeliantas tvirtina, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, pagal SESV 256 straipsnį, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmą pastraipą ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punktą jis turi aiškiai nurodyti, kokius įrodymus iškraipė, taip pat įrodyti nagrinėjimo klaidas, dėl kurių Bendrasis Teismas, atlikdamas vertinimą, šitaip iškraipė įrodymus. Be to, remiantis suformuota jurisprudencija, iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš bylos medžiagos, nesant reikalo iš naujo įvertinti faktinių aplinkybių ir įrodymų (2025 m. kovo 13 d. Sprendimo *Shuvalov / Taryba*, C-271/24 P, EU:C:2025:180, 34 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

379 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad penktojo skundžiamo sprendimo 74 punkte Bendrojo Teismo nagrinėtas įrodymas Nr. 2 yra 2020 m. interneto svetainėje paskelbtas straipsnis, susijęs su didžiausiais Rusijos mokesčių mokėtojais, ir jame kaip nuoroda minimas Rusijos federalinės

mokesčių tarnybos nutarimas. Nors, kaip tvirtina penktasis apeliantas, šiuo nutarimu, kurio tekstą apeliantas pateikė Bendrajam Teismui, išties siekiama ne nustatyti didžiausių Rusijos mokesčių mokėtojų klasifikaciją, o tik pateikti kriterijų sąrašą, iš to nutarimo taip pat matyti, kad, kaip Taryba nurodo atsiliepime į ieškinį, bendrovė įtraukiama į didžiausių Rusijos mokesčių mokėtojų sąrašą remiantis šios federalinės tarnybos priimtu sprendimu.

380 Penktojo skundžiamo sprendimo 74 punkte nurodžius, kad atitinkamame straipsnyje „daroma nuoroda į Rusijos federalinės mokesčių tarnybos nutarimą, kuriuo nustatoma didžiausių mokesčių mokėtojų klasifikacija pagal kriterijus, nurodytus straipsnyje, kuriuo apibendrinamas minėtas nutarimas“, negalima atmesti galimybės, jog Bendrasis Teismas konstatavo, kad tokia klasifikacija buvo nustatyta ne pačiame aptariamame nutarime, o Rusijos federalinės mokesčių tarnybos pagal tame nutarime nurodytus kriterijus. Minėtoje penktojo skundžiamo sprendimo 74 punkto ištraukoje prancūzų kalba, kuri buvo proceso kalba byloje T-333/22, vartojamas santykinis įvardis „qui“ gali būti susijęs tiek su žodžiu „nutarimas“, tiek su žodžių junginiu „Rusijos federalinė mokesčių tarnyba“. Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad penktojo apelianto nurodytas iškraipymas nėra akivaizdžiai matyti iš Bendrojo Teismo išvadų ir bylos medžiagos.

381 Dėl penktojo skundžiamo sprendimo 106 punkto, nurodyto penktojo apelianto penktajame ir šeštajame pagrinduose, reikia pažymėti, kad jame Bendrasis Teismas nagrinėjo, ar pajamų šaltinis, kurį Rusijos Federacijai užtikrino bankų sektorius, kuriame vykdo veiklą minėtas apeliantas, yra didelis, atsižvelgiant į bendrovės, kurios akcininkas jis yra, svarbą. Tokį aiškinimą patvirtina tai, kad penktajame skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas nenagrinėjo jokių įrodymų, susijusių su šio ekonomikos sektoriaus užtikrintomis pajamomis. Šiomis aplinkybėmis minėtą punktą reikia suprasti taip, kad Bendrasis Teismas jame netiesiogiai, bet neišvengiamai, nusprendė, jog vien *Alfa Bank* svarbos, kurią patvirtina tiek šio sprendimo 97 punkte, tiek tame pačiame 106 punkte konstatuota aplinkybė, kad tai yra didžiausias privatus bankas ir viena didžiausių Rusijos mokesčių mokėtojų, pakako, kad būtų galima pripažinti, jog Rusijos bankų sektorius yra didelių pajamų šaltinis Rusijos Federacijos vyriausybei.

382 Pagal analogiją su tuo, kas nurodyta šio sprendimo 337, 354 ir 367 punktuose, tam tikromis aplinkybėmis galima manyti, kad tam tikras valstybės ekonomikos sektorius yra didelių pajamų šaltinis jos vyriausybei, nes yra pakankamai konkrečių, tikslių ir nuoseklių įrodymų, kad viena iš svarbiausių šio sektoriaus bendrovių jau pati savaime yra didelių pajamų šaltinis šiai vyriausybei.

383 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, penktąjį ir šeštąjį pagrindus byloje C-111/24 P reikia atmesti.

2. Dėl Bendrojo Teismo galimai padarytų teisės klaidų ir iškraipymų, susijusių su antrojo apelianto „įtaka“ ir pirmojo bei penktojo apeliantų „veiklos“ vykdymu, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų

384 Antrojo pagrindo pirmoje dalyje byloje C-696/23 P, pirmojo pagrindo pirmos dalies trečiajame prieštaravime byloje C-704/23 P ir aštuntajame pagrinde byloje C-111/24 P pirmasis, antrasis ir penktasis apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų ar net iškraipė faktus, kai apibūdino antrojo apelianto „įtaką“ ir pirmojo bei penktojo apeliantų „veiklos“ vykdymą, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų.

a) Dėl antrojo pagrindo pirmos dalies byloje C-696/23 P

1) Šalių argumentai

385 Antrojo pagrindo pirmoje dalyje byloje C-696/23 P pirmasis apeliantas teigia, kad pirmojo skundžiamo sprendimo 52 punkte Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog Taryba galėjo pagrįstai manyti, kad tą dieną, kai buvo įtrauktas į prie ginčijamų sprendimo ir reglamento pridėtus sąrašus, jis vykdė „veiklą“ tam tikruose Rusijos ekonomikos sektoriuose, nors, atsižvelgiant į tai, kad jo akcijos buvo perleistos likus kelioms dienoms iki tos datos, tą dieną jis ėjo tik formalias pareigas TMK ir *Sinara* grupės stebėtojų tarybose, o Bendrojo Teismo argumentai šiuo klausimu susiję tik su šių bendrovių, bet ne su jo asmenine veikla.

386 Taryba prašo Teisingumo Teismo atmesti šią antrojo pagrindo dalį, kaip nepriimtiną, nes pirmasis apeliantas iš tikrųjų siekė, kad faktinės aplinkybės būtų įvertintos iš naujo, neįrodęs jokio iškraipymo. Dėl esmės pažymėtina, kad Taryba ginčija šio apelianto argumentų pagrįstumą.

2) Teisingumo Teismo vertinimas

387 Dėl priimtinumo klausimo, atsižvelgiant į šio sprendimo 161 punkte nurodytą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, reikia pažymėti, kad, priešingai, nei tvirtina pirmasis apeliantas, penktojo skundžiamo sprendimo 52 punkte Bendrasis Teismas teisiškai nekvalifikavo faktinių aplinkybių. Iš tiesų tik šio sprendimo 56 punkte, atsižvelgdamas į minėto sprendimo 52–55 punktuose padarytas išvadas ir faktinių aplinkybių vertinimą, Bendrasis Teismas nusprendė, kad šis apeliantas gali būti laikomas „įtakingu verslininku“, vykdančiu „veiklą“ tam tikrame Rusijos ekonomikos sektoriuje, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų. Šiomis aplinkybėmis minėtas apeliantas, remdamasis to paties sprendimo 52 punktu, siekia ginčyti Bendrojo Teismo šiuo klausimu padarytas išvadas dėl faktinių aplinkybių, kurių tikrinti nepriklauso Teisingumo Teismo jurisdikcijai nagrinėjant apeliacinį skundą, nes tas pats apeliantas niekaip neįrodė, jog Bendrasis Teismas minėtame punkte iškraipė įrodymus.

388 Beje, kiek tai susiję su klausimu, ar pirmasis apeliantas ginčijamų sprendimo ir reglamento priėmimo dieną dar vykdė tokią veiklą, reikia konstatuoti, kad šį klausimą Bendrasis Teismas išsprendė pirmojo skundžiamo sprendimo 62 punkte, kurio apeliantas nekritikavo, ir kad bet kuriuo atveju tai yra fakto klausimas, kurio tikrinti, kaip matyti iš pirmesnio punkto, nepriklauso Teisingumo Teismo jurisdikcijai.

389 Darytina išvada, kad antrojo pagrindo, nurodyto grindžiant apeliacinį skundą byloje C-696/23 P, pirmą dalį reikia atmesti kaip nepriimtiną.

b) Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies trečiojo prieštaravimo byloje C-704/23 P

1) Šalių argumentai

390 Pirmojo pagrindo pirmos dalies trečiajame prieštaravime byloje C-704/23 P antrasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis antrojo skundžiamo sprendimo 126 punkte pakankamai nemotyvavo, kodėl, kiek tai susiję su ginčijamais aktais dėl palikimo sąrašuose,

konsultanto pareigos, kurias šis apeliantas tuo metu ėjo bendrovėje *Yandex*, ir toliau lėmė tai, kad jis jai darė didelę „įtaką“, kaip tai suprantama pagal g punkto kriterijų, todėl Bendrojo Teismo išvados šiuo klausimu yra faktiškai netikslios.

391 Taryba prašo Teisingumo Teismo atmesti šį prieštaravimą kaip nepriimtiną, nes antrasis apeliantas iš tikrųjų siekia, kad būtų iš naujo įvertintos faktinės aplinkybės, neįrodęs jokio iškraipymo. Kiek tai susiję su esme, Taryba ginčija šio apelianto argumentų pagrįstumą.

2) Teisingumo Teismo vertinimas

392 Dėl priimtinumo klausimo pažymėtina, kad tiek, kiek byloje C-704/23 P antrojo apelianto pirmojo pagrindo pirmos dalies trečiuoju prieštaravimu Bendrajam Teismui priekaištaujama dėl to, kad šis nepakankamai motyvavo antrojo skundžiamo sprendimo 126 punktą, reikia priminti, kad klausimas, ar Bendrojo Teismo sprendimo motyvai yra prieštaringi arba nepakankami, yra teisės klausimas, kuris gali būti keliamas paduodant apeliacinį skundą (2016 m. gegužės 26 d. Sprendimo *Rose Vision / Komisija*, C-224/15 P, EU:C:2016:358, 26 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

393 Dėl esmės, kalbant apie šį tariamą nepakankamą motyvavimą, reikia pažymėti, kad antrojo skundžiamo sprendimo 126 punkte Bendrasis Teismas daro nuorodą į jo 119–124 punktuose išdėstytus motyvus. To sprendimo 122 ir 124 punktai tiek, kiek juose iš esmės paaiškinta, kad antrasis apeliantas, nors ir atsistatydinęs iš *Yandex* vykdomojo direktoriaus bei generalinio direktoriaus pavaduotojo pareigų ir nuo tol ėjęs tik konsultanto pareigas šioje bendrovėje, dėl organizacijos vis dar turėjo didelius įgaliojimus dėl *Yandex* ir toliau priklausė šios bendrovės kolektyvinio valdymo komandai, patvirtina minėto sprendimo 126 punkte Bendrojo Teismo padarytą išvadą, jog šis apeliantas išlaikė glaudžius ryšius ir galimybę daryti įtaką šioje bendrovėje. Dėl to negalima teigti, kad tas punktas nepakankamai motyvuotas.

394 Šiomis aplinkybėmis reikia atmesti antrojo apelianto argumentą, kad antrojo skundžiamo sprendimo 126 punkte faktinės aplinkybės iš esmės nurodytos netiksliai dėl tame punkte pateikto nepakankamo motyvavimo. Bet kuriuo atveju šis apeliantas, priešingai, nei reikalaujama pagal šio sprendimo 158 punkte primintą jurisprudenciją, atsižvelgdamas į Bendrajam Teismui pateiktą bylos medžiagą nepaaiškina, koks yra šis netikslumas.

395 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmos dalies trečiąjį prieštaravimą byloje C-704/23 P reikia atmesti.

c) Byla C-111/24 P

1) Šalių argumentai

396 Aštuntajame pagrinde, pateiktame apeliaciniam skundui pagrįsti byloje C-111/24 P, penktasis apeliantas teigia, kad, nors Bendrasis Teismas jau pripažino, jog asmuo negali būti remiantis g punkto kriterijumi nubaustas už ekonominę veiklą, kurią nutraukė likus keliems mėnesiams iki jam taikomų ribojamųjų priemonių nustatymo, penktojo skundžiamo sprendimo 129 ir 130 punktuose tas teismas atsisakė pripažinti, kad perleisdamas savo turimas *Alfa Bank* akcijas apeliantas nutraukė savo veiklą prieš priimant pirmuosius ginčijamus aktus dėl palikimo sąrašuose. Bendrasis Teismas šį atsisakymą motyvavo tuo, kad straipsnis spaudoje, kurį minėtas

apeliantas pateikė įrodyti perleidimo tikrumą, nebuvo pakankamai tikslus, nes jame nebuvo nurodyta nei minėto perleidimo data, nei perėmėjo tapatybė, be to, prie jo nebuvo pridėta oficialaus dokumento.

397 Penktasis apeliantas laikosi nuomonės, kad taip Bendrasis Teismas pažeidė teisingo bylos nagrinėjimo principą, nes nustatė jam pernelyg didelius ir nepagrįstus įrodinėjimo reikalavimus. Naujų akcininkų sudėtis yra išorinis klausimas, oficialaus dokumento pateikimas – nereikalingas ir perteklinis, o perleidimo data buvo aiškiai ankstesnė už pirmųjų ginčijamų aktų dėl palikimo sąrašuose priėmimo datą. Be to, procesinio lygiateisiškumo principas taip pat pažeistas, nes kitose bylose Bendrasis Teismas leido Tarybai pateikti spaudos straipsnius iš to paties šaltinio, kurį pirmojoje instancijoje nurodė penktasis apeliantas, taip pat siekiant įrodyti, kad asmuo, kuriam skirtos sankcijos, nebėra konkrečios įmonės akcininkas.

398 Penktasis apeliantas taip pat teigia, kad Bendrasis Teismas nepaisė savo teisminės kontrolės apimties, nes Taryba tik ginčijo šio apelianto pateikto straipsnio ir jį paskelbusios naujienų agentūros patikimumą, ir ši kontrolė neapėmė klausimo dėl būtinybės pateikti papildomos informacijos šia tema. Galiausiai Bendrasis Teismas pažeidė rungimosi principą, nes penktojo apelianto akcijų perleidimo klausimas nebuvo aptartas pagal šį principą.

399 Taryba laikosi nuomonės, kad aštuntasis pagrindas byloje C-111/24 P turi būti pripažintas nepriimtinu, nes šiuo pagrindu penktasis apeliantas iš tikrųjų siekia, kad Teisingumo Teismas iš naujo išnagrinėtų įrodymą. Kiek tai susiję su esme, Taryba ginčija penktojo apelianto argumentų pagrįstumą.

2) Teisingumo Teismo vertinimas

i) Dėl priimtinumo

400 Pirmiausia reikia priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 226 ir 324 punktuose, pirma, Teisingumo Teismo atliekama Bendrojo Teismo konstatuotų faktinių aplinkybių kontrolė apima, be kita ko, klausimą, ar laikytasi įrodinėjimo pareigą ir įrodymų rinkimą reglamentuojančių taisyklių, ir, antra, tai, kad Bendrasis Teismas nepaisė savo teisminio įgaliojimų apimties, yra teisės klausimas, priklausantis Teisingumo Teismo jurisdikcijai nagrinėjant apeliacinį skundą.

401 Be to, galimas teisės į teisingą bylos nagrinėjimą ir iš jos kylančių teisių, procesinio lygiateisiškumo bei rungimosi principo, kurių Bendrasis Teismas privalo laikytis per jame vykstančius procesus, pažeidimas yra teisės klausimas, priklausantis Teisingumo Teismo jurisdikcijai nagrinėjant apeliacinį skundą (šiuo klausimu žr. 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV*, C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 56–77 punktus bei 2022 m. liepos 12 d. Sprendimo *Nord Stream 2 / Parlamentas ir Taryba*, C-348/20 P, EU:C:2022:548, 127 ir 128 punktus).

402 Galiausiai, jei šie įrodymai buvo gauti teisėtai, buvo laikomasi bendrųjų teisės principų ir įrodinėjimo pareigai bei įrodymų rinkimui taikomų procesinių taisyklių, tik Bendrasis Teismas gali įvertinti jam pateiktų įrodymų įrodomąją galią, taigi, išskyrus atvejus, kai jie buvo iškraipyti, toks vertinimas nėra teisės klausimas, kuriam taikoma Teisingumo Teismo kontrolė (šiuo klausimu žr. 2018 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *Bank Tejarat / Taryba*, C-248/17 P, EU:C:2018:967, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

403 Šioje byloje penktasis apeliantas iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė įrodinėjimo pareigai ir įrodymų rinkimui taikomas taisykles, savo teisminių įgaliojimų apimtį, teisę į teisingą bylos nagrinėjimą ir šalių procesinio lygiateisiškumo bei rungimosi principus. Remiantis šio sprendimo 400 ir 401 punktuose priminta Teisingumo Teismo jurisprudencija, tokiais pažeidimais grindžiami pagrindai iš esmės yra priimtini apeliaciniam skundui pagrįsti.

404 Vis dėlto, kiek penktasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis penktojo skundžiamo sprendimo 130 punkte nusprendė, jog tame punkte nagrinėtas įrodymas neturi pakankamos įrodomosios galios, reikia konstatuoti, kad pagal šio sprendimo 402 punkte nurodytą Teisingumo Teismo jurisprudenciją šis argumentas yra nepriimtinas.

405 Darytina išvada, kad aštuntasis pagrindas byloje C-111/24 P priimtinas tik tiek, kiek nurodyta šio sprendimo 403 punkte.

ii) Dėl esmės

406 Aštuntajame pagrinde penktasis apeliantas iš esmės teigia, kad penktojo skundžiamo sprendimo 130 punkte Bendrasis Teismas, nagrinėdamas apelianto pirmojoje instancijoje pateiktą įrodymą, pažeidė jo teisę į teisingą bylos nagrinėjimą, procesinio lygiateisiškumo principą ir rungimosi principą, taip pat viršijo savo teisminės kontrolės apimtį.

407 Šiuo klausimu reikia priminti, kad teisė į teisingą bylos nagrinėjimą yra pagrindinis Sąjungos teisės principas, šiuo metu įtvirtintas Chartijos 47 straipsnyje. Siekdami įvykdyti šios teisės reikalavimus Sąjungos teismai privalo užtikrinti, kad juose būtų laikomasi rungimosi principo, pagal kurį kiekvienai proceso šaliai suteikiama teisė susipažinti su kitos šalies teismui pateiktais dokumentais ir pastabomis ir juos aptarti. Siekiant įvykdyti reikalavimus, susijusius su teise į teisingą bylos nagrinėjimą, svarbu, kad šalys žinotų tiek faktines, tiek teisines bylos aplinkybes, nuo kurių priklauso bylos baigtis, ir galėtų rungimosi principo pagrindu dėl jų pareikšti savo poziciją. Be to, šalių procesinio lygiateisiškumo principas, kylantis iš pačios teisingo bylos nagrinėjimo sąvokos, reiškia pareigą kiekvienai šaliai suteikti pagrįstą galimybę pateikti savo poziciją, įskaitant įrodymus, tokiomis sąlygomis, dėl kurių neatsidurtų aiškiai nepalankesnėje padėtyje nei priešinga šalis (šiuo klausimu žr. 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV*, C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 56–59 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją bei 2022 m. liepos 12 d. Sprendimo *Nord Stream 2 / Parlamentas ir Taryba*, C-348/20 P, EU:C:2022:548, 128 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

408 Nagrinėjamu atveju iš Bendrajame Teisme nagrinėtos bylos medžiagos nematyti, kad, atsižvelgiant į teisės į teisingą bylos nagrinėjimą reikalavimus, iš penktojo apelianto buvo atimta galimybė aptarti ir pagrįsti įrodymą, kurį Bendrasis Teismas nagrinėjo penktojo skundžiamo sprendimo 130 punkte, ir kad dėl to jis atsidūrė aiškiai nepalankesnėje padėtyje, palyginti su Taryba. Taryba Bendrajam Teismui pateiktame atsiliepime į ieškinį nurodė, kad šis įrodymas yra netikslus ir būtina jį papildyti oficialiu dokumentu, kurį penktasis apeliantas pagrįstai galėjo pateikti dublike Bendrajame Teisme, ir jis apeliaciniame skunde to neginčija. Be to, Bendrasis Teismas surengė posėdį, per kurį apeliantas galėjo išdėstyti savo argumentus dėl nagrinėjamo įrodymo.

409 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, aštuntąjį pagrindą byloje C-111/24 P reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtiną ir iš dalies nepagrįstą.

F. Dėl byloje C-696/23 P nurodyto pirmojo pagrindo antros dalies ir penktojo pagrindo, byloje C-704/23 P pateikto trečiojo reikalavimo, byloje C-35/24 P nurodyto pirmojo pagrindo penktos dalies ir byloje C-111/24 P nurodyto pirmojo pagrindo

1. Dėl pirmojo pagrindo antros dalies ir penktojo pagrindo byloje C-696/23 P

a) Dėl pirmojo pagrindo antros dalies

1) Šalių argumentai

410 Antrojo pagrindo antroje dalyje, kurią reikia nagrinėti šiame skirsnyje remiantis šio sprendimo 91 punkte išdėstytais argumentais, pirmasis apeliantas teigia, kad pirmojo skundžiamo sprendimo 66 ir 89 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, jog pajamos, kurioms taikomas g punkto kriterijus, turėjo būti gautos iš ekonomikos sektorių. Pirmojo apelianto nuomone, šios pajamos gali būti susijusios tik su tuose sektoriuose veikiančiomis įmonėmis arba įtakingais verslininkais. Šiuo klausimu pirmasis apeliantas primena, kad pagal Sąjungos pirminę teisę ir Teisingumo Teismo jurisprudenciją ribojamosios priemonės asmeniui gali būti skiriamos tik nustačius pakankamą ryšį tarp šio asmens ir režimo ar situacijos, su kuriais kovojama. Pagal g punkto kriterijų toks ryšys gali būti nustatytas tik tuo atveju, jei asmuo, kuriam taikomos ribojamosios priemonės, pats, nors ir netiesiogiai, per savo kontroliuojamas įmones, prisideda prie Rusijos Federacijos biudžeto.

411 Taryba ginčija pirmojo apelianto argumentų pagrįstumą.

2) Teisingumo Teismo vertinimas

412 Kaip iš esmės matyti iš šio sprendimo 181, 276 ir 291 punktuose išdėstytų argumentų, asmenų, kuriems taikomas g punkto kriterijus, kategorija, t. y. „įtakingi verslininkai“, turi objektyvų ryšį su Rusijos Federacija, atsižvelgiant į tikslą – kaip Bendrasis Teismas nurodė pirmojo skundžiamo sprendimo 90 punkte ir kaip priminta šio sprendimo 121 punkte – daryti papildomą spaudimą Rusijos Federacijai ir padidinti jos veiksmų, kuriais siekiama pakenkti Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei, sąnaudas.

413 Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, jog g punkto kriterijus, kaip matyti iš pirmojo skundžiamo sprendimo 66 punkto ir šio sprendimo 125 punkto, turi būti aiškinamas taip, kad didelių pajamų šaltinis, teikiamas Rusijos Federacijos vyriausybei, turi būti gaunamas ne iš įtakingų verslininkų, o iš ekonomikos sektorių, kuriuose jie vykdo veiklą.

414 Dėl to pirmojo pagrindo antrą dalį byloje C-696/23 P reikia atmesti.

b) Dėl penktojo pagrindo

415 Penktajame pagrinde pirmasis apeliantas nurodo, kad pakartoja visus argumentus, kuriuos pateikė pirmojoje instancijoje dėl antrojo kriterijaus, kuriuo pagrįstos jam nustatytos ribojamosios priemonės, t. y. dėl kriterijaus, numatyto, be kita ko, Sprendimo 2014/145 2 straipsnio 1 dalies f punkte, jei Teisingumo Teismas patenkintų apeliacinį skundą, panaikintų pirmąjį skundžiamą sprendimą ir nuspręstų pats priimti sprendimą dėl ieškinio dėl panaikinimo.

416 Tarybos nuomone, šį pagrindą reikia atmesti.

417 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pirmojo apelianto apeliacinio skundo penktasis pagrindas teikiamas tuo atveju, jei Teisingumo Teismas patenkintų apeliacinį skundą ir panaikintų pirmąjį skundžiamą sprendimą, remdamasis vienu ar keliais iš keturių kitų šio apelianto nurodytų pagrindų. Atsižvelgiant į tai, kad nė vienam iš tų kitų keturių pagrindų negalima pritarti, sprendimo dėl penktojo pagrindo priimti nereikia.

2. Dėl trečiojo reikalavimo byloje C-704/23 P

418 Trečiuoju reikalavimu antrasis apeliantas prašo Teisingumo Teismo pagal SESV 268 straipsnį priteisti neturtinės žalos, kurią jis patyrė dėl ginčijamų aktų priėmimo, atlyginimą.

419 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 169 straipsnio 1 dalį ir 170 straipsnio 1 dalį apeliaciniu skundu turi būti reikalaujama visiškai arba iš dalies panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą, koks jis yra rezoliucinėje dalyje, o jei apeliacinis skundas būtų pripažintas pagrįstu, patenkinti pirmojoje instancijoje pareikštus reikalavimus, ir nereikšti jokių naujų reikalavimų.

420 Atsižvelgiant į tai, kad trečiuoju reikalavimu nesiekiama visiškai arba iš dalies panaikinti Bendrojo Teismo sprendimo, išdėstyto pirmojo skundžiamo sprendimo rezoliucinėje dalyje, šis reikalavimas turi būti suprantamas kaip susijęs su prielaida, kad apeliacinis skundas bus pripažintas pagrįstu. Be to, kad negalima pritarti nė vienam pirmojo apelianto pagrindui, nurodytam apeliaciniam skundui pagrįsti, reikia pažymėti, jog šis reikalavimas bet kuriuo atveju nepriimtinas, nes apeliantas pirmojoje instancijoje nepateikė reikalavimo atlyginti neturtinę žalą, kurią jis galimai patyrė dėl ginčijamų aktų priėmimo.

3. Dėl pirmojo pagrindo penktos dalies byloje C-35/24 P

421 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo penktoje dalyje ketvirtasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis, vartodamas tiesioginę nuosaką ketvirtojo skundžiamo sprendimo 33, 59, 61 ir 76 punktuose, iškraipė faktines aplinkybes, kai nusprendė, kad jis vis dar yra *Urlachem* savininkas ir generalinis direktorius, nors to sprendimo paskelbimo dieną jis jau nėjo šios bendrovės generalinio direktoriaus pareigų.

422 Taryba ginčija ketvirtojo apelianto argumentų pagrįstumą.

423 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad ketvirtasis apeliantas nepaaiškina, kokią įtaką toks iškraipymas, darant prielaidą, kad jis įrodytas, turėjo ketvirtojo skundžiamo sprendimo rezoliucinei daliai.

424 Dėl to pirmojo pagrindo penktą dalį byloje C-35/24 P reikia atmesti.

4. Dėl pirmojo pagrindo byloje C-111/24 P

a) Šalių argumentai

425 Grįsdamas pirmąjį pagrindą, penktasis apeliantas primena, kad jam taikomos ribojamosios priemonės grindžiamos g punkto ir d punkto kriterijais. Jis taip pat pabrėžia, kad jo ieškinys Bendrajame Teisme buvo susijęs su kiekvienu iš šių dviejų kriterijų.

426 Šiomis aplinkybėmis penktasis apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis penktojo skundžiamo sprendimo 134 ir 135 punktuose atsisakė nagrinėti jo argumentus, susijusius su d punkto kriterijumi, nes nusprendė, kad ribojamosios priemonės, priimtos remiantis g punkto kriterijumi, buvo pagrįstos ir buvo pakankamas ginčijamų aktų pagrindas. Chartijos 47 straipsnyje įtvirtinta teisė į veiksmingą teisinę gynybą reiškia, kad tuo atveju, kai Sąjungos aktas grindžiamas skirtingais teisiniais pagrindais, apeliantas gali pasiekti, kad būtų nuspręsta, jog toks aktas yra bent jau iš dalies nepagrįstas.

427 Be to, atsižvelgiant į tai, kad, skirtingai nuo g punkto kriterijaus, d punkto kriterijus taikomas asmenims, kurie remia Rusijoje sprendimus priimančius asmenis arba gauna iš jų naudos, teisė į reputaciją, kuri yra Chartijos 7 straipsnyje įtvirtintos teisės į privataus gyvenimo gerbimą dalis, reiškia, kad penktasis apeliantas, norėdamas atkurti savo reputaciją, gali siekti, kad būtų konstatuotas Tarybos nurodytų motyvų netikslumas atsižvelgiant į d punkto kriterijų, net jeigu jo įtraukimas į sąrašą pagal g punkto kriterijų būtų pagrįstas.

428 Taip turėtų būti juo labiau dėl to, kad ribojamosios priemonės nėra baudžiamojo pobūdžio, jomis siekiama pakeisti tam tikrą elgesį, kuriuo palaikomos situacijos, prieštaraujančios Sąjungos bendrai užsienio ir saugumo politikai. Kadangi melagingai kaltinamas asmuo negalėjo pakeisti elgesio, kurio iš esmės niekada nebuvo, Bendrasis Teismas turėjo patikrinti, ar motyvai, kuriais Taryba rėmėsi prieš penktąjį apeliantą pagal d punkto kriterijų, buvo teisingi.

429 Taryba ginčija penktojo apelianto argumentų pagrįstumą.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

430 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad, kalbant apie sprendimo, kuriuo nustatomos ribojamosios priemonės, teisėtumo kontrolę, atsižvelgiant į nagrinėjamų ribojamųjų priemonių prevencinį pobūdį pažymėtina: jeigu atlikdamas skundžiamo sprendimo teisėtumo kontrolę Sąjungos teismas mano, kad bent vienas iš nurodytų motyvų yra pakankamai tikslus ir konkretus, kad jis pagrįstas ir pats savaime yra pakankamas pagrindas patvirtinti šį sprendimą, aplinkybė, kad kiti iš šių motyvų tokie nėra, negali pateisinti šio sprendimo panaikinimo (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 130 punktą; 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba / Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 72 punktą ir 2018 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *Bank Tejarat / Taryba*, C-248/17 P, EU:C:2018:967, 60 punktą).

431 Neginčijama, kad penktojo skundžiamo sprendimo 134 ir 135 punktuose Bendrasis Teismas taikė šią jurisprudenciją, kai nusprendė, kad jam nereikia nagrinėti penktajam apeliantui nustatytų ribojamųjų priemonių pagrįstumo pagal d punkto kriterijų, nes buvo padaręs išvadą, kad šios priemonės buvo pagrįstos atsižvelgiant į g punkto kriterijų.

432 Priešingai, nei teigia penktasis apeliantas, minėta jurisprudencija nepažeidžiami nei veiksmingos teisminės gynybos reikalavimai, nei teisė į reputaciją, kuri yra viena iš teisės į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą sudedamųjų dalių, kaip šios teisės atitinkamai įtvirtintos Chartijos 47 ir 7 straipsniuose.

433 Pirma, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad Sąjungos aktų, kuriais nustatomos ribojamosios priemonės, teisminės kontrolės apimtis, nustatyta toje pačioje jurisprudencijoje, užtikrina teisingą pusiausvyrą tarp, viena vertus, tarptautinės taikos ir saugumo išsaugojimo ir, kita vertus, atitinkamo asmens pagrindinių laisvių ir teisių apsaugos. Konkrečiai kalbant, Teisingumo Teismas, siekdamas šios teisingos pusiausvyros, atsižvelgė tiek į asmenų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, teisę į veiksmingą teisminę gynybą, tiek į jų teisę į reputaciją (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 130–134 punktus).

434 Antra, nors, kaip teigia penktasis apeliantas, negalima atmesti galimybės, kad, kiek tai susiję su žala reputacijai, įtraukimas į sąrašą pagal g punkto kriterijų skiriasi nuo įtraukimo į sąrašą pagal d punkto kriterijų, nes pirmasis apima asmenų, subjektų ar organizacijų, kurie, priešingai nei antruoju atveju, nebūtinai turi ryšių su „Rusijos sprendimus priimančiais asmenimis, atsakingais už Krymo aneksiją arba Ukrainos destabilizaciją“, kategorijas, nepaneigiama, kad iš penktojo apelianto vien dėl to, kad nei Bendrasis Teismas, nei Teisingumo Teismas apeliaciniame procese nepriėmė sprendimo dėl jo įtraukimo į sąrašą pagrįstumo pagal d punkto kriterijų, neatimama galimybė prašyti atlyginti žalą, kurią jis galimai patyrė dėl šio įtraukimo į sąrašą, taigi ir pasinaudoti teise į veiksmingą teisminę gynybą.

435 Svarbu priminti, kad ieškinys dėl Sąjungos deliktinės atsakomybės, grindžiamas SESV 340 straipsnio antra pastraipa, buvo numatytas kaip savarankiškas ieškinys, kuris teisių gynimo priemonių sistemoje atlieka specifinę funkciją ir kuriam taikomos įgyvendinimo sąlygos, nustatytos atsižvelgiant į jo specifinį dalyką. Taigi, pagal SESV 268 ir 340 straipsnius, siejamus su Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 46 straipsniu, asmuo, kaip antai penktasis apeliantas, gali pareikšti tokį ieškinį per penkerius metus nuo įvykio, dėl kurio atsirado ši atsakomybė, siekdamas, kad būtų atlyginta žala, kurią jis mano patyręs dėl Sąjungos aktu jam nustatytų ribojamųjų priemonių, net jeigu jis nesiekė galimai neteisėto akto, dėl kurio jam buvo padaryta žala, panaikinimo arba net jei Bendrasis Teismas ir Teisingumo Teismas nepriėmė sprendimo dėl visų pagrindų dėl panaikinimo, susijusių su skirtingais įtraukimo į sąrašą kriterijais, bet tik tuo atveju, jeigu jis nesiekia tokio pat rezultato, kokį būtų pasiekęs, jei būtų buvęs patenkintas ieškinys dėl panaikinimo, kurio jis nepareiškė nustatytu laiku (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *Europos Sąjunga / Guardian Europe ir Guardian Europe /Europos Sąjunga* (C-447/17 P ir C-479/17 P, EU:C:2019:672, 49–51 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

436 Vis dėlto penktojo apelianto situacijoje ši sąlyga būtų įvykdyta, jei savo ieškiniu dėl žalos atlyginimo jis būtų siekęs ne ribojamųjų priemonių, nustatytų pagal d punkto kriterijų, panaikinimo, o galimai patirtos žalos reputacijai, nustačius šias priemones pagal šį kriterijų, atlyginimo.

437 Trečia, šio sprendimo 430 punkte nurodyta jurisprudencija taip pat atitinka Bendrojo Teismo sprendimų teisminės kontrolės logiką, grindžiamą Teisingumo Teismo procedūros reglamentu.

438 Pagal minėto reglamento 169 straipsnio 1 dalį ir 170 straipsnio 1 dalį apeliaciniu skundu turi būti reikalaujama visiškai arba iš dalies panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą, išdėstytą šio sprendimo rezoliucinėje dalyje, o jei apeliacinis skundas būtų pripažintas pagrįstu, patenkinti pirmojoje instancijoje pareikštus reikalavimus ir nereikšti jokių naujų reikalavimų.

439 Tai reiškia, kad apeliaciniame skunde turi būti nurodyti pagrindai, kuriais siekiama teisiškai ginčyti Bendrojo Teismo sprendimą ir kurie gali turėti įtakos šio sprendimo rezoliucinei daliai, o to nepadarius, tie pagrindai bus pripažinti nereikšmingais, nes dėl jų minėtas sprendimas, išdėstytas šioje rezoliucinėje dalyje, negalės būti visiškai ar iš dalies panaikintas (šiuo klausimu žr. 2000 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *EFMA / Taryba*, C-46/98 P, EU:C:2000:474, 38 punktą ir 2011 m. birželio 9 d. Sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. / Komisija*, C-71/09 P, C-73/09 P ir C-76/09 P, EU:C:2011:368, 65 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

440 Būtent taikydamas šią jurisprudenciją ribojamųjų priemonių srityje Teisingumo Teismas yra ne kartą konstatavęs, kad, jeigu Bendrasis Teismas teisingai nusprendžia, jog ribojamosios priemonės, nustatytos remiantis vienu iš atitinkamame Sąjungos akte numatytų įtraukimo į sąrašą kriterijų, yra pagrįstos, apeliacinio skundo pagrindai, grindžiami Bendrojo Teismo teisės klaida vertinant tų pačių priemonių, nustatytų remiantis kitu tame akte numatytu kriterijumi, pagrįstumą, turi būti pripažinti nereikšmingais. Kadangi Bendrojo Teismo sprendimo rezoliucinė dalis yra pagrįsta, tokia teisės klaida, darant prielaidą, kad ji įrodyta, negali lemti nei skundžiamo Bendrojo Teismo sprendimo, nei juo labiau apelianto ginčijamų aktų panaikinimo (šiuo klausimu žr. 2018 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *Bank Tejarat / Taryba*, C-248/17 P, EU:C:2018:967, 61 punktą ir 2025 m. rugpjūčio 1 d. Sprendimo *Timchenko / Taryba*, C-702/23 P, EU:C:2025:605, 48 punktą).

441 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą byloje C-111/24 P reikia atmesti.

V. Išvada

442 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, apeliacinius skundus sujungtose bylose C-696/23 P, C-704/23 P, C-711/23 P, C-35/24 P ir C-111/24 P reikia atmesti.

VI. Dėl bylinėjimosi išlaidų

443 Remiantis Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalimi, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalyje, kuri apeliaciniame procese taikoma pagal to reglamento 184 straipsnio 1 dalį, nustatyta, kad iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

444 Kadangi Taryba prašė priteisti iš visų penkių apeliantų bylinėjimosi išlaidas kiekvienoje iš sujungtų bylų, o šie pralaimėjo bylas, jie turi padengti ne tik savo, bet ir Tarybos kiekvienoje iš tų bylų patirtas bylinėjimosi išlaidas.

445 Pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį, taip pat taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, įstojusios į bylą valstybės narės padengia savo išlaidas. Pagal šias nuostatas Čekijos Respublika ir Komisija, kaip į bylą C-35/24 P įstojusios šalys, taip pat Latvijos Respublika, kaip pirmojoje instancijoje įstojusi į bylą šalis, dalyvavusi Teisingumo Teisme procese toje byloje, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **Sujungti bylas C-696/23 P, C-704/23 P, C-711/23 P, C-35/24 P ir C-111/24 P, kad būtų bendrai priimtas sprendimas.**

2. **Atmesti apeliacinius skundus.**

3. **Dmitry Alexandrovich Pumpyanskiy, Tigran Khudaverdyan, Viktor Filippovich Rashnikov, Dmitry Arkadievich Mazepin ir German Khan, be savo bylinėjimosi išlaidų, padengia Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas kiekvienoje iš sujungtų bylų.**

4. **Čekijos Respublika, Latvijos Respublika ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas byloje C-35/24 P.**

Parašai.